

B

841.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 841.

B. M. Jomper
L. Jomper
1782

Dr. Gompertz

ה ל ק ש ש י

1193419

מ ס פ ר

ש י ר י ת פ א ר ת

מהמשורר הגדול החכם הכולל

אשר דרך נחיבת אל-מות

כבוד מהור"ר

נפתלי הירץ וויזל

נשמחו עדין.

Die Mosaide

von

Hartwig Wessely.

Original Ausgabe.

Prag 1829.

Druck und Verlag des M. I. Land. au

Dieses von dem bey den Israeliten überall berühmten hebräischen Dichter N. Naphtali Herz Wessel, auch Hartwig Wessely genannt, unter dem Titel Schire tiphers oder Mosaide, als Schlußband zu seinen schon ehemals unter demselben Titel herausgegebenen 5 Theilen, über das Wanderleben der Israeliten in der Wüste, nämlich den Besuch des Jethro, den Kampf mit Amalek, und die Offenbarung Gottes auf Sinai, in der zierlichsten metrischen Schreibart verfaßte Werk, verdienet ohne Ausnahme gedruckt zu werden.

Prag am 9. Februar 1829.

Karl Fischer

K. K. Censor, Revisor und Translator
im hebräischen Fache.

התנצלות מבן המהבר:

כמקהלים אברך את יי! אל עליון מי כמוך חסין יה ואמונתך במרומים!
בגדולתך ענותך! מן הרמש זולתי העפר, עד שרפי קדש, העומדים לשאתך,
מן האזוב בקיר עד הארו בלבנות, איש לא בעדר מחותם חסדך! גם עלי אני
עבדך, המשתחוה לפני הכול קדשך ביראתך, אני תולעת ולא איש, ככפי
רחמיך הרבים פרשת, ונימין לדקתך כאדרי בקדש הכלחני לאטי לרגל מלאכת
הקדש אשר לפני! הנה באתי היום מתרוכן בקוטר הכושא אלומותיו, זרעם
בדמעה, להביא אל מונח הדפוס ראשית זכורי מטעי ידי עבדך אני (כפש
הטהורה לרורה ברור חיי עולמים) על אדמת קדש, פרי מעץ חיים הוא
למחזיקים בו, ותומכיו מאושרים, תורתך הקדושה הטהורה והתמימה, כי תכה
לכו מידי משה כאמן ביתך! ברוך אתה יי, כותן התורה, ולאין אונים כח!
עשה פלא! אל כערץ בסוד קדושים רבה! מי ימלל גבורתך, גדולתך, שמים
ושמי שמים לא יכלכלוך, הם מספרים כבודך! לך רק דומיה תהלה — אולם
מפי עוללים ויונקים יסדת עוז, וארשת שפתי צרי לבב, ותמימי דרך יערב
לפניך רם וכשא, שומע תפלת כל פה! תיקר בא בעיניך שירת כפתלי בשיר
יושר על קרבנך!

מתלונן בסתר לל שדי! משה בחיר הכניאים! כמוך לא קם ולא יקום
בחיים! האקיפה נא ממרום שבתך! מקום לבנת הספיר! בקהל מרומי אל!
זהאביל מהודך עלינו עדרך מלפנים בהגת זמטה אלהים! ועל כל יושבי חלד
אחינו, בתובס אכתנו יושבים כגמול בחיק אומנו — רוחק הטובה, תופיע עלינו
לחזק לבבנו ללכת בדרכי ישרים לפני אדון כל הארץ! אל הלכאות יושב
הכרובים! מלא כל הארץ כבודו, ולכבודו בראשו — וכל באי עולם על פי:

חקותיו ומלותיו יחכו ויסעו, וכל איש על דגלס על מקומו יבואו בשלום —
 ובמקדס היית לעינים לאבותינו בארץ ליה — כן יאירו כא קרני שמש כבואתך
 לכל הנמאים לדבר ה' והשוקדים על דלתות תורתו הקדושה, מקור כל חכמה,
 דק, משפט, ומשרים, מכלל כל הסגולות, מתנה לנו מידך מראש קדמת
 ההרים! רעה כאמן לשארית בית יעקב! היה כא עם כל השוטטים על הכהר
 הגדול הזה, מלא על כל גדותיו זרכת ה', היורד מהררי ליון, הולך קדמת
 עדן, ושם הליכות עולם לו, — וכל היורדים צים הגדול הכהר הזה, רוח
 אלהים מרחפת על פני מימיו העהורים, והקדושים, להוליא ולהניא לנו
 מימולותיו טרף לכפשכו, לפוכי עמוכי קדש! לכחותך דרך המלך, כתיב האמת! כל
 יטו ימין ואמאלו, ולא יטבעו צטיט יון השגה! כאשר תאיר אור הכוכב
 לאכיה העזבה סוערה לילה בלב ימים לילך צטח דרך לח צין סלעים ולורים —
 לבוא שלום חוף ימים, ושם תכוח — עניו מכל האדם! רנה כא מלצת תפארת
 הוקס מידי עובד כרס אל עליון — להודך, יערב כא לפניך זמרת כפתלי
 ונעכותך הרבים כא אל מנחתו תפן! שלום בואך הלעירה משש צנות שיר
 התפארת! ראה פניך לא פללתי, אמרתי כגזרת, ועתה כלצת כנגדי ככלה
 בקצוריה! יונתי תמתי! רב לך שבת גלמוד צפח — התאמלי ודאי על ככפי
 רוח השיר והביא מטעמים מהררי קדש צפי דורשי לשון עבר, הטוב והתושיה!
 חזקי ואמלי, ולכי נעקבות אחיותיך ההלכו לפניך במרחקים — כמוהן גם
 על ראשך ברכות אביך יחולו, לכי לשלום, וללח את דרכיך!

מערתה אליכם אפנה יקירי לבב, כר דברי עם! לא עלי תלונתכם אם
 התמהמהתי ואחר עד עתה להוליא תעלומה אורה, כי עד היום לא השיגו
 ידי הרפות אסירי לוק העתים לגול האנן מפי הבאר חפרו ידי שוכן עפר
 אדוני אבי הצדיק (מכותחו עדן) למען יפולו מעיכותיו חולה ויחוקקו אמרותיו
 הטהורים עדנה בכתובים על לוח ספר לזכרון דור דור, ולהוליא ממסגר ילדי
 העצרים האלה, לפוכים זה משך כ"צ שנים מן היום עלה השמים הרב המקצר
 הכ"ל אבי תפארת ראשי וכגזרו, עד השקיף גם עלי ממרום צעל הרקמים
 אבי יתומים, להאיר חשכי מקרכי אור שמש חסדו הגדול מרפא בככפיה, והעיר
 ברחמיו רוח כגידים אכזי חיל, רודפי לך, לסעדני ולחזקי צמשענת כדבת
 לבצם, להוליא מגמתי אל הפועל. הכה צאתי היום להעלות על ראש שמתתי
 זכרון חסדי התמימים והישרים האלה, אשר תמכו ידי אחד מזה
 ומזה אחד להליב מלצת הזאת לכבוד הסב המקצר המכוח — ברוכים אתם
 ליי"י פעלי לך מקשרים קלים לעשות רלון אל רב חסד, זנתי תהלה לא

תקפולו

תחפזו, לא בקשתם זאת מידי, — ישלם יי פעלכם ותהא משכרתכם שלימה מעם האל הרחמים כאמן לשלם שכר טוב לגומלי חסד. תשאו ברכה מעם י"י וכדקה מאלוקי ישענו — זכרון חסדכם לא ימוש מעל לוח לבני, ושלהבת תודתי תמיד תוקד בקרבי לא תכבה!

אל רחום וחנון, זכור נא ברחמיך הרבים לחסדי כפתלי! בלדק ובמישור הלך לפניך, על דלתות תורתך הקדושה שקד להאיר עינינו זה, ורבים השיב מעון — ולמען לדקת אבות תושיע בנים — אל רב חסד! נא צימין חסדך תסעדני, כל ימותו כרסולי, כל יענה כתי בדרך זו אלך, כי רב הוא ממני — בא ברכתך בעמל ידי תלזה — ויבשילו עוללות אלה מחרס אבי עכבים — ויהיו חיים לכפש אוהבי ודורשי שמך. כי אתה יי טוב ומטיב לכל! כמו שכתוב כי דורשיך לא יבשלו, ולא יכלמו לכלה כל החושים נך. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך לורי וגואלי אל אלהי אבי.

פה ק"ק המבורג בין כסא לעשור שנת תקפ"ל.

דברי המתכבד והמתפאר להתאבק בעפר רגלי
חכמים ותוספי תורה ומעתיב בעד שלומכם בלב שלם

הצעיר באלפי ישראל

הק' שלמה במוהר"ר נפתלי הירץ וויזל זצ"ל.

הקדמת המדפים

זה היום שקוינהו לראות את המראה הגדולה מחברת האחרונה מספר המפואר **שירי תפארת** למען תהיה השירה הזאת עד תומם בשלמותה. אך לחכם יעמל עם הסופר לספר יקר תפארת השיר ומעלת המשורר, ואם יגביה בכשר עופו, אליו לא יגיע — היש מליץ אחד בורא כיצ המליצה כמוהו? ומי מושל ככפתלי על מרומי השיר, מכלת בנגיכות כהימן אסף ואיתן? הוא מתעורר לענות בקול דברו:

לא בא כבשם הנה רק הפעם

והנה המחברת השישית הזאת, איננה דבוקה עם השירים הראשונים, כאשר הודיע המחבר ז"ל בפתיחת ספרו, כי היא כוללת שלשה ספורים נפרדים, והם מלחמת עמלק, ביאת יתרו למדבר, ומתן תורה לישראל, ובו יגלה עמוקות בכמה פסוקים סתומים וסתומים, ולכן המחברת הזאת שזה לכל כפש אף לאותם אשר אין בידם שירים הקודמים, כי דבר אין לה עמהם, והיא כששכת חמד אשר אם גם לא תקלע באגודת פרטים תשמח לב רואיה. ועתה אחי בני ישראל! עיכובם הרואות כי מיום הכנתי ידי במלאכת הדפוס, כל יעשי וכל חפלי להפיץ מעינות הסכמה חולה ולפענח לפונות בתורת אלהים חיים לבני עמי, ולכן אשר בקהל רב, כי כאשר חכמי אלהים צוה להשמיע כעים ומירות אשה שר המשורר הגדול מוהר"ר **נפתלי הירץ וויזל** ז"ל — כי זרעו זרע ברך אשר השאיר אחריו בעיר הנואבורג המהוללה, ובראשו צן המשורר איש תבונה וחכם לב **רבי שלמה וויזל** כרו, נתן בידי את דברי השירה הזאת, לתתם בספר ויחקו בעצם ברזל ועופרת, על ידי עושי מלאכת הדפוס — כן ידי כעויה, אם יהיה אלהים עמדי, להוציא לאור בקרב

הימים תולדות חיים הוא **הפירוש הנפלא על מורה נבוכים**
 אשר אין וחקר החכם הכולל שרגדול בישראל דון יצחק אברבנאל
 כ"ע, ואשר היה עד עתה בכתיבת יד סגור במסתרים ועמין כאולרות חושך יותר
 משלש מאות שנה, ועתה גאולה היתה לו — והנה שניהם כאחד טובים עד
 מאד, כי כאשר קסם שפתי נפתלי תנער בקרבנו שלהבת יה אש רגשת לב
 לחבק בזרועות אהבה מליצי התורה ולטעום נופת נועם מילולותיה, כן דברי
 אמת מהחכם הכולל אשר ברכאל ז"ל כשמש בלהרים יאירו חשכת כסא, ישר
 הרכסים ויסקל המסלה בדברי המורה עד יפקחו עיני העורים ויראו כי התורה
 והפילוזופיא אחיות מתאימות הנה, אחוזי יד ילכו ולא יתפרדו עדי נלס. והיה
 זה עת ירהב עוז לבכס בשירי וויזל וכפכס תמען ברוס חכמת אברבנאל
 אז תברכני גם אני, ועל העוז יזכר שם המדפיס

משה הלוי לנדא

ויען כי יש את כפש היוורשים להפיק מכתלת אניהם מקור חכמתו, להוסיף
 לאור העולם שאר חבוריו, והם חלק ג' מספר גן נעול, חלק שלישי
מספר המדות, וספר מעין גנים; לכן אליגה פה מלילת
 החכם הכולל הרב המפורסר כמוהר"ר **יצחק בערניוויז** חכס בק"ק
 האמבורג בעלם לשוכו:

מי בנו מכל שארית ישראל אשר דלה מבאר מים חיים מפיקים תורה וחסד
 אשר כרה לבו המשורר המפורסר לשם ולתהלה כמוהר"ר **נפתלי הירץ**
וויזל ז"ל, במשענת יראתו ובמחוקק כושר וזך לבנו, אשר לא תערג כפשו
 לרומו בפליטת פרי חכמתו הנשארה ציד גואליו, כי כפשם אותה וידם לא
 תשיג להוסיאם ממסגר לאור עולם לפקח עינים עורות בהופיע כר תורתו עלינו
 ישני חשך, והנה אף עיני כלו מיחלות לכנה ברק תבונתו לעזור כפי מסת ידי
 על ידי המתחזקים במלאכת הקדש.

יצחק בלא"א מהור"ר יעקב בערניוויז"ל
 חכס בקהל אשכנזי בק"ק האמבורג יע"א

ת פ א ר ת ה ש י ר .

אמר בנימין זאב בלאא"מ מוהר"ר מאיר ליב נ"ע,
בקראי שירי המחברת הששית משיירי תפארת (והמה
בכתובים), אשר שם משה (ה"ה ידיד כפשי האדון הנכבד איש סירב
פעלים ודורש טוב לעמו, כבוד מוהר"ר משה לנדוי נ"י) לעיני כל ישראל,
ותבוא בי הרוח, ואזמרה לכבוד שם המחבר, הטורים האלה.

מי כְּמוֹךָ נִפְתָּלִי בְּלִבְקַת מְשׁוֹרְרִים?
מי כְּמוֹךָ אִישׁ חַי! בְּמַלְיָצֵי הָעֵבְרִים?
שְׁרִיתָ עִם שָׁרִים וְתוֹכַל לְמוֹ.
אִם רָבוּ כְמוֹ רָבוּ מִנְעִימֵי זְמִירוֹת,
בְּשִׁירֵי קֹדֶשׁ יִנְצְחוּ בְּגִבּוֹרוֹת,
אֲתָה אֲתָה עֲלִיתָ עַל כָּלָמוּ.

השמש בגבורתה עת ארץ תופיע,
 מנגה נגדה אפל תכל תגיה,
 אורם יאספו ירח וכסילים,
 בן אתה עת בשבט סופר משכת,
 בקסם שפתותיה על כל מלכת,
 וכתר יתנו לך מושלי משלים.

בגשר ארץ האבר גדול כנפים
 אל ארץ לא נביט, עיניו השמים
 אל אהל השמש, אל נבהי מרומים,
 בן נפתלי על מרומי השיר עלית,
 משלי אפר ועפר אף בזו בזית,
 כנורף קדש ליי הוא כל תימים.
 ברזן בזבבי אור משרתי אל יריעו,
 צדקות יי יתנו, תהלתו ישמיעו,
 גם מארץ קולף עברי שתק הגיע,
 כי על אל אלים תדבר נפלאות,
 בסוד אלונה באת חשפת נוראות,
 רוח יי דבר בך, מלתו לשונך תביע.

נִפְתַּת שְׁפִתוֹתַי מִה מְאֹד מִתְקוּי,
 רְבוּ מִשְׁמֵן אֶף מִחֲמָאוֹת חֶלְקוּי,
 אִם שְׁלֹזִים תִּבְשָׁר לְהוֹלְכֵי מִיִּשְׂרָיִם.
 אֲכֹן נָאֹזר אֶתָּה, בְּרִכָּה סוּפָה וְסַעְרָה,
 לְשׁוֹנֶה לְהַט בְּחֶרֶב, מִפִּיךָ אֵשׁ בּוֹעֵרָה,
 עַת מִשְׁפֵּט אֵל תּוֹדִיעַ לְעֵדֹת סוֹדְרִים.

כִּשְׂרֵי תִפְאַרְתְּ עוֹ תִפְאַרְתְּךָ הִרְאֵתָ
 כִּי גִשְׁמַת שְׂבִי תִבְיִנָּה לְעֵינַי כֹּל גְּלִיתָ,
 רֹאֵיָהֶם יִבִּירוּ, לֹא מַעֲפָר יִצְמָחוּ
 מִמְרוֹם שְׁלַח אֵשׁ בְּרִגְשַׁת גְּשָׁשָׁה,
 וְרוּחַ אֱלֹהִים מִבְּחֻסְתָּ עַל שִׁירֵי קֹדֶשְׁךָ,
 גִּטְעֵי עֵרֶן אֵלֶּה אֶף בְּגֵן אֱלֹהִים יִפְרָחוּ!

אוֹלָם מִה חֶלְקֵי בְּמִשׁוֹרְרִים גְּבוּרָתְךָ לְבַלֵּל
 מִה פָּחִי כִי אֲנִיחַל כַּח מַעֲשֵׂיךָ לְמַלְלָה?
 וְלוֹ עָלֵי יִאֲצַל רוּחַ הַיּוֹמֵן וְכִלְכֵּל
 הַאוֹכֵל לְסַפֵּר עֵצִים גְּדוֹל הוֹדְךָ?
 אִז אִם אָבוֹא עַד תִּכְלִית יִקַּר כְּבוֹדְךָ?
 תִּפְאַרְתְּ וַיּוֹזֵל, אֶף רוּחַ וַיּוֹזֵל יִכְלֵכֵל. —

עתה בין בני אֶסֶף בְּאֶרֶץ חַסִּיִּים ,
תִּשְׁמִיעַ הוֹד קִלְקָה לְשׁוֹכְנֵי שָׁמַיִם ,
אֵף בֶּן יִשִׁי יִקְשִׁיב לְזִמְרַת בְּנוֹרָה .
גַּם בְּאֶרֶץ נְשִׂיָה עַד בְּלִי יָרַח ,
כָּל עוֹד שָׁמַשׁ תּוֹרַת אֵל לָנוּ זֹרַח ,
שִׁמְךָ תּוֹרַק בְּשָׁמַיִם , לְעַד יַגִּיד זְכָרְךָ .

כ נ ז ר ו י ז ל

יושבת בסתר עליון! בצל גבוה הגבוהים
השקיפי ממעון קדשך! נפש איש אלהים!
עוד דברך חי, עוד שירך חי בתוכנו.
צהלי ורוני! שפת עברית! גילי ושמחי!
על אבדן וברוגך, מה תהמי ותשתוחחי
הלא קול בנזר וויזל עוד נשמע בארצנו?

מלך יושב על כסא, געים ומירותך
תהלות אל אלים, פרט על בנזריך
כסאו רם ונשא! בנזרו רם ממנו
כסאו לארץ מגר, אבר ועלה בתוהו
ומתלל אל שבי! נצח הוא כמוהו
חסיד אל ידרשהו, וקדש אלה באספנו.

גם אתה נפתלי! בקדש הליכותך
אלה ממעל תדרש, בשירי תפארתך
אותותיו לך גביע, נפלאותיו הוא יראך
גם אתה בנזרך לאל שבי הקבשת
גם אתה בתהלתך, רוח קדוש לבשת
גם תהלתך לגצח, ורק הכסא יגדל ממך.

אפריים בר' וואלף וועהלי

פתיחת המשורר

אמר נפתלי הירץ וויזל בן כבוד יששכר צער זל"ל: בשלשה פתיחות שהקדמנו לשלשה המחברות שקדמו, שהן המחברות השלישית והרביעית והחמישית, הרבינו לדבר דברים על האותות והמופתים אשר עשה יי בארץ מלרים ועל הים, ותלקנו כלם לארבעה סדרים. ובאמלעות הקדשות שקדשנו בענין זה, ישרנו מליכות רבות שתומות שיש בתורה, בספורים הללו, ודברים שתומים שיש בשירי תהלים המזכירים ספורי תורה אלה בארץ שיר. וכמו כן דברנו על ארבעה המתכות הטובות שחן בהם השם ב"ה לישראל בלכתם במדבר, שהן לעמת ארבעה סדרי המשפטים שהביא על המלריים, וחומם הדברים כלם הוא מתכת הלור ברפידים, שנו קתמנו דברי המקברת החמישית. ותראה כי דברי שלשה המחברות הכ"ל קשורים אלו באלו, ובא זה ללמד על חברו, וחברו על חברו, עד שלמו הדברים ויהי אור, כי יחדיו ירכנו את מעשה ה' את עמו ואת כבודו, ויגידו יושר משפטיו ולדקותיו לבני אדם. ולכן המקברת הששית הזאת שנדעתנו עתה להוליאו בעז"ה לאור, אינו דבק עם דברינו הראשונים הכ"ל, אבל כולל שלשה ספורים נפרדים שזכרתן התורה, שקרו אחרי בוא ישראל לרפידים, והן מלחמת עמלק, וביאת יתרו למדבר, ומתן תורה לישראל, ועליהן שרנו בשלשה שירי החוברת הזאת, שהן:

השיר הששה עשר על מלחמת עמלק. הכתובה בתורה, בפרשה קטנה בת תשעה פסוקים, הסתומים בעכיניהן, ובמשנה תורה חזר להזכיר המקורע והוסף דברים מעטים להגדיל עון עמלק, כי טעם למה חרה אף ה' בו יותר משאר העמים, כי עליו לבדו כגזר מקיית שמו מתקת השמים, והמליכות בשתי המקומות לריבין להתפרש כהוגן; ועל ידי מה שקדשנו בשירנו

על תכונת כפס עמלק ורוע לבו, ומדוע החגר בישראל לחם, יתבאר מליבות שתי המקומות על ככון. גם טעם למה היה יהושע שר הכנף במלחמה ההיא, ולא משה עלמו כמו שכלתם בעלמו עם סיקון ועוג? ולמה עלה ראש הגבעה, ובהרימו ידיו גבר ישראל, ובהניחם גבר עמלק? ולמה לזה השם שיכתוב זאת זכרון בספר, ולא לזה כזאת כנפלאות הגדולות שקדמו למעשה עמלק? ולמה בנה מזבח וקרא שמו יי כסי, ולא עשה כן בכסים שקדמו, ומה טעם למקרא האחרון ויאמר כי יד על כס יה וגו' שכראה כמבאר ענין שלפנינו ששאלנו עליו, אבל גם הוא מקרא סתום כאותו שלפנינו? והמעט שחשבתי בזה יגיד שירי זה, ועל מקלת הדברים ארזיב עוד לדבר עליהן בהערות שבסוף החוברת הזאת.

השיר השבעה עשר כוסד על ביאת יתרו חותן משה אליו אל המדבר עם בתו אשת משה ושני בכיו גרשון ואליעזר, וגם בספור הזה ארזיב לדבר באורח השיר על טעם בזאו עתה? וטעם מקרא ויספר משה לחותנו וגו' כי אם כעדות הכתוב ששמע יתרו בארץ מדין כל המעשה אשר עשה ה' למשה ולישראל, מה לורך היה למשה לספר לו שנית הדברים הנודעים לו ערס בזאו? ומענה יתרו ברוך יי אשר הציל וגו' לריכה טעם, כי מה שמע קדשות מפי משה שהתפלל עליהן, שנעשרון היתה קדות יי מעוזו לדבר מה שדבר ולעשות מה שעשה. וכן שרכו בו על עלת יתרו שכתן למשה על דברי מוכי השופטים, כי גם היא עמוקה צענינה, וכמו שנגיד בעז"ה בהערות שבסוף הספר, והודענו חדשות במליבות התורה המזכירים ענין זה *).

השיר השמנה עשר שבו חתמנו הספר הזה, כוסד על מתן תורה לישראל בהר סיני, שהודעה התורה בפרשת בקדש השלישי ללאת בני ישראל מארץ מלרים (שמות י"ט א') עד ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים (שם ב' י"ח) והשיר יסוב על כל המקראות שיש בין שני המקראות שליינו עליהן, שבכללן עשרת הדברות ששמעו ישראל מפי השם ב"ה.

* אהה! כי כאספ המסורר טרם היה לאל ידו לקים את הנשחון הזה להגיד בההערות תעלומות חכמה, קוינו לאור ואין — ומי יהיו לגשת אל הקדש ולשנות יד במלכות המסורר ולכלות מעשהו? אולם כל קורא משכיל ימלא חדשות פרושות כשאר על פסוקים שוכים ויוסיף לקח. ולדוגמא אעריך על כוף דגש אמרי כועס בשיר השמונה עשר בעור המתחיל:

אך אל אצילי בני ישראל האלה

ועיניך תראינה רוח אלהים במראה הזה אשר כאור כוונה הולך ואור להפיץ הערפל השוכן על הכתוב ואל אצילי בני ישראל (שמות כ"ד י"ח) ותכך יתאו למטעמותיו —

ה ש י ר ה ש ש ה ע ש ר

נוֹקֵם יְיָ, נוֹמֵר לְמִשְׁנֵאָהוּ
נֶגֶד מִי הִתְקוּמָם, עוֹשׂוֹ יִרְאֶהוּ
יַחְרִידֵהוּ, וַיִּמְלֵא פָּנָיו בְּשֵׁת
אִם טוֹב יְיָ, אִם עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע
לֹא יִחֹזַן עַז פָּנִים, אִישׁ מִרְבֵּה רָשָׁע
לִבּוֹ בּוֹ בְּרִזָּל, מִצָּחוֹ בְּגַחֶשֶׁת.

אַנּוֹשׁ! מָחָר תֵּאכְלֵנוּ הַתּוֹלַעַת
שִׁכְלוּ נָע וְנָגַד, בִּיגְתוּ צוֹלַעַת
וּבְצֵאת רוּחוֹ עֲשֵׂתוֹנוֹתָיו תֵּאבְדֶנָּה
כִּהְיוּ יָרִים רֵאשׁוֹ, יִרְחִיב אֶת פִּיהוּ
וַיִּדְבֵר כַּעַל קוֹנוֹ עַל אֲבִיהוּ
וּמְזוֹמוֹת כִּי תִחְרִין שׂוֹא תִלְדֶנָּה.

אִם אֲשֶׁר עֹמֵד עִמּוֹ בְּלִי יוֹדֵעַ
 וְאֲשֶׁר יִגִּיד רְקִיבָה בְּלִי שׁוֹמֵעַ
 אִיכָּה יִבִּין גְּבוּהָ עַל גְּבוּהָ
 לֵאמֹר אֵין אֱלֹהִים, יִנְאָץ עֹשֶׂהוּ
 כָּל חֲכָמָי לֵב כִּי יֹאמְרוּ לוֹ, הֲעֵהוּ
 שׁוֹר בְּרִכּוֹ, בֵּין פְּעָלוֹ, וַחֲזוּה אֱלוֹהֵי.

יִתְגַּדֵּל עַל כָּלָם, יִחְכֹּק אֱוֹלֵת
 קִיר גְּטוּי מִשְׁנָב לוֹ, חוֹמָה נוֹפֶלֶת
 שְׁכָלוֹ לוֹ מִגְּדֹל עֵז, פֶּח לוֹ שׁוֹטֵחַ
 אִם אֲנָשֵׁי שֵׁם דּוֹר דּוֹר בְּמַחְקָר שְׁגוּ
 וּבְגִיהֵם אַחֲרֵיהֶם, לָהֶם לְעֵגוּ
 בְּמָה שְׁכָלוֹ גְּדוֹל כִּי בּוֹ בּוֹטֵחַ?

(* לְמָה נִבְהַל מִכָּל רְעוּת עוֹלָמוֹ
 תְּבוֹשׁ נִפְשׁוֹ מִירוּא אֵל, מוֹשֵׁל בְּמוֹ
 וּבְצַר לָהּ, עֲזָרְתוֹ בְּלִי שׁוֹאֵלֵת

יען

(* זכתב יד מלאמי כתוב על הגליון :

איך נפשו ממצוקות רבות נבהלה
 חשכה כי מלכות אל בכל משלה

נען האמן, בי אל בימינו ישע
גם נאזר בגבורה, לא ישא פשע
מוזאת תקוץ רשעה, תמאס אגלת.

תרת רשע ידו, תאנתו חקה
משרים לו צרים, צדק לו צוקה
מי ארון לי יאמר, חפשי נולדתי
למה אשחית דבשי, אף ארבה לי תוגה
בשרירות לבי אלך, מאין סוגה
זה חלקי בחיים, את זה אהבתי.

לו על לב אפליה תנח הרוח
שער בית האלהים יראה פתוח
יחנה הפלם יעלו בו שמים
עוד ישוב לראות שוא, ויחבק הכל
באיש יעץ את עמו, לעשות תכל
אחרי הנה נופל, וגלוי עינים.

כי כל באי שחת זו, לא עוד ישכילו
אף לא מופתים רבים להם יזעילו
לתקימם ממתמרות בו נפלו

אֶפֶל לָבַם, לֹא עוֹד בּוֹ אֹזֶר יְגִינָה
 גִּבְהַ רֹחֵם, עַל כָּל אֹתָם תִּגְבִּינָה
 מִלְפִיד בּוֹ מִשְׁכָּלֶם כֹּל יִשְׁאָלוּ.

צוּרֵי! זֹאת מִתּוֹרְתְךָ לְמִדְתָּנוּ
 כִּי יִרְאֶתְךָ נֹתֶנֶת חֲכָמָה בָּנוּ
 גַּם הַשְּׂכָל, גַּם יְרוּעַ אֶת גְּדֻלָּךְ
 לֹא בֶן מִשְׁחִית גִּפְשׁוֹ, מִרְשַׁע בְּכֶסֶל
 יִסְגּוֹד גַּם אֶל בּוֹל עֵץ, יִכְרַע לְפָסֶל
 יֹאמֵר: "הַכֹּל מִקְרָה", יִכְחִישׁ פְּעֻלָּךְ.

כִּי הָאוֹתוֹת עַל מִצְרַיִם צוּיָה
 גַּם הַנּוֹרְאוֹת עַל יַם סוּף עֲשִׂיָה
 שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָזוּן, חֵיל מִצְרָאֵי
 פָּתְרוּ עִמּוֹן מוֹאֵב אֲרוֹם וּפְלִשְׁתִּי
 אֶל מִחְנֵה הָאֱלֹהִים חָרְלוּ מִגִּשְׁתִּי
 גַּם צִעַן וְכִנְעַן מִמֶּךָ יִרְאוּ.

שָׁחַת לֹו עֲמֶלְקִי, מָאֵס הַדַּעַת
 שָׁם קִיקְלוֹן עַל רֹאשׁוֹ כְּמִגְבַּעַת
 מִכָּל פְּזַעְלֵי אֲוֶן דָּגוּל לְגִנְחַת

כי מִשְׁחַתּוֹ בּוֹ, אִישׁ שָׂגָא אֶת קוֹנְהוּ
 וְכֹלֵא אָדָם מוֹמוֹ, נְכָרִי מַעֲשֵׂהוּ
 גַם בֵּין עֲדַת גֹּאִים, עֲזִי מְצַח*.

כִּי מִלְחָמַת צָר זֶה עַל מָה נִשְׁעָנָה?
 לֹא לְכוּז בּוֹ, לֹא מִשְׁנֵאָה נּוֹשְׁנָה
 אֶדְ בְּעִבּוּר נֶאֱזַע עוֹשׂוֹ כְּמַתְעִתָּע
 רַב בְּעַם עָבְרוּ יָם, בֵּין חוֹמוֹת מַיִם
 מִיָּמָם מִצּוּר, לְחֶמֶם מִדְּגַן שָׁמַיִם
 וְעַנְנֵי יַי לִפְנֵיהֶם נוֹסֵעַ.

בְּעַם עֲנִי, וּמִתְלֹאוֹת יִגַּע
 מִלְחָמָה לֹא קָרָא, אִין אִישׁ יוֹדֵעַ
 כִּי יָבוֹא צָר, עַד רָאוּ אֶת מַחְנֵהוּ
 כַּנְּנִיב יִרְא יוֹם, יַחְבֵּא כַּמְּאָרֵב
 בֶּן זִנְבֵי נְחֻשָׁלִים, אֲנִשֵׁי הָעָרֵב
 מִבּוֹא אֶל הַמַּחְנֵה, לְבוֹ יִבְהוּ.

אל

* (זכתי יד מלפני כתוב על הגליון:
 גם בעדת זדים יקרא עז מצח

אֵל! לְזִכּוֹר אֶת פְּשָׁעוֹ, לָנוּ צוֹיֹת
 וּלְהַשְׁמִיד עַד כָּלָה, עִם זֹו בְּזוֹיֹת
 לֹא נְשׂוּמָה לְמִנְאַצִּי אֵל, יָדַיִם
 וּבְסִפְרָה עַמִּים לָעֵת הַתְּפִקְדָּמוֹ
 אֶת עַם עַמְלֵק לֹא תִסְפּוֹר בִּינֵימֹו
 וְכִרְזֵו הַתְּמַחָה מִפַּחַת הַשָּׁמַיִם.

עוֹרָה כְּנוֹרֵי, כִּי לֹאֵל אֲשִׁירָה
 מַעֲשֵׂה צוֹרֵר וְעֵלִילוֹתָיו אֲזַכִּירָה
 עַט סוֹפֵר יוֹכִיר זֹאת אֵל לֵב שׁוֹכֵחַ
 אֲמָה זֹכֵר הַנְּשִׁבְחוֹת, הוֹרְגֵי
 וּלְהָאִיר אֵל הוֹלְכֵי חֶשֶׁךְ, שׂוֹמְנֵי
 יִהְיֶה שִׁירֵי לָהֶם בְּאוֹר זֹרֵחַ.

פְּלֵאֵי אֱלֹהִים עֲלִיּוֹן נוֹרְאוֹת הָאֵלָה
 אֲשֶׁר עָשָׂה עַל אֲדַמַּת הָאָרֶץ, שָׁם בַּיְלִיל תִּהְיֶה

עשו נשם בְּאַרְצוֹת רְבוֹת , בְּגוֹיִם נִשְׁמְעוּ
 בְּרוּעֵם לֹא בְטָחוּ עוֹד , מִמְּעוֹןם בּוֹשׁוּ
 רָאוּ כִי הֵם וְאֵלֵי־הֵם , לֹז רִיק נִחְשְׁבוּ
 גַם מִצְרַיִם אֲדוֹנֵי יִשְׂרָאֵל מִקֶּדֶם
 לְצֵאת עוֹד בְּחֶרֶב לְקִרְאתָם , לֹא יִסְפוּ
 רָאוּ כִי נִזְרָא אֵל , אֲדִיר מִהֲרֵרֵי טָרֶף
 אִם מִצְרַיִם רֹאשׁ הַמַּמְלָכוֹת , פָּתְרוּ פֶחַד
 אֶף כִּי יֵתֵר הַמַּמְלָכוֹת , קִרְמָה וְנִגְבָּה
 אֲדוֹם עֲמוֹן וּמוֹאָב פְּלִשְׁתִּי וְכַנְעַן
 אֲשֶׁר-קִרְנָם שִׁפְלָה , מִקֶּרֶן מִצְרַיִם
 בָּם לֹא קָם רוּחַ , מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם רָגְזוּ
 וּמִי מִהֶם הָאֱמִינִי , כִּי עִם קָטָן בְּאַרְצָן
 הוּא יִתְרוֹמַם עַל אֵל , יִתְגַּבֵּר עַל מַעֲשָׂהוּ
 עַל כָּל אֲשֶׁר הִפְלִיא לַעֲשׂוֹת , רֹאשׁוֹ יִנִּיעַ
 עַל מְלָכֵי אֶרֶץ יִלְעַג , יֹאמֵר אֶךְ גּוֹאֲלוֹ
 וַיֵּאמֶן לִבּוֹ , יַעֲזוּ פָּנָיו , לְבוֹא מִדְּבָרָה
 לְעֶרְוֶךְ שֵׁם מִלְחָמָה עִם צְבָאוֹת עוֹשֶׂה פֶלֶא
 אֲשֶׁר מִלֶּאדָּה הָאֱלֹהִים לְפָנֵיהֶם נוֹסֵעַ
 אֲשֶׁר מֵאֲכָלָם מִן , וּמִצּוֹר יִשְׁתּוּ מֵיָם .
 אֲכַן אֵת אֲשֶׁר לֹא הָאֱמִינֵנוּ הִתְבוֹנְנֵנוּ

כי בן עֲשָׂה עֲמֶלֶק הַיּוֹשֵׁב בְּגִבְעָה
 כי נַעֲוָה לִבּוֹ זֶה, בָּא לְרַפְּסִידִים עִם מַחְנֵהוּ
 הוּא נֹלְחֵם עִם יִשְׂרָאֵל, הוּא חָרַף עוֹשֵׂהוּ
 אָמַר נָבֶל: מִמִּי אֵירָא, אֵין אֵל מִמַּעַל?
 אֲוִילִים יוֹשְׁבֵי תְּבֵל נִזְאַלוּ שָׂרֵי צֶעַן
 אֲךָ חָנָם מִמַּשָּׂה וּמִצְחָרוֹן פִּתְרוּ
 בַּיּוֹם נִזְדַּע לִי כִי כַח אֱלִים אֵין בָּמוֹ —
 מִרַמַּת אֲנָשִׁים חֲקַרְתִּי תַחְבוּלוֹת גָּבַר
 גַּם מוֹסְדוֹת אֶרֶץ בֵּינוֹתֵי חֻקוֹת שָׁמַיִם
 אֲשֶׁר, רַב מִכָּל חֲכָמֵי הָאָרֶצוֹת חֲבַמְתִּי
 מַעֲשֵׂי יַעֲרֹדוּ כִי עֵת עַמִּים כָּלָם יִרְגָּזוּ
 לַעֲרוֹךְ מִלְחָמָה עִם חֵיל אֱלִים אֲלֶכָה אֲנִי
 אִם תּוֹשַׁע לִי יְדִי יִדְעוּ כִי אֲנוֹשׁ הַמָּה.

הוּי גֵּאוֹת אִישׁ רַבַּת הַמְּהוּמָה הוּי אֲהַבְּקֶךָ!
 אֶת תְּשֻׁבֵי הַנְּפִשׁוֹת שָׁבִי, תוֹלִיכֶם חֲשָׁךְ
 אֶת הַמְּלַמְּדֵת שְׂוֹא, אֶת הַמְּלַמְּדֵת שְׂקָר
 אֶת גְּבַהוֹת לֵב אִישׁ, עַל מוֹסְדוֹת שְׂוֹא תִבְנֶי בַּיִת
 לְמָקוֹם שְׁבִתְךָ, וּבְשִׁבְטֵי בְּרִזָּל בּוֹ תִמְשׁוּלִי
 עַל הַנְּפִשׁ כָּלָה, וּלְאִמְרֵי פִיךָ יִשְׁמְעוּ

ולשׁבֿל — לוֹ הַמִּשְׁפָּט — תֹּאמְרֵי אִמָּךְ אָנִי!

מִצֹּפֶן תִּצְבִּיחֶהוּ, מִחֶלֶבֶד תִּנְיָקֶהוּ

וּבְחִיגָךְ תִּשְׁכַּיְבֶהוּ, יָלִין בֵּין שְׁבִיבֶךָ

אָסוּר בְּאֶסוּרֶךָ, בְּתוֹחוֹ תוֹלִיכֶהוּ

וּבְמַחְקָרָיו כִּי יתְקוֹר, יָדָךְ בּוֹ אוֹחֶזֶת

כִּי יוֹסֵף לְשָׁפוֹט עוֹל, תוֹסִיפִי הַלְלֶהוּ

מָה רַב כֹּחֶךָ תֹּאמְרֵי לוֹ, תִּנְמָצָא כְּמוֹךָ

נִשְׁעַן עַל חֶלְקֵלְקוֹתֶיךָ, יִלָּךְ בְּטַח

יִלְעַג עַל יִשְׂרָאֵל לֵב, וַיְכוּ לְמִשִּׁיבֵי טַעַם

עוֹרֹת עֵינָיו לִבּוֹ, מִרְאוֹת אֶת תוֹעֲבוֹתֶיךָ

כִּי הוּא בְעַלְךָ, הוּא יִמְשׁוֹל בְּךָ, אֶת מוֹכְרֹת

זְנִית מִתַּחַת אִישׁוֹךְ, אֶת תִּפְאָרְתוֹ חִלְלֹת

גַּם הָרִית לְזוֹנוֹנִים, וַתִּלְדֵי וַתִּלְדֵי שְׂקָר

בְּשֵׂאוֹל בְּנִית בֵּיתְךָ, וְשַׁעֲרֶךָ שַׁעֲרֵי מוֹת

כּוֹ שִׁמְתָ אֶת רַגְלוֹ, וַתִּתְנַהֵוּ לְרְאוֹת שַׁחַת

מִדֵּי עֲלוֹתוֹ, אֶל עַמְקֵי בוֹר תוֹרִידֶהוּ

לְשׁוֹב מִדֶּרֶךְ בָּא בּוֹ, לֹא עוֹד תִּנְיָחֶהוּ

הוּי גְבוֹן נֶגֶד פְּנָיו, נִתְעַב אֵל עוֹשֶׂהוּ

מִגְלָמִים מִסְכִּיב לָךְ לֹא תוֹרַע מָה הִמָּה

אִךְ מְרוֹם תַּעַל, בְּשָׁמַיִם תִּשְׁתִּי פִיךָ?
 אֵל הַגְּדוֹלוֹת תִּשְׁמַעְנָה אֲזַנֶּיךָ, לְעִגְתָּ
 גַּם נִפְלְאוֹת תִּרְאִינָה עֵינֶיךָ, כַּחֲשֵׁת
 כְּאֲשֶׁר זָדָה עַמְּלֶק, אִין נָכַל כְּמוֹהוּ
 כִּי כֵן לֹא עָשָׂה גוֹי, וּמָה שׁוֹכֵר מַעֲשָׂהוּ?
 קוֹקְלוֹן תַּחַת כְּבוֹד, בְּזוֹ תַּחַת תִּפְאֶרֶת
 בָּא בְּכָל־רַע, מוֹל לֹא הִרַע לוֹ נוֹבֵחַ
 כִּי מָה עָשָׂה לוֹ יִשְׂרָאֵל, יִתְגַּדֵּךְ בָּם לֶחֶם
 דֶּרֶךְ הַגּוֹיִם לֹא שָׁמַר חֵק מַלְכֵי אֶרֶץ
 אִם לְצָבֹא צָבָא בָּאִים, יַעַן מָה יוֹדִיעוּ
 כַּנְּגֵב הַסְּתִיר בּוֹאוֹ, בְּדֶרֶךְ קָרְהוּ
 מִהֶלֶחֶם עִם הַמַּחְנֶה לְבוֹ הַכְּהוּ
 רַק זָגַב הַנְּחַשְׁלִים, אֲנָשֵׁי הָעָרֵב
 לֹא זָכַר כִּי חִרְפָּה זֹאת לוֹ כִּי זָר מַעֲשָׂהוּ.
 עַמִּים, עַל הַמְּמַלְכוֹת מִלְחָמָה יִקְדִּישוּ
 לֹא הֶלְחֵם בְּמִדְבָּר, עִם עַם הוֹלֵךְ דֶּרֶךְ
 עִם עַם לֹא נָסָה בְּקָרֵב, עֵינָה גַם יִגַּע.
 אִךְ כָּל מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ הַרְאוֹת אֵל שׁוֹכְנֵי אֶרֶץ
 כִּי מִתְלוֹצֵץ הוּא, בְּעַם יֵצֵא מִמְצָרִים

כי בונה נוראות אל, ומחלל כל קדש
 כי לא ירא אלהים, ללאומים הזרע
 וללמד לבני תבל, כי אין ארון למו.

יושב בשמים ישחק, אל ילעג למו
 אשר לו השמים, ואשר לו הארץ
 כי יחפוז, תפתח ארץ פיה תבלעמו
 אם מצרים ירה במצולת בעופרת
 מי עמלק ומי עמו, כי ימלטו
 לולי כי שקט אף שמו אל, מטה ועם
 לרדות בו ישראל, הראם מה אחרית און
 כי חטא העם, וקדוש ישראל נאצו
 הם נסו אל, אם יוכל תת מים בקנו
 על בן הניחו לבוא הניחו הרע
 ובגוי נבל הכעיסם, יען הכעיסוהו
 וינתק מוסרות כלב, חפשי שלח פרא
 בא ויבו צבאות אל, ויחרף עושהו
 שמעו ישראל ויצר להם, ויאמרו:
 "מי הכלב המת הזה, כי יפער פיהו
 וידבר נאצות על תפארת עונו."

לְקָדוֹשׁ יְיָ אֵל מִשָּׁה, נִשְׂאוּ עֵינֵינוּ
 כִּי יָסִיר חֲרַפַּת עַמּוֹ, יִקּוּם מֵאֲוִיבָהוּ
 אֲךָ לֹא אָבָה אֵל, כִּי הוּא יוֹשִׁיעַם הַפֶּעַם
 כִּי לְכָבוֹד עֲבָדוֹ קָנָא, יוֹם רִיב זָכַר לְמוֹ
 יַעַן רָבוּ עַמּוֹ, תוֹעָה עָלָיו וַדְּבָרוּ
 עַל כֵּן לָצֵאת לִפְנֵי בְּזוּי, לֹא הִנִּיחָהוּ
 גַם בְּעַבּוֹר הַכֹּלָם, עֲמַלְק וְלִהְשִׁילְמוֹ
 בִּין הָעַמִּים, מָנַע עֲבָדוֹ מִצְבוֹא עֲלֵימוֹ
 אָמַר אֱלֹהִים: „חֲרַפָּה בְּגוֹיִם אֲתָנָהוּ
 „נִקְלִים אֱלֹהֵי עַם נוֹשֵׂא הוֹד בְּלִי יִלְחַמוּ
 „לְמִשְׁרָתוֹ צְוִיתִי, לִיהוֹשֶׁעַ אִישׁ חֵיל
 „הוּא יִשְׁפִּיל זְרוֹנִים אֱלֹהֵי, הוּא יִכֶּם לְחֵי
 „וְלִמִּשָּׁה אֲתֵן כְּבוֹד, הֲדָר אֲעַטְרֶנּוּ
 „עַל רֹאשׁ הַגְּבָעָה יַעַל, כְּנֶס אֲקִימֶנּוּ
 „וַיִּשְׁוֹעַת עִם יַעֲשֶׂה מְרַחֵק, מֵאִין חֲרָב
 „עַל כֵּן שַׂר הַצָּבָא וְעַם, אֲלֵיו יִבִּטוּ
 „יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא הֵם—אֲךָ הוּא מוֹשִׁיעוֹ
 „כִּי בָרַק יִגְבְּרוּ, אִם יָרִים יָדוֹ וּמִטָּהוּ”

בְּאֲשֶׁר שָׁמַע מֹשֶׁה מִפִּי עֲלִיּוֹן בְּאֵלֶּה
קָרָא לַיהוָה שֶׁ, וַיְצַוהוּ וַיֹּאמֶר:
"אִישׁ גִּאֲמֹן, לְנִקּוּם נִקְמַת יְיָ, נִבְחַרְתָּ
"מֵאוֹיְבָיו אֵל תִּירָא, כִּי כַעֲשֹׂן יִפּוּצוּ
"כִּי אִם אַתָּה שֶׁר הַצָּבָא, אֲנִי אֶתְּךָ
"רַק לְךָ, וּבַחַר לָנוּ בַמַּחְנֶה אֲנִישֵׁי חַיִּל
"מְנַדְיָבֵי עַם, אֵת אוֹיְבֵי יְיָ יִשְׁנָאוּ
"וּמִנְשׂוֹא גִאֲצוּתֵיהֶם, מוֹת יִבְחָרוּ
"כִּי לֹא נִסָּה הָעַם עַד הַיּוֹם לַחֲגוֹר חֶרֶב
"עַם מִסְפָּר הַנְּדִיבִים תִּמְצָא, אַף כִּי מַעֲטוֹ
"צֵא הַלָּחֶם בְּעַמְלָק, אֵל יִפּוֹל לְבָךְ
"כִּי עַל רֹאשׁ גְּבָעָה הוֹאֵת, מָחָר אֲתִיּוּצָהּ
"וּבְיַדִּי מִטָּה הָאֱלֹהִים, עֲזוֹ יִרְעֶת
"מִסְפָּנוֹ חֶרֶד פִּרְעָה, גְּמוּגוֹ מִצְרַיִם
"מִסְפָּנוֹ גַּם הַיָּם, מִסְפָּנוֹ מִי יָם שָׁבוּ
"גַם עַמְלָק עִם עַמּוֹ, מִסְפָּנוֹ יַחִילוּ
"מִגְּעַרַת אֱלֹהִים, סוּם וְרִכְבֵּי יִרְדְּמוּ."

שְׂמַח לֵב גְּבוּר, עַל כִּי כֹז בָּחַר עוֹשֶׂהוּ
לַעֲשׂוֹת בְּמִגְאָצֵּיוֹ נִקָּם, וּלְהַתְקוּטָט בָּמוֹ

ער כי יעביר ממשלת זרון מטה רשע.
 ויעבור במחנה, ויבקש אנשי חיל
 בעבור הלחם בעמלק ולהכניעהו
 ויאמר: " אם יש נותנים כבוד לאלהינו
 " על חרבם ופלו, ומררתם ישפכו ארצה
 " משמוע נאצות על תפארת עזנו
 " מראות אנשי קלון, צבאות יי יבוזו
 " המה יבואו אלי, לפניהם אצאה
 " כי צור דבר עלי לצאת בראש העם.
 " אם אדוננו משה לא ילך עמנו,
 " מראש הגבעה הזאת חומה יהיה לנו,
 " אם מצער נחנו, מול אויבים מארבה רבו
 " אלהי הצבאות עמנו, אל תיראו.
 אל קול איש חיל, יראי אל לבשו אמן
 אף כי גבורים ומלומדי מלחמה אין
 מנדיבי העם אחווי חרב נאספו
 ללחום מלחמת יי, נפשם חרפו
 אך משה אהרן וחור, ראש הגבעה עלו
 וכבר משה מטה האלהים, רב העזר.

בְּאֲשֶׁר הָרִים יָדוֹ, וְיִשְׂרָאֵל עָשָׂה חֵיל
לֹא יָדַע כִּי יִגְבֹּר צָר, אִם יָדָיו יִגִּיחַ
עַל כֵּן אַחֲרַי נִלְחַמוּ עִת רַב, יָדָיו כָּבְדוּ
בְּאֲשֶׁר לֹא יָכוֹל עוֹד הָרִימָם, הִנִּיחָמוּ
וַנְּהִי בְּאֲשֶׁר הִנִּיחָם, שׁוֹנְאֵי אֵל גָּבְרוּ
וַנְּהִי מוֹפֶת, כִּי יָד יְיָ הִיא נִלְחָמֶת
וּזְרוּעַ תִּפְאָרֶתוֹ, לִימִין מִשָּׁה עוֹמֶדֶת
וַיִּנְעֲצוּ הָעַם יַחְדָּיו, וַיִּקְחוּ אֶכָּן
וַיִּשְׁימוּ תַחְתָּיו, וַיֵּשֶׁב הוּא עָלֶיהָ
מִלְבָּד זֹאת, אַחֲרָן וַחֲזוֹר אֶת יָדָיו חֲזָקוּ
מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד כִּם תִּמְכוּ
וַנְּהִי יָדָיו אֲמוּנָה נִשְׂאֹת עַד עָרֵב
כִּי לֹא הִנִּיחַ אוֹתָם עוֹד עַד בֵּא הַשָּׁמַשׁ
בְּאֲשֶׁר רוּמְמוּ יָדָיו, אֲזָרוּ חֵיל לִיהוֹשֻׁעַ
וַיַּחְלוֹשׁ אֶת עַמְלֵק גַּם עִמּוֹ בְּחָרֵב
מִשָּׁה וַיהוֹשֻׁעַ גַּם זָקְנֵי עַם הָאֲמִינוּ
כִּי נִקְמַת יְיָ עָשׂוּ בְּמִנְאָצִים אֵלֶּה
כִּי עַל חַטָּאתָיו לָקַח מִיָּדָם כְּפָלִים

הוא וּגְבַר בַּק גַּחְשָׁלִים אֲחֵרֵיהֶם הִלְכוּ
 תַחַת זֹאת אֵת מִשְׁמַנִּי בַחֲרִיו הִרְגוּ
 עָתָה בִּי לָקַח אֵל אֵת נִקְמַתוֹ מִמֶּנּוּ
 לֹא יוֹסִיף עוֹד עֲבוֹר לוֹ, לֹא יָקוּם פְּעָמִים
 גַּם יִעָרֵךְ פֶּעַל אֵל בְּמוֹשָׁפֵט לֹא סָלְאוּ
 אִף בִּי יִדְעוּ בִּי יְיָ זֹאת עָשָׂתָה
 אֵל הַמוֹפְתִים גַּעֲשׂוּ מֵאֵז לֹא הִעֲרִיכוּהוּ
 כִּי לֹא כְגִבּוֹרוֹת עָשָׂה אֱלֹהִים מִצָּרִים
 וְאֲשֶׁר עָשָׂה עַל הַיָּם, עָשָׂה גַם הַפַּעַם.
 אֲלֵה עָשׂוּ שֵׁם בְּאֶרֶץ, שׁוֹמְעֵיהֶם רָגְזוּ
 לֹא כֵן זֹאת, הִיא לֹא תִרְגְּזוּ יוֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ
 כִּי יֹאמְרוּ הָעַמִּים, יוֹם יוֹם יִקְרָה כְּמוֹךָ
 מִדָּם חֲלָלִים, תִּרְבַּ גִּבּוֹרִים רוֹתָה
 וּבֵין הַנִּפְלְאוֹת לֹא תִכְתֵּב עַל סֵפֶר!
 אֲךְ כְּגִבּוֹה אֹר שָׁמַיִם, מִעֲלֻטת שָׁפֵל
 גָּבְהוּ מַחְשָׁבוֹת אֵל מִמַּחְשָׁבוֹת עֶפֶר וְאֶפֶר
 בִּי אָמַר יְיָ אֵל מִשָּׁה: רַב רָאִיתָ
 ׀ וּבֵין הַגְּדוֹלוֹת, תִּכְתּוֹב גַּם אֵת זֹאת עַל סֵפֶר
 ׀ וּזְכֹרוֹן לְבִנֵי יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה לְדַעַת

„בְּמַתִּי מִסִּפְּרִי, הִכְרַעְתֶּם עִם עַז וְרִכְבִּי
 „וּבִידֵי עַם בַּל יָדְעוּ מִלְחָמָה, נִפְלוּ
 „כִּי לֹא מִגְּבוּרַת אִישׁ, צָרִי אֱלֹהִים כָּרְעוּ
 „כִּי יָדִי מִבּוֹזֵי נֹקְמָת, זֹאת עָשָׂתָה
 „עַל בֶּן גָּבֵר יִשְׂרָאֵל, עַתָּה רָמָה יָדְךָ
 „עַמּוּדָתְךָ כַּגֹּם, וּבִסְתֵר נִסְּךָ הָיִיתִי
 „כִּי חֲטָאתָ עִמָּלֶךְ עַד שָׁמַיִם נִגְעָה,
 „לֹא אֲשַׁפְּטֵנוּ כַּאֲשֶׁר אַתָּה מִצְרִיִּים שֹׁפְטֵתִי
 „אֲשֶׁר יוֹם הַשְּׁמֵדֶתִי רָעִים, טוֹבִים מִלְּטֵתִי
 „הַשְּׂאֲרֵתִים גּוֹי בְּאַרְצֵן, עוֹד יִשְׁבוּ לְבֶטַח
 „עוֹד יֹאמְרוּ לָהֶם: בְּרוּךְ עַמִּי מִצְרִיִּים
 „לֹא כִכְנַעַן גִּתִּיתִי אֶת יוֹשְׁבֵיהָ חָרָם
 „וּבְאַרְצוֹת אַחֲרוֹת, לֹא תִשְׁיָגֶם חֶרֶב
 „כִּי הוּא עִמָּלֶךְ, מִפְּלֹט לָמוֹ לֹא יִמָּצְאוּ
 „אִם אַחֲרֵית יָם יָבֹאוּ, יָדֵי תוֹרֵי שְׁמוֹ
 „אִם הַחֲלוּתֵי לַעֲשׂוֹת נָקָם, לֹא כִלִּיתִי
 „כִּי לֹא תִשׁוּב חֲמַתִּי מֵהֶם, דוֹר דוֹר סָלָה
 „וַיִּשְׁבוּת עַמִּים כִּי אֲשׁוּב, אַחֲרֵית עֵתִי חֲלָד
 „לֹא אֲזַכּוֹר אֶת עִמָּלֶךְ, בֵּין הַשָּׁבִיִּים אֱלֹהִים

"מחה אַמְחָה זְכָרוֹ, מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
 וּבְאָזְנוֹ יְהוֹשֵׁעַ, אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים שׁוֹמֵה
 וַיִּשְׁמַח בְּגִבּוֹרוֹת עֲשָׂה, כִּי גָדוֹל מַעֲשָׂהוּ
 "הוּא הַחַל אֶת מַלְחַמְתֵּי וְאֲנִי אֲשַׁלְּמָנָה."

כְּשִׁמוֹעַ מִשְׁהַדְּבָרֵי אֱלֹהֵיו, וַיִּבֶן
 לָמָּה כְּגַם עַל גְּבֻעָה, וּבִימִין רוֹמְמָה
 הַעֲמִידוֹ אֱלֹהִים, בְּנִפְּוֹל נֶאֱזַע עוֹשֵׂהוּ
 וּבְהַרְיָמוֹ אֶת יָדוֹ, גָּפְלוּ פְעָלֵי אֲוֹן
 יָדַע כִּי לֹא הוּא, גַּם לֹא יָדָיו יַעֲשׂוּ אֱלֹהֵי
 אֲךָ לִימִינוֹ יְהִי כְּגַם עֲמֻדָה
 לְנִקּוֹם מִגּוֹי כְּבָד עֹוֹן, מִשְׁנֵאֵי דַעַת
 כִּי לוֹ עַל כֵּם מִשְׁפָּטוֹ יֵשֶׁב שׁוֹפֵט צָדֵק
 לְשִׁפּוֹט גּוֹי נָכֹל, בְּאֲשֶׁר יוֹם יוֹם יִפְקֹד אֶרֶץ
 לֹא יִכְנַעוּ פּוֹשְׁעִים, עַל כָּל פְּגַע יִשְׁחָקוּ
 לֵאמֹר: מִקְרָה הוּא, לֹא יִי פְעַל אֱלֹהֵי!
 עַל כֵּן יוֹם יְקוֹם אֱלֹהִים, מֵאוֹתֵבֵי שַׁחַת
 תֵּאָחֹז בְּמִשְׁפָּט יָדוֹ, כִּי הִיא הַנּוֹקְמַת
 בְּעֶזְרוֹ נִרְאֹת שׁוֹפֵטַת הַפְּלֵא וְפְלֵא

אָז תֵּאבֹד חֲכַמַת פּוֹשְׁעִים, לָבָם יִכְנַע
 יוֹדוּ גַם הֵם, כִּי יָד אֱלֹהִים זֹאת עָשְׂתָה.
 וּלְהוֹדוֹת עַל זֹאת לִי, כְּנָה מִזְבֵּחַ
 לְהִיּוֹת עַד, כִּי מִיַּד אֵל הַגְּבוּרָה הִיָּתָה
 כִּי אִם בְּנִס עַל רֹאשׁ הַגְּבֻעָה הֶעֱמִידָהּ
 אֵל יָדוֹ וּמִטָּהוּ צָבָאוֹת אֵל הַבִּיטוֹ
 יִי גָצַב עָלָיו, הוּא גִסּוֹ לְגֻצָח
 עַל כֵּן אֵת שֵׁם מִזְבֵּחַ זֶה קָרָא הַפַּעַם:
 יִי נִסִּי, אֱלֹהֵי אֲבִיטָה, וַיֹּאמֶר:
 „כִּי יָד עַל כַּס יָהּ, אֲשֶׁר בְּמִשְׁפָּט אֲחֻזָּת
 „דוֹר דוֹר מִלְחָמָה לִי בְעַמְלֵק תַּעֲשֵׂה.“

(* בְּאֲשֶׁר נִפְלְאוֹת אֵל, לִבּוֹת מוֹרְדֵי אוֹר הַרְגִיעוּ
 וַיִּדְבְּרוּ בְּאֱלֹהִים, וּבְגֵאוֹתָם נוֹעְצוּ
 לְעֲרוֹךְ מִלְחָמָה עִם עַם יִצְחָק מִמְצָרִים
 וַתְּהִי לָהֶם זֹאת לְכִלְמָה וּלְמַכְשׁוֹל גָּצַח

אשר

(* נכתב יד כמובן:

אם עלילות אל, את לב מורדי אור הרגיוו
 דברו און ושוא ובגאותם נועצו

המדפיס.

אֲשֶׁר תֵּאבֵד זְכָרָם, מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
וּבֵין גּוֹיֵי הָאָרֶץ הֵם לֹא יִתְחַשְּׁבוּ
בֶן עֲלִילוֹת אֵל, לִב הוֹלֵךְ תָּמִיד הֲרִנִּינוּ
הוּא יִתְרוֹ חוֹתֵן מִשָּׁה, אִישׁ אוֹהֵב דַּעַת
אִישׁ אֱמוּנָה בּוֹ — אֵף כִּי כֹהֵן מִדִּין עֹדְנֵנוּ —
הוּא הַתְּבוּנָה בִּינָה כִּי אֵל הַגְּדִיל מַעֲשֵׂהוּ
אֲשֶׁר עָשָׂה עִם מִשָּׁה, כִּי נָגִיד שָׁמְהוּ
נִיחַן רוּחוֹ עָלָיו, לְשָׁפוֹט עִם וּמְלִךְ;
וְאֲשֶׁר עָשָׂה עִם יִשְׂרָאֵל, רַב טוֹב וְחֶסֶד
כִּי פָדָם מִיַּד צָר מִתַּחַת יַד מִצְרַיִם,
בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים מִדַּעַת נִשְׁגָּבוּ,
וְלִכְל גּוֹי לֹא עָשָׂה כֵן, מֵאִזְ לֹא נִשְׁמָעוּ;
וַיִּבֶן כִּי יִשְׂרָאֵל עִם יְיָ הִמָּה
וּבְאַהֲבָתוֹ אוֹתָם, נִפְלְאוֹת אֱלֹהֵי יַעֲשֵׂה
אֵךְ מִנְגֵד אֱמוּנָתוֹ, רַבּוֹת עֲמָדוֹ
כִּי גַם שָׁמַע אֶת הַתְּלָאוֹת קָדוּם בְּדַרְךְ
בְּמַרְהַ חֲרָדוֹ וּבְמַדְבַּר סִין פִּתְחָדוֹ,
וּבְרִפְיָדִים מֵאִין גַּחְלֵי מִים צָמְאוּ;
עִם זֶה בֵּין מִשְׁבְּרֵי יָם, בְּיַבֶּשֶׁה הִלְכוּ

לְשִׁמוּעָה עַמִּים רָגוּזִי, אֲנִים חָרְדוּ
 אֵיךְ עֲמַלְקִי, עִם גָּבֵל, לְבוֹ יִמְלְאֲנוּ
 לְלַחֹם עִם עִם נֹרָא, לְגִשֵׁת אֵל הַקֹּדֶשׁ?
 לָמָּה הַנִּיחַ יוֹשֵׁב מְרוֹם, גְּבוּיִם אֵלֶּה
 חָלַל שָׂרֵי קֹדֶשׁ, וּלְגַאֲץ אֵת צוּרְמוֹ?
 כִּי לֹא הִמְטִיר עָלָיו גְּפִרִית וְאֵשׁ, בְּדַרְדָּךְ
 טָרַם וְעֵרוֹךְ מִלְחָמָה, טָרַם וְגִיף חָרֵב?
 בֶּן שָׂאֵל לְבוֹ שֶׁשֶׁר דְּבָר בַּל יוֹדֵעַ
 מָה הוֹעִיל כִּי הִשְׁתַּוְּגַן כְּלִיזוֹתָיו לְבַעַת
 וְעֵצַת יְיָ, מִדַּעַת אָדָם נִשְׁנָכָה
 אֲזַי אָמַר: „לוֹ חֲתַנִּי עֲמַדִּי, הוּא יוֹרְנִי
 „כִּי חֲכַמַת אֱלֹהִים בּוֹ, וְעֵצַת אֵל יוֹדֵעַ.
 „חֲפִיץ הַמְּבַקֵּשׁ דַּעַת, רַב מִמְּבַקֵּשׁ בְּסֵף
 „כִּי חֲפִיץ דַּעַת מְצַאָה גִפְשֵׁי זֹאת הַפַּעַם
 „כִּלְכֵּל לֹא אוֹכֵל, פֹּה לֹא אִמְצָא מְרַגְזֵעַ
 „עַד אָבִיא אֵל אִישׁ הָאֱלֹהִים, עַד כִּי אֲדַרְשֶׁנּוּ
 „אֵיךְ מְבוֹא לְמִקְוֶם תַּחֲנוּתוֹ, מַה יִּמְגַעְגֵּי
 „אִם לְדַרוֹשׁ אֵת הָאֱלֹהִים, אֲנִי הוֹלֵךְ שָׂמָּה?
 „טוֹב לִי שֶׁבֶת מִדְּבָר, מִשְׁכַּת אֶרֶץ עֵדֶן

„הַמְבַקְשִׁים הוּן עוֹבְרִים יָמִים צִוֹת וַלְכוּ
 „אִף כִּי דוֹרְשֵׁי חֲכָמָה, לֹא יִשְׁוּה לְהַבִּל חֲפִיץ
 „כִּי יָמִים גַּם צִוֹת וַלְכוּ, עַד וּמִצְאוּהָ
 „עַל כֵּן אֲנַחֵם מֵאֲשֶׁר חֲשַׁבְתִּי עַד הֵנָּה
 „אֲמַרְתִּי, אֲנִי וּמִשְׁפַּחְתִּי נִתְמַהֲמַה
 „מַלְכַת אֵל עִם יְיָ מִשְׁפַּחַת חֲתָנָנוּ
 „עַד בּוֹאֵם אֵל נִחְלָתָם, אֵל אֶרֶץ נוֹשָׁבֶת
 „כִּי עָתָה אֹמֵר: מִי יִתֵּן לִי כִנְפֵי שַׁחַר
 „לָעוֹף אֵל אִישׁ הָאֱלֹהִים, לוֹ אַחֲרִית יָם יְהִי.”
 כַּאֲשֶׁר נֹעֵץ בֶּן, וּפְעָמָיו הִכִּין לְדַרְךְ
 וַיִּקַּח צְפוּרָה בְּתוֹ, הוּא מוֹבֵת שָׁכַל
 אִשֶׁת מֹשֶׁה, וּבִלְבָבָהּ הוֹדֵר אִישָׁה יוֹדַעַת
 וּמֵאֵז בְּחִרְהָ, שָׁבֶת עִמּוֹ גַּם בְּשָׁפַל
 מִשָּׁבֶת עִם גְּדִיב, נִחְלַת שָׁרָה וְכָרֵם
 גַּם מֹשֶׁה אֲהַבָּהּ, לְנִית חֵן לוֹ נַחֲשָׁבֶת
 וּבִצְאוֹתוֹ מִמִּדְיָן, נִסְעָה עִמּוֹ מִצְרִימָה
 אָבֵן עַל פִּי יְיָ, שִׁלְחָה אֵל אָבִיהָ
 בַּל תִּרְאֶה עִם זֶה דְּבַקָּה בּוֹ, לְאֹוִלִים עָבָד
 עָתָה כִּי שִׁמַּחַת עוֹלָם עַל רֵאשׁוֹ נִגְלָתָה

בָּא עַת הַזְדִּים, בִּי תָשׁוּב אַחַר שְׁלוּחֶיךָ
 גַּם בְּנֵיהֶם הַשָּׁנִים, בַּמִּדְיָן יִלְדָה
 שֵׁם הָאֶחָד גִּרְשָׁם, בֶּן קָרָא לֹו אָבִיהוּ
 כִּי אָמַר: עַל אֶרֶץ נִכְרִיָּה גַר הָיִיתִי
 אֲךָ אֵת חֶבֶן הַשָּׁנִי, קָרָא אֱלִיעֶזֶר
 שֵׁם מִזְבַּחַת הַזֶּבֶחַ הַזֶּה, חֲסֵדִי אֵל גִּבִּיעַ
 אֱלֹהֵי אָבִי עֲזָרִי, כָּל רוֹדְפֵי בְּשָׁלוֹ
 מִכַּף אוֹיְבֵי מִחֶרֶב פָּרַעַה הִצִּילָנִי
 כִּי עַת לְדַתּוֹ, גָּלָה אֵל אֶת אֲזֹנוֹ, וַיֹּאמֶר:
 "כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְבַקְשִׁים אֶת גִּפְשֶׁךָ מֵתוֹ."
 הַבָּנִים הַמְזֻכָּרִים אֶת חֲסֵדֵי עוֹשֶׂהוּ
 הַנִּקְוָבִים בְּשִׁמּוֹתָם, הָאֵם עֲמָה לָקַחְתָּ
 בִּי אֲהַבְּכֶם אָבִיהֶם, אֵת לִבּוֹ יִרְגִּינוּ
 לֹא פִתְאוֹם מִבְּלֵי הוֹדַע לֹו, אֵל מִשָּׂה בָּאוּ
 אֲךָ טָרָם רְאוּהוּ, בּוֹאֵם אֵלָיו בְּשָׂרוֹ
 לֵאמֹר: "אֲנִי חֲתָנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלֶיךָ
 "לִרְאוֹת אֶת גְּדֻלָּתְךָ, לְשִׁמּוֹחַ בְּכַבֹּדְךָ
 מִהַתְהַדָּר בְּמָקוֹם אֲנָשֵׁי שָׁם, מִה קָטַנְתִּי
 "לוֹלִי עֲנֻתְךָ תִּזְכּוֹר לִי יָמִים מִקֶּדֶם

"יום באת אלי אל מדון, כי כבדתוך
 "בן בברני עתה, נגד זקני עמך
 "גם אשתך אשר אהבת, עמי הבאתי
 "ושני הבנים עמה, ילדי שעשועך."

שמת משה על מחמדי עיניו כי באו
 ומה עלו לבו, לראות בשלום חמיהו
 ויאמר: "יום בואי אל ביתו, מה הייתי
 "גר נודד אין מכיר לי, כק הוא הכירני
 "הוא הסיר מרת נפשי שמת שמחני
 "כבוד גדול עשה לי, ביתו הושיבני
 "תחת חסדו לקחתי, חסדי אשיבנו
 "בקהל עם אכבדנו, נגד שרי קדש"
 ויצא משה לקראת חותנו וישתחו
 וישקוהו, בגן המבד אביוהו
 ובשמת לב, איש לשלום העהו שאלו
 וילכו יחדיו, ויבואו האהלה.

כראות חותן משה, נפלאות לא נשמעו
 ישראל שוכן בישימון לשבטיו בטח

עָנַן יְיָ עֲלֵיהֶם, יוֹמָם וּלְיָלָה
 בִּבְקָרָה בִּבְקָרָה, לֶחֶם שָׁמַיִם וּלְקוֹטֶטוֹ
 וּגְהָרוֹת שׁוֹטְטִים בַּצֵּיָה, מְצוֹר יוֹכֹבוֹ
 חֲתָנוּ שֶׁר קָדֵשׁ, כִּי יִקְרָא אֵל אֵל וַעֲגָהוּ.
 וַיֹּאמֶר: „אִם אֵת אֲשֶׁר הִגֵּד לִי הָאֱמָנָתִי
 טוֹב מֵרְאָה עֵינַיִם, מִשְׁמוּעָה תִשְׁמַע אָזְנוֹ
 אִישׁ אֱלֹהִים: עַל הוֹדֵךְ נֹכְאוֹת נִפְלְאוֹתֵי
 מֵרֵאשׁ הַנְּדָתִי לָךְ, כִּי לְגִדּוּלוֹת נֹצְרֶת
 אֱמָנָם לְגִדּוּלוֹת בְּאֵלֶהָ, אֲזוֹ לֹא דְמִיתִי,
 אֲשֶׁר גַּם זֹאת הַנֹּרֶת הָאָדָם, לֹא יִדְעָתִי.
 עָנִיו מִכָּל הָאָדָם, אִם לְמֵאד גִּדְלָתִי
 עַד עֲנֹת יוֹצְרֶךָ, לֹא בָאתָ עַד הַחֲצִי
 מֵהַ נִפְלְאוֹת מַעֲשָׂיו, וּמְצוּפָה לִי מֵתִקְוֶה
 אֲךָ מָה אֲגִי, מֵהִכִּין בָּם רוּחִי קֹצֶרֶה
 וּבְמִשְׁבִּיּוֹת פֶּזוּ, תִּפְוַחִי אֲבָן רְאִיתִי
 הֵן הֵם צוּרֵי מִכְשׁוֹל, גִּבְשָׁלָתָם בָּם בְּדֶרֶךְ
 הַעֵם, רוּמָם אֱלֹהִים מְגוּוֵי הָאָרֶץ
 וּלְמַעַנָם הִפְלִיא לַעֲשׂוֹת נִפְלְאוֹת בְּאֵלֶהָ
 מִדּוּעַ בָּם הִמָּה, אֵת כּוֹס חֲמָתוֹ שָׁתוּ

בַּמָּדָה חָרְדוּ, וּבַמְדָּבָר סִין נִבְהָלוּ
 וּכְרִפִּידִים מֵאִין נִחְלִי מִים, צָמְאוּ
 חֵיל עֲמֶלֶק עִם עֵז פָּנִים בָּם גִּלְחָמוֹ
 לָמָּה קָרַבְתֶּם גַּם אֱלֹהִים? יִפְלֵא מִמְּנִי
 כִּי לֹוִלִי נִפְלֵאתִי, לֹא אֶצְתִּי בּוֹא אֵלַיָּךְ
 עַד בּוֹאֲכֶם אֶל הַמְּנוּחָה, אֶל אֶרֶץ תְּנַחֲלוּ.
 שָׂא נָא בִי בָאתִי, טָרַם אֶת פִּיךָ שְׂאֵלְתִי
 כִּי נִכְסוּף גִּבְסַפְתִּי, לְשִׁמּוֹעַ תּוֹרַת פִּיךָ
 נִפְלְאוֹת מִמְּנִי, מִמָּדָה לֹא יִפְלְאוּ
 עֲמָךְ אֶל יוֹדַע כָּל, תִּשְׁאַל וַיִּבְינְךָ
 וּבְכִתְּךָ כִּי רַב, תִּתֵּר בְּלֹא אֲגוּדוֹת סָכֵל
 סָתוּם גַּם חָתוּם תּוֹדִיעַ, חֲדוֹת תִּבְיַע
 וַאֲנִי עֲבָדְךָ, קִרְבַת אֱלֹהִים חֲפִצְתִּי
 נָא הִבִּינֵנִי, וּכְחֻמִּי לֵב אִירָאֵנוּ.

אֶל אִישׁ טוֹב רֹאֵי, הַמְתִּיפָה בְּחֻלִי כְתָם
 דוֹמָה מוֹכִיחַ חֻכָּם, עַל אֲזוֹן שׁוֹמְעַת
 כִּי רַב מֵאֲשֶׁר חָפֵץ, גִּפְשׁ מִשָּׂה חֲפִצָּה
 עַל כֵּן אִמְרֵי כַעַת, שְׁפָתֵי חֻמִּי תִכְעָנָה

סֵפֶר כְּפִינִים, שָׁקֵל כְּשִׁקוֹל אֲבְנֵי שָׁהִם
לֹא נִפְלְגָם אַחַת מִמִּשְׁאֵלוֹתָיו אֲרָצָה
אֲשֶׁר לֹא עָנָה מִשָּׁה עָלֶיהָ טוֹב טַעַם
אִישׁ קִרְבַּת אֱלֹהִים יִחְפוֹץ, הֲלֹא יוֹרְנוּ
אִישׁ יִרְאֵת יְיָ וּבָחַר, הֲלֹא יִרְצֵנוּ
אֲשֶׁרֵי שׁוֹאֵל מֵתוֹם לֵב, אֲשֶׁרֵי עוֹנָה צָדֵק
כִּי הַגִּיד לוֹ תַעְלֹמוֹת חֲכָמָה, אֲמַרֵי יִשָּׂר
וּכְפֹרֵט עַל גִּבְלֵי, פֶּרֶט מִשָּׁה מִעֲנָהוּ
כִּי סֵפֶר לוֹ אֵת כָּל מַעֲשֵׂה אֵל עוֹשֵׂה פִלְא
אֲשֶׁר עָשָׂה עִם פִּרְעֹה, עָשָׂה עִם מִצְרַיִם
עַל אֲדוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁבוּ אַתֶּם לְבִטָּח
וּמִבְּלֵי חָמֶס עָשׂוּ, עִמָּהֶם הִרְעוּ
כִּי יֵשׁ בְּפִלִּים לְתוֹשֵׁיָהּ הַבִּיגְהוּ
כִּי עָמְקוּ מִחֲשָׁבוֹת אֵל, מִשְׁפָּטוֹ מְכַלֵּל יִפִּי
יוֹם יִקוּם מִצְרַיִם, כִּי חֲנוּן הוּא יִרְאֵמוּ
לֹא כְאָדָם יוֹם הַנִּקְמוֹ מֵאֵת רַעְהוּ
הַגִּבְלֵי שׁוֹט נָקָם לֹא יִבִּין, יָד בְּבִלֵי דַעַת
אֵךְ בְּרִבֵי נִקְמַת אֵל אֲרָחוֹת מִשְׁפָּט יִלְכוּ
בְּכֹל תִּכּוֹן בְּמִדָּה שָׁקֵל בְּמֵאֻנִּים

סֵפֶר בְּמִסְפָּר, וּבְאֲרָחוֹת אִישׁ יִמְצִיאֵמוֹ
בֵּן כָּל מִכּוֹת מִצְרַיִם, בֵּן כָּל תַּחְלוּאֵיהֶן
בְּאֲשֶׁר עָשׂוּ בֶן שָׁלֵם לָהֶם, הַזֹּאֲמִים הַפֶּחַ
כָּל סִדְרֵי הַמְשַׁפְּטִים, חֲכָמַת עֲלִיּוֹן בְּמוֹ
וּתְמִים דַּעִים בִּי יִשְׁפּוּט, לֹא יַעֲשֶׂה עֲוֹלָתָהּ
אִם נִקְמַת אֱלֹהִים, עַל־קוֹ צַדִּיק הַזֹּלְכֶת
בֶּן אֲרָחוֹת טוֹבוֹ, בְּנִתְיָבוֹת מְשַׁפֵּט הַלִּכְנָה
בְּכִסּוּי חֲטָא אֲהַבֵּת אָדָם, עַל מוֹמֵי רַעְהוּ
עַל רַע יֹאמֵר טוֹב, וְלֹאִישׁ רָשָׁע צַדִּיק אֲתָהּ;
לֹא בֶן אֲהַבֵּת אֵל, בֵּין עוֹשֵׂי טוֹב מִתְהַלְכֶת
אִם טוֹב יַעֲזוּבוּ, פְּגִיָּה מֵהֶם מִסְתַּרֶת
וּכְאֵב חֲכָם, מִבֶּן אֲהַב לֹא יִחְשׂוּךְ שִׁבְט
וּלְבַעֲבוֹר הַצֵּל אֶת נַפְשׁוֹ מִשְׂאוֹל, וּבְנֵוֹ,
בֶּן אֵל יוֹסֵר גּוֹזִים, בְּעַבּוֹר מְרַע יָשׁוּבוּ;
אִף בֶּן יוֹסֵר יִשְׂרָאֵל, אִם צוֹרֵם שָׁכְחוּ.
בִּי כָּל הַתְּלָאָה אֲשֶׁר בְּהֶרֶךְ מִצְאוֹ
מִיָּדָם זֹאת לָהֶם, בִּי לִי חֲטָאוֹ
כִּי לֹא עַד לְאִין מִרְפָּא, לְחַטּוֹא יִגִּיחַמוּ
זֶה הַחֲלָם לְחַטּוֹא, הֶחֱלַ בְּרָאִם אִימָתָה

כי הם חטאו על ים סוף, וכבואם מדרתה
 מדבר סין הלינו, ובמן מרו פעמים
 רב מכל בְּרִפּוּדִים כי שם הרבו הרע,
 היוכל אל תת מים בצְּיָה, בְּחָנו
 עתה ערוף מוסר אל, מול פשעיהם אלה
 אז תאמר צדיק יי ודרכיו ישר.
 כי צדקותיו בנגה חשקה נגיהו
 גם התבונן מה בין מוסר רשעי ארץ
 ובין מוסר בְּנָיו, אחרית דבר הדינה,
 אלה, יום היתה בם יד אל, תמו נכרתו
 ובְּנָיו אהב, יום באו אל שערי מנת
 הצילם במזפתים אלה, רואות עיניך.

חשבת לילה כי יחשיך, נגה ונרוועיה
 יפי נצניה ותלמיה כאין
 אין מבדיל בין עץ לעץ, בין פרח לפרח
 וכצאת שמש עם עין זהב, תגל עין ראוי
 בערוגות הנגה ובפרחי מטעיה
 כי תביט מכלל יופיה, תאווה לעינים

כָּלָה נְאוּה כְּלָה חֵן, אִין מוֹם בַּחֲכָרַת
 בֶּן נֶפֶשׁ יִתְרוֹ, מִדְּבִין סוּד אֵל, לָהּ לְיִלָּה
 כְּתִתָּה מְרֵאוֹת, כִּי מַעֲשֵׂה אֵל יִחַדְיוּ יִכּוֹנוּ
 כִּי הוּד גַּם הָדָר פִּעְלוֹ, אִין בָּהֶם עוֹלָתָה
 עַד שָׁמַשׁ חֲכַמַת מֹשֶׁה, עָלֶיהָ זָרְחָה
 אִזּוֹ אִזּוֹ עֵינֶיהָ, נִפְלְאוֹת אֵל הִתְבּוֹנְנָה
 וַתֵּרָא מַעֲשׂוֹי, וּסְבִיבָם מַחְגְּרַת צָדֵק
 הַלּוֹם לֹא יִדְעָה עוֹד, מִהֲפֵלֵא תִדְלָה
 אִזּוֹ חֲגֵרָה עוֹ, גַּם חֲדוֹת אֱלֹהִים מְצָאָה
 וַיַּחַד יִתְרוֹ עַל כָּל הַטּוֹבָה וְחֹסֵד
 אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם
 כִּי הֲצִיל יִשְׂרָאֵל, מִיַּד חֹזֶק מִמֶּנּוּ
 בְּשִׁפְטִים צְדִיקִים, בְּאֲשֶׁר חָתְנוּ לְמִדְּהוּ
 כִּי פִי אִישׁ הָאֱלֹהִים, שׁוֹטֵף חֲכָמָה בְּנַחַל
 וַיִּבְיַנְהוּ כִּי דִינָיו מִשְׁרִים הִלְכוּ
 כָּל חוֹשֵׁב עֲלֵיהֶם רָעָה, וַיִּקְרָא בְעַר
 וּבְרוּכִים הֵם, כִּי עַל מִשְׁפְּטֵי צָדֵק נוֹסְרוּ
 אִזּוֹ פֶתַח יִתְרוֹ פִּיהוּ בַתְּהִלָּה. וַיֹּאמֶר:
 בְּרוּךְ יְיָ, אֵל אֹהֶב מִשְׁפָּט וְצָדֵק

אֲשֶׁר בָּחַר בְּךָ חַתָּנִי, וּבְאַהֲרֹן אֲחִיקָהּ
שָׁם אוֹתָךְ בְּאֱלֹהִים, שָׁם אֲהַרֵן לְנִבְיֹאֲךָ
נִיתַן אֶתְכֶם בְּחוּמוֹת בְּרָזֶל וּגְחָשֶׁת
לְעַמּוּד לִפְנֵי אִישׁ עֹז, לִפְנֵי מֶלֶךְ מִצְרַיִם
לִפְנֵי פִרְעֹה גַם לִפְנֵי יוֹעֲצָיו יוֹעֲצֵי אֹן
גַם קָשׁוֹת דְּבַרְתָּם, הִרְעַשְׁתָּם כִּפְסֵא מֶלֶךְ
חֲמָתָם בְּעֶרְהָ בָם, אֲךְ יָד לֹא בָכֶם שָׁלַחוּ
כִּי מִצִּילְכֶם יְיָ, מִשְׁאֲתוֹ נִבְעַתוּ
וּכְרוּךְ יְיָ הַפְּלִיא לַעֲשׂוֹת בְּאֱלֹהִים
לֹא רַק הִצִּיל עַמּוֹ מִתַּחַת יַד מִצְרַיִם
אֲךְ מִכּוֹר עֲנָנִים, אֶל שִׁמְחַת עוֹלָם יֵצְאוּ
בְּאֲשֶׁר עֵינֵי רוֹאוֹת הַגְּדוֹלוֹת צְוֹה לָמוֹ.
עַד לֹא בָאתִי הִנֵּה, אֵת יְיָ יִדְעֵתִי
אֵת אֲשֶׁר יִחְפוֹץ יַעֲשֶׂה, וּלְגַדְלוֹ אֵין חֶקֶר
אֲךְ הֵבֵן מִשְׁפָּטָיו, לָמָּה חָפֵץ בְּאֱלֹהִים
לְדַעַת כִּי כָלָם אֲמַת, נִחְדָּיו צָדְקוֹ
אֵת זֹאת בַּל בִּינוֹתִי, טָרָם בּוֹאֵי אֵלֶיךָ
אֲכֹן מִשְׁבַּל מְלִיקָה, עֲתָה יִדְעֵתִי
כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, הוּא שׁוֹפֵט צָדֵק

גָדוֹל מְכַל אֱלֹהִים, מִי הֵינְךָ בְּמוֹהוּ
בַּקֵּה הוּא יִבֵּן מִשְׁפָּט, כִּי תַעֲלוֹמָה יוֹדַע
מֵאַנְוֵי צָדֵק לוֹ הַמָּה, לוֹ אֲבְנֵי צָדֵק
לְחַת לְאִישׁ בְּדַרְכָּיו, פְּרִים בְּאֲכִילְמוֹ.
אִישׁ אֱלֹהִים, מִצּוֹף פִּיךָ בָּל זֹאת לְמַדְתִּי
כִּי עָתָה אֲבִין מוֹעֲצוֹתָיו, יַעֲזֵן עַל צִעֲן
יַעֲזֵן עַל יִשְׂרָאֵל, אֵת כָּל קְרוֹם בְּדַרְדְּךָ,
גַּם מִה יַעֲזֵן עַל עַמְלֵק גּוֹי יוֹעֵץ אֲוֹן.
אֵיךְ מַעֲרַכְתָּ כָּל מִשְׁפָּטָיו, מוֹל עֵרֶךְ כָּל פֶּשַׁע
כִּי מִצְרִים גַּם עַמְלֵק, הֵבִיא עָלֵימוֹ
בְּדַבֵּר בּוֹ וְדוֹ, בְּדַבֵּר בּוֹ מְרָדוֹ
גַּם הָעַם גָּאֵל מִיַּד צָר, בְּאֲשֶׁר חָטְאוּ
רַפָּא אֵת הַמְּשׁוֹבָה, בְּדַבֵּר אֲשֶׁר וְדוֹ.

אִם טוֹבָה חֲכָמָה מִפִּי וּמִחֲרוֹץ דַּעַת
יִשְׁמַח לֵב דּוֹרְשֵׁיהֶם, מוֹצְאֵיהֶם יִתְחַלְלוּ
כִּי מוֹצְאֵיהֶם מְצָאוּ עוֹ, מְצָאוּ חַיֵּי גִפְשׁ
אִף חוֹתֵן מִשָּׁה, יוֹם גִּפְשׁוֹ חֲדוּהָ מְצָאָה
מִגְדָּלוֹת רְאֵתָהּ, טוֹב טַעַם שְׁמַעָה

בְּבַד אֶת עוֹשׂוֹ בְּתַהֲלוֹת, וּבְשִׁלּוּם נְדָר,
 וַיַּעַל לוֹ עוֹלַת כָּלִיל עַל הַמִּזְבֵּחַ,
 אַף כֵּן זָבַח וּזְבַחֵי תוֹדָה, בְּעֵבֹר רוּמָמָהוּ
 בְּקִבְלֵי הַקְּרוּאִים, אֲשֶׁר מִזְבְּחוֹ יֵאָכְלוּ,
 גַּם הֵם מַעֲשֵׂה אֵל נִדְלוּ וּכְבוֹדוֹ נִגְדוּ.
 בְּאֲשֶׁר בְּבַד עוֹשׂוֹ, כֵּן רָאִשֵׁי עֵם בְּבִרוּהוּ,
 כִּי אֶהְרֵן עִם זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּלֶם כָּאוֹ
 אֵל זָבַח חוֹתֵן מִשָּׁה, לֵאכֹל אֶתֹו לָחֶם
 שָׁם שָׂרֵי קֹדֶשׁ, לִפְנֵי אֱלֹהִים יִשְׁבוּ,
 שָׁם רוּמָמוֹ אֵל, וּבְמוֹשֵׁב זִקְנֵי עִם הַלְלוּהוּ.

וַיְהִי מִמְחֶרֶת בַּבֶּקֶר, בַּסָּא הַכִּינוּ
 וַיֵּשֶׁב מִשָּׁה עָלָיו, לְשִׁפּוֹט מִשְׁפָּטֵי צָדֵק
 וּבַהֲתַאֲסַף הָעַם, רַבִּים עָלָיו נִצְבּוּ
 כָּל הַיּוֹם הַהוּא, מִן הַבֶּקֶר עַד הָעֶרֶב
 וַיִּרְא חוֹתֵן מִשָּׁה, וַיִּרְא כִּי זָר מַעֲשֵׂהוּ,
 כִּי אִם הוּא יַעֲשֶׂה הַכֹּל, אִישׁ עוֹזֵר לוֹ אִין
 עָלָיו תִּכְבֵּד הַמַּשָּׂא, עַל הָעַם הַטָּרַח,
 טָרֵם יַעֲגֵם דְּבָר, עַד גִּשְׁף יִתְמַהֲמָהוּ

על משה התפלא, איך חכם לב כמוהו
 לא יבין את זאת, בי מוסדות צדקו ימוטו
 אם רב מאשר יוכלון הכיל, וכבוד עלימו.
 אם לשאת אכן מעמסה, רעים נועדו
 אחרי בעבור הרימה על שכמם עמלו
 יאמר זה אל זה: לך! ולבדי אשאנה—
 וצעדים שלש כי יצעד, יאמר נלאיתי
 לא אוכל עוד, ומעל שכמו ישליכנה
 הוזאת חסדו עם רעו, היישר מעשהו?
 בן כל פועל רב מכחו, פגעלו לא המה.
 לשמוע מה יש עם חתנו, נפשו בקשה
 ויאמר אל משה: „לולי כי מאז הנה
 „אני, אוהבך, חותנה ומיודעך,
 „לבי לא ימלאני לאמר: מה עשית?
 „כי מי יעיו פניו באיש מאל שומע
 „לחשיך עצתו לאמר לא גכון דרךך
 „אך, החרש האוכל, לדברך מה צמאתי
 „לשמוע תורת פיה, באתי אליך
 „על בן משפטים אדברך אתה הפעם:

„הגדר, איפיו במנהגיה אלה ראית?
 „האם בחצר בית מלך מצרים גדלת?
 „או בארצות עברת ובמדין ישבת?
 „האיש אחר מושל בכל, שמה מצאת?
 „שרי צבאותם, עצה למלחמה יתנו
 שופטים בשעריהם, דברי ריבות ישפוטו
 „רוזנים חקרי לב, הם המחוקקים חקי צדק
 „ונסיכיהם, אוכה יעברו לאלהימו;
 ומדוע רק אתה עושה את כל אלה?
 „ולכבודך אתה יושב פה אין איש יעוררך
 „לא כי מהבין כל הדברים, צר כחך,
 „גדעתי מי אתה, כח אלהים מלאת
 „ונאשר שרים רבים והמון מושלים בארץ
 „עד נצח לא יבינו, תבין אתה רגע;
 „אכן אדם אתם, גם אתה גם עמך
 „כשואל בעונה, הלא מועד יקחו
 „ובטרם תשפוט מקצתם, תבוא השמש,
 „תבואת בחרת? יום יום זאת מנהגך?
 „מה אתה עושה לעם הוה אשאלך

כרית
 זמורה
 *

ראית
 חס

.הם נצבים עליך , מִכָּקֹר עַד עָרֶב
 .הַקָּהָל הַגָּדוֹל הַזֶּה , שֶׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף !
 .מִתִּי תִשְׁמַע דְּבָרֵיהֶם , וּמִתִּי תִעַנְמוּ .
 .הַפֶּקֶד נָא שָׂרִים וּמוֹשְׁלִים בְּעַם אֶתְּךָ
 .יִדְעוּתִי בִּי בְּכַבֹּדִם לֹא רָעָה עֵינֶיךָ
 .בְּאֲשֶׁר עֲטַרְתָּ חֲכָמְתְּךָ עֲנוּתְךָ . "

וַיַּעַן מֹשֶׁה אֶת חוֹתְנוֹ : "רַק טוֹב דְּבַרְתָּ
 .לֹא כִדְבַרְךָ יְהוִי , יִשְׂמַח לְבִי גַם אֲנִי ,
 .אֲךָ לֹא בְּלֹאֻמִּים בְּלָם , הָעַם בּוֹ אֲמַשׁוּלָה
 .וּכְחֻקֵי הַמְּדִינֹת בְּלָם , בַּל חִקּוֹתֵינוּ
 .חֻקֵי גֹזִי וְגֹזֵי מֶלֶךְ רָאשֵׁיהֶם נוֹסְרוּ
 .עַל פִּיהֶן לַחַיִּים גַּם לַמּוֹת יְדוֹנוּ
 .כִּי יִקְשֶׁה מִהֶם דְּבַר , חֲכָמֵיהֶם יִתְקַרוּהוּ
 .וּבְסוֹד יוֹעֲצִים אֶת מִשְׁפָּטוֹ לְאוֹר יוֹצִיאוּ
 .וַיִּאֲנַחְנוּ , בְּרֹאשׁ הָאֱלֹהִים , כִּי הוּא מֶלֶכְנוּ
 .הוּא שׁוֹפֵטֵנוּ וּמְחַוֵּקֵנוּ , אֶת כָּל יוֹרְנוּ
 .וּבִלְעָדֵי שׁוֹמֵעַ מִפִּי תוֹרָה אֵין .
 .כִּי עוֹמֵד בֵּין הָאֱלֹהִים וּבֵין הָעַם , אֲנִי
 .עֹמָה אִם לְדְרוֹשׁ הָאֱלֹהִים וּלְמַדָּם צָדֵק

גם משכילים לְאֵלִים, לָהֶם לֹא יוֹעִילוּ
 "אֵל מִי יִלְךְ הָעַם, הֲלֹא אֵלֵי יָבוֹאוּ
 "כִּי יִהְיֶה לָהֶם דְּבָר, יִשְׁפֹּט בְּשַׁעַר
 "אֵלֵי יָבוֹא לְשֹׁפֵט בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ
 "עַל פִּי יְיָ, עַל פִּי הַחֲקִים יוֹרְגֵי
 "גַם אֵת חֲקִיו גַּם תּוֹרוֹתָיו לָעַם אוֹדִיעַ."

גַּם מָרָם הִגִּיד לוֹ זֹאת, יָדַע אִישׁ הַבַּעַת
 בִּי תוֹרוֹת הָעַם הִזָּה מִקִּדְשׁ יָבוֹאוּ,
 גַּם יָדַע, כִּי רַק מֹשֶׁה אָמַרְי אֵל שׁוֹמְעֵי,
 אֲךָ כִּי מִלְבָּדוֹ אֵין עָרִים יוֹשְׁבִים בְּשַׁעַר,
 לְשֹׁפֵט אֵת הָעַם, וּלְהוֹרוֹתָם חֲקֵי צֶדֶק,
 זֹאת מֵאֲנָה נִפְשׁוּ בוֹ, רָאָה כִּי לֹא יַצְלִיחַ.
 עֲצַת לֵב אִישׁ אֵל מִים עֲמוּקִים נִמְשַׁלֶּת,
 אֵין רוֹאֶה מַה הִיא, עַד כִּי אִישׁ חָכֵם יִדְלָגָהּ,
 בֶּן יִתְרוֹ שָׁמַר פִּיו, עֲצַתוֹ לֹא הוֹדִיעַ
 עַד אִישׁ הָאֱלֹהִים יֹאמַר לוֹ, "קוֹם הִגִּידָנָה"
 סָבַב אֵת הַדְּבָר וּבַחֲבוּנָה עָנָהוּ.
 כִּי אָמַר יִתְרוֹ: "חֲדָשׁוֹת לֹא דָבַר פִּיךָ

„כי רק אֶתָּה עוֹלָה בַר יְיָ, וְדַעְתִּי
 „אֵךְ כִּי רַק אֶתָּה עוֹשֶׂה כָּל, אִין אִישׁ אֶתָּךְ
 „לֹא טוֹב תִּדְבֹר הַזֶּה, וְרֵאָה מֶה יִקְרָךְ
 „נְכוּל תְּכוּל גַּם אֶתָּה, אֵף כִּי רַב כֹּחֲךָ
 „גַּם הָעַם הַזֶּה אֲשֶׁר הֵם עִמָּךְ, וְכוּלוֹ
 „כִּי לְשֹׁט אֲלִפֵי רַבּוֹתֶם, בְּכַד מִמֶּךָ
 „רַק יוֹצֵר לָבָם, עֲדִיו כָּל בְּשָׂר יִכּוֹאוּ
 „כְּרַנֵּעַ יִשְׁמַע כָּלֶם וּכְרַנֵּעַ יַעֲגִמוּ
 „לֹא בֵן אֶתָּה, מְתִי תִשְׁמַע וּמְתִי תַעֲנֶן?
 „בְּכַד מִמֶּךָ תִּדְבֹר לֹא תוּכַל עֲשׂוּהוּ-”

מֶה יִגִּיד לוֹ חוֹתְנּוֹ, נִכְסוּף מֹשֶׁה לְדַעַת
 בְּלִבּוֹ הִתְפַּלֵּא אִישׁ הָאֱלֹהִים, וַיֹּאמֶר:
 אִם יוֹדַע כִּי אֵל רַק לִי תוֹרוֹת יוֹדִיעַ
 וּבִלְעָדֵי אִין אִישׁ יוֹרֵה הָעַם בְּדַרְךְ,
 אֵת מִי יִיעֲצֵנִי, לְשִׁבַת אֶתִּי בְשַׁעַר?
 עַל כֵּן גִּפְשׁ עֲנִיוֹעֲצַת רַעוּ בְקִשָּׁה
 לֵאמֹר: „מֶה נּוֹעֲצָת אִישׁ חֵיל, הַגִּידָנָה
 „וּלְכָבוֹד לָךְ מֵאֱלֹהִים, גַּם אֲנִי אֹרְךָ”

„בי עם רבבות אלפי ישראל טוב עשית״.
 אז פתח יתרו פיו בתבונה, ויאמר:
 „טובה נתליך כחי, גם ענותך תרבני
 רק יען כבודתיך, חפץ אל כבדני
 „בי איעצה עצה, הקל בה משאך
 „הקל בה טרח העם, הבאים אליך
 „לולי אאמין, כי שכר זאת לי בגלגלך
 „עצתי לא תעבר פי, מדבר אבושה
 „ובמעמקי לבי, עד נצח אסתירנה
 „כי כובב אומר אל נשר עוף אלמדך
 „כן יועץ לאיש, מגדול העצה שומע
 „לכן החרשתי, עד לשמוע עצתי שאלת
 „עפה שמעה קולי, האזן מה איעצה
 „זיהי אלהים עמך, הוא ישלים חפצך
 „לשאל מאלהים, כי יבחר אישים כמוך
 „ויבדר גם עמם, כל אשאל ממך
 „כי לא חנם מאחר עלות הביאך
 „לרעות נחלתו, אף כי ללכת הפצרת
 „ידע כי נביא כמוך, אין בלעדך

אַךְ לָעַם הַזֶּה מוֹל הָאֱלֹהִים, הִינֵה אַתָּה.
 "בִּי כַּאֲשֶׁר מִבְּלַעֲדֵי אֵל, אֵין חוֹקֵי צְדָק,
 "בֶּן אֵין בְּלַעֲדָךְ, חָקִיו לָעַם יוֹדֵיעַ,
 "אַתָּה מֵאֱלֹהִים תִּשְׁאַל, כֹּל יִקְשֶׁה מִמֶּךָ.
 "כֹּה עָשִׂיתָ בֶּן תַּעֲשֶׂה מִיּוֹם זֶה וְהִלָּאָה
 "בֶּן כָּל הַדְּבָר הַקָּשֶׁה מִמֶּךָ יִשְׁאַלוּ
 "רַק בְּזֹאת תֵּאזֹת לִי, עַל זֹאת תִּפְקַח עֵינֶיךָ
 "בְּהִבְיֹאֵךְ אֶת הַדְּבָרִים - עֵינֵי זָרוֹת רָאוּ -
 "לֹא תִגְדַּר עוֹד לָעַם כְּלוֹ אֶת מַה שְּׁמַעְתָּ,
 "הִנֵּה כַּאֲשֶׁר הָאֱלֹהִים דּוֹבֵר רַק אַתָּה
 "בֶּן אַתָּה, רַק אֵל שְׂרֵי הָעַם תִּבְחַר בְּמוֹ
 "תִּבְיֹא אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֵל יִשְׁמִיעֶךָ.
 "אַתְּהֶם תִּזְהִיר אֶת הַתּוֹרוֹת אֲשֶׁר יוֹרֶךָ,
 "הַדְּרֹךְ אֲשֶׁר יֵלְכוּ בָּהּ, לָחֵם תּוֹדִיעַ,
 "גַּם אֶת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ תִגְדַּר לָמוֹ,
 "בִּי בָאָה חֲכָמָה אֵל לָבָם, מִשְׁפָּט יִבְיִנוּ
 "תּוֹרָתְךָ יִגְצְרוּ, אִמְרָתְךָ יִצְפוּנוּ
 "בֵּיתוֹרֵם תִּשְׁמַח, יַעַן בְּדַבְּרֶךָ יִגִּילוּ
 "הֵמָּה יוֹסִיפוּ לָקַח, וְתִבְנוּת יִפְיִקוּ.

„כִּי מִמְקוֹר חֲכָמַת לֵב, מֵעֵין בִּינָה נוֹבֵעַ
 „אֵלֶּה אֹהֲבֵי דַעַת, לִבְנֵי עֲלוּיֹן נִמְשָׁלוּ,
 „אֵלֶּה שׁוֹפְטֵי צְדָק, אֱלֹהִים יִקְרְאוּ,
 „אֱלֹהִים בְּאֵלֶּה, הֵם בְּשַׁעַר יִשְׁפוּטוּ.
 „וַיִּבְשְׂרוּ אֶל קָהָל רַב, הַחֲקִים שְׁמַעְתָּ.
 „אֵד מִי יִבְחֹן כְּלִיּוֹת אִישׁ, יַדַּע תּוֹמַת נַפְשׁוֹ
 „נִמּוֹד כַּחֲבֵי לֵבְכּוּ, יִסְפּוֹר מִצְעָדֵי גִבּוֹר,
 „כִּי יִבְחַר שְׂרֵי קֹדֶשׁ, מִבֵּין רַבּוֹת אֶלְפָּה
 „הַיּוֹצֵר לָבָם, מִשְׁפֵּט אִישׁ וְאִישׁ יוֹדַע
 „רַק הוּא יֹאמֶר אֵלֶּה קַח לָךְ, כִּי אֲזוּ תִצְלִיחַ
 „עֲתָה אִם חִפֵּץ אֱלֹהִים, בַּעֲצַת עֲבָדֶיךָ,
 „בַּעֲבוּר הוֹשִׁיעֶךָ, יִתֵּן רוּחוֹ עָלֶיךָ,
 „אֲזוּ תִחַזֶּה אֶתָּה מִכָּל הָעַם אֲנָשֵׁי חֵיל,
 „לַעֲשׂוֹת כַּמַּעֲשֵׂה הַגְּדוֹלִים, יֵשׁ בָּהֶם כֹּחַ
 „אִם בְּגְדוּלוֹת אִם בְּגִבּוֹרוֹת אִמֵּן יוֹסִיפוּ
 „לְמַלְאכְתָּם יִשְׁכִּימוּ קוֹם, וַיֵּאחָזְרוּ בְּנִשְׁפָּה,
 „תִּחַזֶּה, אִם הֵם יִרְאוּ אֱלֹהִים אֹהֲבֵי דַעַת,
 „אֶל מַעֲשָׂיו יִבְיטוּ, בְּדַרְכָּיו יִתְבּוֹנְנוּ,
 „וַיִּלְמְדוּם לְאֲשֶׁר קִרְבַת אֱלֹהִים יִחְפְּצוּ,

תְּחִזֶה, אִם הִם אֲנָשֵׁי אֲמַת, הָאוֹהֲבִים צְדָק
 שׁוֹמְרֵי תוֹרָה עוֹשֵׂי מִצְוָה מִיִּשְׂרָאֵל לְכַת
 וּבְיָנוּם לְאִשֶׁר אֲזַנֵּם לְחֻכְמָה קִשְׁבַת
 תְּחִזֶה, אִם הִם שׁוֹנְאֵי בָצַע, מְגִינֵי אֶרֶץ
 אֲשֶׁר עַל דַּעְתָּם לַעֲזוֹר אֶת הָעַם נִכְרְאוּ
 וּבְהַתְּנֵדְכֶם לַעֲשׂוֹת טוֹב, מִכֹּל לֹא יִגְדּוּ
 מִסֶּפֶר יִשְׂרָאֵל לֵב כְּאֵלֶּה, בְּעַם מְצֻאֵת
 שִׁים רְאשִׁים עֲלֵיהֶם, עַל פִּיךָ בָּם יִמְשׁוּלוּ
 מִנִּכְבְּדֵיהֶם תִּרְבֶּה הַמְּשֻׁרָה עֲלֵימוּ
 שְׂרֵי אֱלֹפִים יִהְיוּ וּרְבֻכּוֹת יִשְׁפּוּטוּ
 וְאֲשֶׁר לֹא יִקְרוּ בָהֶם, עַל מֵאוֹת יִשׁוּרוּ
 וְאֲשֶׁר עוֹד קָטְנוּ מֵהֶם, חֲמֻשִׁים יִנְהַגוּ
 וּצְעִירֵיהֶם, שְׂרֵי עֲשׂוֹת שִׁיתְמוּ
 וּבְכֹל עַת אֶת הָעַם הַרֵב הַזֶּה יִשְׁפּוּטוּ
 כָּל דּוֹרֵשׁ אֱלֹהִים, כָּל שׂוֹאֵל מִשְׁפָּטֵי צְדָק
 גַּם כָּל הַכְּרִי רִיבּוֹת בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ
 יִשְׁפּוּטוּ הֵם, עַל פִּי הַתּוֹרָה יִשְׁמְעוּן מִפִּיךָ.
 וְדַבֵּר מִשְׁפָּט גַּעֲלֵם מִן הַשָּׁרִים כְּלָמוּ
 כִּי יִקְשֶׁה מֵהֶם, תִּקְוֹר אוֹתוֹ בֶּל יוּכַל

"זֶה הַדְּבָר הַגְּדוֹל, יָבִיאוּ אֵלַיךָ
 "וּבְכַחֲךָ תִּגִּיד פֶּשַׁר דְּבַר אֵל שׁוֹאֵלֶיךָ
 "כִּי יָבוֹא עוֹד לַתְּנִיחָם, לְאוֹר יוֹצִיאֹהוּ
 "אֵךְ הַדְּבָר הַקָּטָן, כִּי יָבוֹא בַשַּׁעַר
 "וַיִּשְׁפְּטוּ הֵם, בַּל עָלֶיךָ מִשְׁאוֹ יִטִּילוּ
 "אֶתְךָ יִשְׂאוּ, בְּעֵבֹר הַקַּל מֵעֲלֶיךָ
 "זֹאת עֲצָתִי. אִם כֹּה יֹאמֶר לְךָ אֱלֹהֶיךָ:
 "כִּי אֲשֶׁר יַעֲזֵב עֲשֵׂה, אִז תַּעֲמֹד בְּגִלְךָ בְּטַח
 "מִכְבֹּד מִשְׂאֵה הָעַם, לֹא יִרְעַשׂ בְּסֵאף
 "יְגַם עֲמֶךָ דָּרִב הַזֶּה, הַרְוֹחָה יִמְצָאוּ
 "וּבְשָׁלוֹם הֵלוֹךְ וְשׁוֹב, לְמִקּוֹמָם יָבוֹאוּ."

דְּבַר־י חֵן מִשְׁפָּתֵי כֹהֵן מִדִּין יִצְאוּ
 שְׂמֵחוּ לֵב מִשָּׂה, וַיֹּאמֶר: "דְּבַר הַיִּטְבָּת
 כִּי אֵל יוֹעֵץ פְּלֵא, עַל לֵב עֲבָדוֹ הוֹפִיעַ
 לֵאמֹר: בֵּן תַּעֲשֵׂה, כִּי טוֹבָה עֲצַת חֲמִיךָ
 וַיַּעַן אֶת חוֹתְנוֹ: "יֹעֵץ חָכֵם אֲשֶׁרְךָ
 אֶת אֲשֶׁר חָפֵץ אֱלֹהִים, יֵצֵא מִפִּיךָ
 "יִשְׂמַח לְבָבְךָ, כִּי לְגִדּוֹלוֹת בָּאתָ הִנֵּה

„שם עולם יהיה לך, כי היטבת עמנו
 תכתב עוד עצתך הטובה על ספר
 בעבור גדלך, ולכהן דור דור וכהן
 „כי טוב יי לטובים, ולחושבי ישר
 גם לנכרים, אשר לא מישראל הם.
 „ומאשר דברת, לא יפול דבר ארצה
 „כל עצתך אמלאה, כי בן צויתי
 „עתה אגיד לבני ישראל מה יעצת
 „איך אקל מעלי ומעליהם הטרח
 „אם נכבדיהם אתי במשא ישאו.

ובהתאסף העם, דבר משה אלימו:
 „אחי! דמיתם לרוב אל כוכבי שמים
 „האיש אחד כמוני, ישפוט כלכם יחד
 „יום יום מבקר עד ערב עלי תעמדו
 „ובטרם אעשה רק במעט, מאור נגיה,
 „הלא טוב אם שרים רבים מכם תבחרו
 „ובמשא עם הרב תזה, אתי ישאו
 „אל תאמרו: איה חכם או נבון כמוך?

"האיש מקלנו ישתרר על פניך?
 "לא כן הוא, חסן אלהים מכם חפצתי
 "כי איכה אשא לברי משא העם יחד
 "טרחכם משאכם, כל דברי ריב בשערי,
 "ומה אחרית אלה, נבול נבול כלנו.
 עתה הבו לכם, אנשים רודפי צדק,
 "חכמים ונבונים, וידועים אל כל שקט,
 "ואשימם עליכם, פחתם ידכם תתנו,
 "כל ריב הם ישפוטו, התורות הם נזהירו,
 "רק כל אשר יקשה מהם, אלי יביאו
 כי לפני יודע תעלומות אשמיענו.
 ויטב הדבר בעיניהם, ויאמרו:
 "מה טוב הדבר הברית, ואשר יעצת
 "תחת ראשים תשים עלינו, יד נשימה
 "רק איש אלהים אתה תבחר בם, לא נחנו,
 "כי יי עמך, האל המלמד דעת,
 "מי ומי אנשים חכמי לב, יודיעך."
 כאשר שמע דברי העם, כי טוב דברו,
 נבחר משה מכל העם אנשי חיל,

אֱלֹהַ עַל אֱלֹפִים, אֱלֹהַ מְאוֹת יִנְהֲגוּ
 גַם שָׂרֵי חַמְשִׁים וְעֶשְׂרוֹת, שָׁם עָלִימוּ
 לְשִׁפּוֹט אֶת הָעַם הֵם עַל מִשְׁמֶרְתָּם יַעֲמֹדוּ
 אֶת כָּל הַדְּבָר הַקָּטָן, הַמָּה יִשְׁפּוֹטוּ
 אֲךָ הַדְּבָר בְּקִשָּׁה פִּשְׁרוּ בְּלִי יָדְעוּ
 אֶל מַגִּיד פִּשְׁרֵי דְבָר, אֶל מִשָּׁה יִבְיֹאוּ
 הוּא יִגִּיד לָהֶם, מָה אֶת שׂוֹאֲלֵיהֶם יִשִּׁיבוּ
 אֲךָ אִם עֲמוֹק הַדְּבָר, גַּעְלָם גַּם מִמֶּנּוּ
 מוֹל הָאֱלֹהִים הוּא, כִּי יִקְרָא אֵלָיו יוֹרְדוּ.

אַחֲרַי כִּי יִתְרוּ כְהֵן מְדִינָן כְּאוֹרֶת
 עִם חֲתָנוּ אִישׁ הָאֱלֹהִים יוֹם יוֹם הִשְׁתַּעֲשַׁע
 גַּם אֶת תְּפִאֲרֶת יִשְׂרָאֵל, עֵינֵינוּ רָאִתָּה
 גִּבְסוֹף גִּבְסוֹף לָשׁוּב אֶל מוֹלְדֹתָו, וַיֹּאמֶר:
 „אֶל אֶרְצִי אֶל מוֹלְדֹתִי נָא חֲתָנִי שְׁלַחֲנִי
 „כִּי אִם גָּקֵל הַפֶּרֶד מִמַּחְמְדֵי עֵינַי
 „מִהַפֶּרֶד מִזֶּה, מִהַפֶּרֶד מִמֶּךָ.
 „מִמְקוֹם הַגְּדוּלוֹת, מֵאִישׁ אֱלֹהִים כְּמוֹךָ
 „יִקְרָה לִי גַם זֹאת, מָה רָאִיתִי אֲסַפְּרָה,

„את מעשה אל וכבודו, בגזים אנדה
 „גם את שם ישראל, ביניהם אנדה
 „כי אם אחי גם רעי, כל אלה ישמעו
 „מפי כהן מדין, מפי נודע בשער,
 „ישובו מדרכיהם, הכליהם יעזבו
 „וכעם ישראל את שם יי יראו
 „ולמועד תימים, עוד אליה אשובה ו”
 כִּאֲשֶׁר שָׁמַע מִשָּׁה זֹאת, כְּלִיזְבוֹתָיו עָלוּ
 כִּי רָעוּ הַטּוֹב, יֵאדִיר שֵׁם יי בְּאַרְץ
 וַיֹּאמֶר: „אָבִי אָבִי! אִם לִשְׂאוֹל הַקְּשִׁית
 „כִּי מֵה אֹכֵל לְעֶרְוָה מוֹל מֵתָק חֲבֵרְתָּךְ
 „אִם לִי תִהְיֶה כְבוֹד, עֲזוֹ תוֹדִיעַ
 „הַפֶּצֵר בְּךָ עֵוֹן יִחַשְׁבֵי, כִּי טוֹב חֲפִצָּת
 „מִלֵּא חֲפִצָּה, וְלִשְׁלוֹם לֵךְ עַל דְּרָבְךָ
 „וְלִיּוֹם שׁוֹבֵךְ אֵלֵי שְׁנִית, עֵינֵי תִכְלִינָה.”
 כִּאֲשֶׁר כָּלָה דְבַר, וַיִּשָּׂק אֶת חֲמִיהוּ
 וְלִעֵינֵי הָעָם כְּבָדוֹ, בָּרְכוּ וַיִּשְׁלַחְהוּ.

ה ש י ר ה ש ב ע ה ע ש ר .

יְיָ אֱלֹהֵי גֵר, לָתֵת לוֹ לֶחֶם
לָתֵת לוֹ שִׁמְלָה, כִּי כֹנֵן בְּרַחֲם
בְּאֶשֶׁר כֹּנֵן אֲזָרַח, כֹּנֵן מַלְכָּהוּ
גַם אֲסִיר כֹּזֵר, יַעֲבִירוּ בּוֹ בְּפֶרֶךְ
אִם יֵרָא אֱלֹהִים הוּא, וְתַמִּים דָּרְךְ,
יְיָ עֲזֹר לוֹ, יִשְׁעוּ יִרְאֵהוּ.

כְּחֻצֵיר כְּאֶרֶז אֲשֶׁר יִפְרָחוּ
מִטֵּל וּמִמָּטָר שָׁמַיִם יִצְמָחוּ
עַל שִׁפְלָה עַל נִשְׂאָ עֲבִים גִּזְלוּ

בן כל אדם טובם מעל יינקו
 עמים כלם בחפציהם ידבקו
 ויִי טוב לכל, אם טוב פָּעֵלוּ.

אם מראש נברא האדם בצלם
 מדוע גשאל בן מי זה העלם?
 ממי נחל כבוד, מי זה עטרהו?
 רוח אדם יש בו, חלק ממעל
 לו ממזרח שמש, לו מים יעל
 חכמתו עמדה לו, צדקו גדלהו.

ראש ישרי לב בן מי היה? בן תבח
 מגזע עובד אל-זר יצא פכח
 ניהי לעץ חיים אל יושבי חֵלֶד.
 כי חכמה תפירה טוב גם במשוכת חֶדֶק,
 ממלך זקן וכסיל בונה צדק
 מה יקר איש חכם מסבן ויגלד.

אם צורי חלמיש, אין בהם לים,
 ובשואה ומשואה אין פרחי רים,
 בין כל עם שוכב יש מטיב מעשהו.

איפה ארץ רעה, כבת אולת,
 או איה ממלכה, און פועלת,
 לא ילד בה, אוהב אל ומכבדהו?

עמים כלם מאב אחר יצאו
 אם אל מוסר אבותם לא שמעו
 את תפארת אבותם לא אכדו.
 אחר ממשפחתם ייטיב מעשהו,
 בדרמות אבותיו הוא אהוב קונחו,
 תועים ישיב אל אל, צדק ילמדו.

לא יעשיר איש אחר כל בלי ארץ
 לא יגבר איש אחר, יעמוד בפרץ
 אם גבורים רבים עמו נלחמו.
 אך על כל תעוז חכמה, היא תענג
 אם תמצא רק חכם אחר, ביד,
 מאר אחר די לכל, כלם יחבמו.

אם עליון שם הוד ישראל בנית
 הכי אם הר קדשו, הושיכם בית,
 לא בעבור בן סגר בעדם הדלת

מי ירא אל, אל אל ביתו יאספּהו,
 אם איש גר הוא, כְּאֶזְרַח יֵאָהֲבֵהוּ,
 פְּרִיּוֹ יִתֵּן, עֲלֵהוּ בַל נִזְכַּלְתָּ.

כִּי בֵין הַדָּר מִשְׁפָּחוֹתָיו יִטְעֵהוּ,
 וּכְמוֹהֶם כֶּסֶף כְּבוֹד יִנְחִילֵהוּ,
 וּבְאַחַד מִגְדוּלֵיהֶם שֵׁם לוֹ יַעֲשֶׂה.
 יִשְׂרִי לֵב בְּעַמִּים אֶת זֹאת הִכִּינוּ
 עַל בֶּן לִירוּזָא שֵׁם אֵל, לִבָּם הִכִּינוּ,
 וְאֹיִלִים תָּמִית קִנְיָאָה, תִּהְרֹג בְּעַשׂ.

גַּם מֹשֶׁה כְּמוֹהוּ לֹא קָם עוֹר בְּנוֹ,
 וּמִדְּיָנִית בֵּת יִתְרוֹ הִתְחַתְּנוּ
 לִוְנֵת חַן הִיָּתָה לוֹ, כְּעַדִי בְּנֹר.
 חֶפֶץ אֵל הַשְּׁלִים אֲשֶׁר הִלְבִּישׁוּ יֵשַׁע,
 לְחִרִיד וּלְהַפְיֵץ הַמֶּזֶן עוֹשֵׂי רָשָׁע,
 בְּעִבּוֹר כִּי בֵית יִתְרוֹ יִמָּצֵא לוֹ עוֹר.

יָדַע אֱלֹהִים אֶת לֵב אִישׁ הַדַּעַת,
 כִּי חֻקָּהּ וּמוֹסָר אָזְנוֹ שׁוֹמַעַת,
 וּבְאַחַד מִיִּשְׂרָאֵל יִרְאֶהוּ.

יָדַע כִּי טוֹב וְרָעוֹ, וְכֹזֵב יִרְבְּקוּ
 מִדְרֹךְ חֲכָמָה דוֹר דוֹר לֹא יִרְחֲקוּ,
 שְׂרָשָׁם חֲזָק, רוּחַ לֹא יִשְׁאָהוּ.

תַּחַת בָּא עֲמֶלֶק, אֵין בַּע כְּמוֹהוּ
 לְשׁוּם כָּרָם אֵל שָׁמָּה, גִּפְנֹו תְהוּ
 וּלְהַכְרִית אֲמוּנָה מִיּוֹשְׁבֵי אֶרֶץ,
 כָּא יִתְרוּ וַיֵּרָא שׁוֹרֵק טוֹב פּוֹרֵם
 וַיַּעֲלוּ לְבוֹ, נִיְהִי אֵךְ שָׁמַח
 עַל חֶסֶד עַל שָׁבֵט, עַל טוֹב עַל פֶּרֶץ.

כִּי רָאָה מִשְׁפָּטֵי אֵל-יַחֲדָיו צָדִיקוֹ
 וּמַחֲשִׁבוֹתָיו תָּשַׁב לְמְאֹד עֲמָקוֹ,
 וַיִּכְרֹךְ שֵׁם הָאֵל, וַיַּעַשׂ זִכָּח.
 מִפְּוֵי רַבִּים עֲצַת עֲלִיּוֹן שָׁמְעוּ
 גַם הֵם לַחֲסוֹת תַּחַת בְּנִפְי אֵל כְּאוֹ
 גַם הֵם הִשְׁמִיעוּ קוֹל הַתּוֹדָה וַשָּׁבַח.
 שׁוֹר מָה אַחֲרִית זְרוֹן, קֶזֶן גְּאוֹת אֶפְרַיִם,
 עַל פִּשְׁעוֹ עֲמֶלֶק כְּתוּב בַּסֶּפֶר
 אֲמַחָה וְכָרוּ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם.

וּלְשֵׁם עֹזֶלֶם חֲסָדִי יִתְרוֹ גִּזְכְּרוּ
 וּבִזְיוֹם שָׁאֵל לָשׁוּב: "אֵל נָא" אָמְרוּ
 "אִתָּה הָיִיתָ לָנוּ לְעֵינָיִם."

אֹהֵב גֵּר! אֵל תַּעֲלִים עֵינֶךָ מִמֶּנִּי
 בִּי גֵר אֲנֹכִי פֹה, כִּמְעַט אֵינֶנִּי
 וּמִי עֲזָרִי בְּאֶרֶץ זֹלָתְךָ?
 חֲבַט, בִּי נִפְשִׁי בַחֲשֵׁךְ יוֹשְׁבֹת,
 אָנָּה! הָאֵר גְּרָה תַעֲלֵ שְׁלֹהֶכֶת
 וּבְשִׁלְהֶכֶת יְהִי תַשִּׁיר צְדָקוֹתֶיךָ.

אַחֲרֵי תַמּוֹ בַּמַּסּוֹת, תַּמּוֹ קוֹרוֹת אֱלֹהִים
 מִרְפִּידִים גָּסְעוּ וּלְמַדְבַּר סִינֵי בָאוּ
 בְּשִׁנְת צֵאתָם לַחֲפָשִׁי, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 בַּחֲדָשׁ הַשְּׁלִישִׁי, יוֹם הַתְּחַדָּשׁ גֵּרִים
 בָּאוּ מְדַבֵּר סִינֵי שֵׁם אֱהֲלִיָּהֶם גָּטְעוּ
 וַיִּתְּנוּ בַּמְדַּבֵּר, נֶגֶד הַהָר פֶּשְׁטוֹ,

כִּי שָׁם שָׁכַן הָעֵנָן לִפְנֵיהֶם נוֹסֵעַ ,
 וּבִמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכּוּן יִחַנּוּ לֹא יִסְעוּ ,
 אַף כִּי חָר סִינֵי זֶה בְּתַמּוּל שְׁלֹשׁוֹם עוֹדְנֹו ,
 כִּי לֹא גִרְאוּ עָלָיו מִרְאוֹת כְּבוֹד בְּקֹדֶשׁ
 בְּאֲשֶׁר גִּרְאוּ אַחֲרָי בֶן יוֹם שִׁשִּׁי בְּבִקְרֵי ,
 עַל כֵּן מַעֲלוֹת וּמִנְגּוּעַ בּוֹ לֹא נִוְהָרוּ ,
 יָדַע מֹשֶׁה כִּי עוֹד יֵרֵד עָלָיו עוֹשֶׂהוּ
 לְתַת תּוֹרַת חַיִּים לְאֲשֶׁר יִגְקוּ שְׂדֵיִם
 בְּאֲשֶׁר בְּמִרְאָה מִתּוֹךְ הַסֶּנֶה הוֹדִיעָהוּ
 כִּי עַל הַדָּר תִּנְהוּ בֵּית יַעֲקֹב יַעֲבֹדוּהוּ ,
 גַּם יָדַע כִּי צוּר אֲשֶׁר רָכְבוּ רְבוֹתִים
 אֱלֹפֵי שִׁנְאָן רְכֹבֹת קֹדֶשׁ אֲדָנִי בְּמוֹ
 בְּחַר בְּדָר הַזֶּה בְּסִינֵי וַיִּקְדָּשׁהוּ ,
 כִּי שׁוֹכֵן מְרוֹם אוֹהֵב גַּם דָּךְ וּשְׁפַל רוּחַ ,
 עַל כֵּן עָלָה מֹשֶׁה אֶל הָאֱלֹהִים הִתְקַרְהוּ ,
 לֹא בְּעֵבֹר הִתְחַדַּר לִפְנֵי עַמּוֹ יַעַל
 אֶךְ עָלָה בְּעֵבֶד אֶל אֲדוֹנָיו לְשִׁמוּעַ
 מֵה יִפְקֹד אֶל עַל עַמּוֹ וּמֵה יִגְדַּל לְמוֹ ,
 כִּי מִבֵּין רְכֹבֹת אֱלֹף בְּעֵבֹר זֹאת בְּחַר בּוֹ .

גַּם פָּעַמִּי אִישׁ עֲנִיו, לִפְנֵי אֵל חַן מְצָאוֹ,
וּמֵאַהֲבָתוֹ אוֹתוֹ בְּשֵׁמוֹ יִקְרָאנוּ,
כִּי מִן הַהָר קָרָא אֱלֹהֵי יוֹשֵׁב שָׁמַיִם
וַיֹּאמֶר: "מִשָּׁה מִשָּׁה" וַיֹּאמֶר: "הֲגַנְנִי"
וַיִּשֶׁם יְיָ דְבַר אֵל פִּיהוּ, וַיֹּאמֶר:
"כֹּה תֹאמַר אֵל בֵּית יַעֲקֹב, רַכּוֹת אֲמַרִי נַעַם,
גַּם כֹּה תִגְדַּר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַרִי דַעַת,
"לֹא אֲנָשִׁים מְקַצֶּה אֶרֶץ, לָכֶם הַגִּידוּ
"מַה פָּעַלְתִּי, כִּי תֹאמְרוּ פֶּן שָׁוֵא דְבַר פִּימוֹ,
"עֵינֵיכֶם רְאוּ אֶת נִפְלְאוֹתַי מַה נִּשְׁגָּבוּ,
"בֶּל הַמִּשְׁפָּטִים שִׁפְטֹתַי בָּם אֶת מִצְרַיִם,
"מַה עַל אֶרֶצָם עָשִׂיתִי, מַה עַל יַם עָשִׂיתִי,
"וּמִכָּל חֲצִי, אַחַת בְּכֶם לֹא נִגְעָה.
"מִבֵּין הַמְּהוּמֹת הָאֵלֶּה, אֲתֹכֶם גָּאֵלְתִּי,
"מֵאִין פָּרֵץ וַצֹּחָה, רַק שׁוֹבָה וְנַחַת,
"בְּזוּיֹכֶם לָכֶם הִשְׁתַּחֲוּוּ, לֵאמֹר: נָא לְכוּ.
"עָשִׂיתִי עִמָּכֶם, כְּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הַנֶּשֶׁר
"עִם קִנּוֹ, טָרָם עַל אֲבֹרְתוֹ יִשְׁאַהוּ
"יַעֲוֶף וַיִּרְחַף עַל גּוֹזְלָיו בֶּל יִחַרְדּוּ,

"כִּכָּה מִתְרַדְּמֶתְכֶם אֶתְכֶם הֵעִירוֹתִי
 "לֹא פִתְאוּם לֹא בְרַעַשׁ בִּי אִם בְּמַרְגּוּזֵי ,
 "וּכְעַל כִּנְפֵי נֶשֶׁר בְּטַח אֶתְכֶם נִשְׂאתִי
 "בִּי עַל בִּקְעָה בֵּין גְּלִי יָם אֶתְכֶם הוֹלַכְתִּי
 בַּמָּקוֹם אֵין זָרַע וּבַצִּמְאוֹן אֵין מָיִם
 "מִן מַשְׁמַיִם, נוֹזְלִים מִצּוֹר, לָכֶם צוֹיֹתִי ,
 "וּכְאֵב יוֹסֵר אֶת בְּנֵי, כֵּן אֶתְכֶם יִסְרֶתִי,
 "בְּעֵבֹר בִּי תִירְאוּנִי, וּלְבַלְתִּי תִחַטְאוּ,
 "וּלְבַעֲבוֹר הֵבִיא אֶתְכֶם אֵלַי, זֹאת עָשִׂיתִי.
 בִּי אֲשֶׁרִי הַגִּבֹּר אֱלוֹהִי יוֹכִיחֵנוּ
 "וּלְכַבּוּ יָכִין אֱלֹוֵי תוֹרָתוֹ יוֹרְנוּ.
 "עַתָּה בָּאתֶם אֵלַי, כִּי יוֹם זֶה אֶתְכֶם הֵבִאתִי
 "אֶל נוֹכַח הַהָר הַזֶּה, אֲשֶׁר לִי הַקִּדְשָׁתִי
 "לְכָרוֹת פֹּה עִמָּכֶם בְּרִית עוֹלָם בְּבְרִית מֶלֶךְ,
 "בִּי חֲקִים לֹא יִמוּשׁוּ, תוֹרוֹת עַד יַעֲמֹדוּ
 "בְּלֹא אֵל עִמָּם הוֹדְעֵתִים, פֹּה לָכֶם אֲתַנְּה .
 "אִם הִבְרִית הַזֹּאת תִּשְׁמָרוּ וּבְקוֹלִי תִשְׁמָעוּ,
 "אֲזוּ כְּאֵבֶן חֵן יִקָּר מִכֹּל אֲבְנֵי חַפֵּץ
 "תִּתְּנֵן לְסִגְלָה חֲדָרֵי מִשְׁכֵּבוֹת מְלָךְ,

„בן תהיו לסגולה לי, מכל גויי ארץ
 „מלאומים גבבדים אשר גם הם לי המה.
 „מראש מיום אדם על הארץ בראתי
 „דרך החיים הזרעתיו ונתיבות ישר,
 „גם אחרי כן, אל נח מועצות צויתי,
 „אם ילכו בהם מברכותי אשביעמו,
 „כי לא לריק גבראו, גם הם כי יתהללו,
 „אך אתכם עליון על כל העמים אתנה
 „כי תהיו לי ממלכת כהנים שרי קדש
 „ונשיאי אלהים לתהלה ולתפארת*.)
 „באשר כהני עם ועם, משפטי עמם יזרו
 „בן אור עמים תהיו, אל זרחכם ילכו.
 „בי אקים מבניכם לגביאים אנשי רוח
 „ואחיהם יהיו חכמי לב וגבוגי לחש
 „וכבודי ותהלתי בגוים נגידו
 „בקדושי מרום תהיו גוי קדוש בארץ.

כי

*) על הגליון כמובן:

נשיאי אלהים בעמים תקראו

המדפים

"כי תזרות אל מדרכם, ודרכיהם בקדש,
 לכן כל עושיהם רוח קדשי ינחלו",
 "כי חקמה כבוד ועז מאתי יבואו.
 "אלה הדברים לכני ישראל בדברה".

מן החר ירד משה עלו גם שמח,
 נעמו לו דברי אל, ומצוף לו מתקו.
 ויבא ויקרא זקני העם קלמו
 וישם לפניהם את הדברים האלה
 אשר לאמר אליהם יי צוהו.
 לבלות דבר, דבר להם עוד אמרי נעם:
 "זקני עם! ראשי ישראל! הלא תאזינו,
 "מאל, שזטף לכם אהבה וחסד כנחל,
 "ובמעין כבוד וגדלה לכם נובע,
 "אם ממלכת כהנים בעמים תקראו,

כי

(* על הגליון כחוב:

ולמתהלכים במ רוח קדשי אתן עלימו

„כי תֵּת חַיִּים וּנְתִיבוֹת שְׁלוֹם תִּזְרְמוּ,
 וּבְצַלְכֶם עַמִּים כָּלָם בְּנֶפֶן יִפְרְחוּ,
 יֵאָחֳזְבוּ זֶרַע הָאָדָם אֶתְכֶם יֵאָחֳבוּ,
 „עַד הָאֵיִם הָרְחוֹקִים בְּכֶם יִתְבָּרְכוּ,
 „כִּי זֶרַע בְּרַךְ יִי אַתֶּם, וּבִירוֹ,
 „אִם גּוֹי קָדוֹשׁ תִּהְיוּ כְּקִדּוּשֵׁים בַּשָּׁמַיִם,
 „כֹּל צְבָאוֹת קָמוּיְכֶם בְּפָנֵיכֶם לֹא יַעֲמֹדוּ,
 „כִּי מִי יִתְיַצֵּב לִפְנֵי עַם גְּבוּרֵי כַח,
 „בְּעִבְרוֹם יַעֲשֶׂה אֵל, נִפְלְאוֹת לֹא נִשְׁמְעוּ,
 „כֹּל זֹאת תִּתְּיֶיהָ נַחֲלֶתְכֶם, כֹּל טוֹב זֶה תִּשְׁיֹגוּ,
 „אִם אֵת הַבְּרִית יִכְרוֹת אֵל עִמָּכֶם, תִּשְׁמֹדוּ.
 „עֲתָה הִטּוּ אָזְנוֹיְכֶם, וּלְבַבְכֶם הִכִּינוּ
 „לְשִׁמּוֹעַ תִּקְוִי וּמִשְׁפָּטִיו יִגַּד לָנוּ.
 „אֵל גָּאֵל תִּאֱמָרוּ: אֵךְ לֹא נִירָא אֵל נִפְשׁוֹתֵינוּ?
 „פֶּן תִּלְחַף בָּל טוֹב זֶה, יִכְבִּיר עָלֵינוּ
 „וַיִּצּוּ חֲקִים לֹא נוֹכַל עֲשֶׂה. — אֵל תִּירָאוּ!
 „אֵל טוֹב לְכֹל הוּא, אַף כִּי לְנֶפֶשׁ תִּדְרָשְׁנוּ
 „פִּיּו יִגַּד חֲכָמָה, וּלְשׁוֹנוֹ תוֹרַת חֶסֶד.“
 שְׁמְעוּ זְקֵנֵי עַם, אֲמַרִי מִשָּׁה כִּי נַעֲמוּ

ולשבטי ישראל, את אמריו הגידו
 פתאום נפשות בית יעקב, רוח חן לקשה
 וניענו כל העם יחדיו, ובלב שמח:
 גם טרם נשמע אמריו, אחת דברנו
 „עשה נעשה את כל אשר יאמר אלינו,
 „איך נירא ממת תחת עלו צנארנו?
 „כי חפץ יי בנו רבות ראינו,
 „כי רב טוב עשה לנו עדים אנחנו,
 „על בן מוסרותיו עבותות אהבה יהיו לנו.

למענה זה, פרח לב משה כחכצלת
 מתק בכורה מתאנה נפשו טעמה,
 עם דברי העם אלה שב לעלות ההרה
 אל יזרע כל, את דברי בניו הזדיע
 לאמר: „אל! שש לבי, כי זרע אמת בחרת
 „זרע ישראל ששים לשמור אמרותיך
 „ובטרם שמעו מה הם, לעשותם הבטיחו
 „כי על גדל חסדך אלהי! ישענו,
 „כי תתן להם חקים טובים יחיו כמו.

„עָתָה דוֹבֵר צְדָק הָאֵר עָלַי פְּנִיךָ,
 „הַגִּידָה לִּי אֵת הַמַּצּוֹת אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ,
 „וְאֶלְמָדָם לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּאֵר אֵיטִיבָה.”

שְׁמַע אֵל חַי, וַיִּפֶן אֵל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר:
 „אֵת דִּבְרֵי בְנֵי שְׁמַעְתִּי, דִּבְרֵי הַיְטִיבוּ
 „לֹא דַבְּרוּ לָרִיק, יִשָּׁר לְבָב אֲשַׁלְמָה
 „כִּי לְמַכְבְּדֵי אֲבָבָד, הָדָר אֲעַטְרֵמוּ,
 „אֲגִדִּיל חֲסָדֵי עֲמָהֶם רַב מֵאֲשֶׁר שְׁאַלְתָּ,
 „כִּי אֲעֲשֶׂה בְּהָר הַזֶּה, אֲשֶׁר לֹא עָשִׂיתִי
 „בְּיַמֵּי קָדָם, וְאֲשֶׁר דוֹר דוֹר לֹא עוֹר אֲעֲשֶׂנוּ,
 „כִּי מִן הַשָּׁמַיִם עֲמָהֶם אֲרַבְּרָה,
 „קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים, הָעַם כָּלֹו יִשְׁמְעוּ.
 „כִּי אִם אֲמוֹן בְּדִי, נִאֲמֵן בֵּיתִי לִי נְחֹשְׁבֶתָי,
 „שׁוֹמְעֵיךָ אָדָם הֵם, אוֹלֵי הֵם לֹא יֵאֱמִינוּ
 „כִּי חֲקִים וּמְשַׁפְּטִים תוֹרָם, פִּי צִנְמוּ
 „בְּאֲשֶׁר צָוָה פִּי חֲקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ,
 „לְכֹן כְּאֲשֶׁר הַחֲקִים מִקָּדָם כָּרָאתִי

„כָּל רוּאֵם יִבִּיר כִּי יֵרִי אוֹתָם עֲשֵׂתָהּ
 „וּלְחֻקוֹת עוֹלָם שִׁמְתִים, דוֹר דוֹר לֹא יִמוּשׁוּ.
 „בֶּן חֻקִּים וּמִצְוֹת עַל יִשְׂרָאֵל אֲשִׁימָה
 „יִדְעוּ כִּי אֲנִי דְבַרְתִּים, מִפִּי יֵצְאוּ,
 „וְאֶעֱמִידם לְעַד, חֻקוֹת עוֹלָם תִּהְיֶינָה.
 „אִם אֲעֲשֶׂה גַם עִתָּהּ כְּאֲשֶׁר עַד כֹּה עָשִׂיתִי,
 „אֲשֶׁר בְּמִרְאֹת אֵל אֵלֶיךָ הִתְוַדַּעְתִּי,
 „בְּמָה יִדַע וּזְלַתְךָ, כִּי נָבִיא אַתָּה?
 „לָכֵן עִתָּהּ הִגַּה אֲנִי כִּי אֵלֶיךָ
 „תִּוָּדַע עַב הָעֵנָן מֵעַרְפֵּל מֵאֵשׁ וְחֻשֶׁךְ,
 „אֵל אֲזַנִּי עָמִי אֶת הוֹד קוֹלֵי מִשְׁמַיִם
 „גַּם אֶת דְּבָרוֹת קִדְשֵׁי מַלְאָכֵי אֵשׁ אֲשִׁמִּיעַ,
 „בְּעֵבֹר יִשְׁמַע הָעָם כִּי פִי דוֹבֵר אֱלִימוּ
 „אֶת עֲשֵׂרֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אֲצַוִּימוּ.
 „גַּם יִרְאֶה הָעָם, כִּי שִׁמְתִי רוּחִי עָלֶיךָ
 „לְעִמּוֹד בֵּינִי וּבֵין הָעָם וּלְבִשֵׁר אֶדְרֵק,
 „כִּי יִשְׁמְעוּ אֶת קוֹל אֱלֹהִים דוֹבֵר מִפִּיךָ
 „אֲזִי יִדְעוּ אֶת גְּדֻלָּתְךָ, אֲזִי גַם בָּךְ יֵאֱמִינוּ

„כִּי אֶמְרֵי פִיךָ אָמַת בִּי אֲנִי שׁוֹלְחֶךָ *).
 „אַחֲרַי כֵּן בִּי אוֹסִיף צוּוֹה תּוֹרוֹת לָמוֹ.
 „וּכְמֵאז הַדְּבָרִים בְּמַרְאֵה לְךָ אֲנִידָה,
 „אֶמְרוּתֶיךָ אֶמְרוֹת אֱלֹהִים תִּחְשַׁבְנָה.
 „וּבִקְרֹב יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם יֵאֱמְנוּ.
 „אֵל מְחַלֵּף חֶק, מוֹסִיף עַל חֶק, מַחֲקָה גּוֹרֵעַ,
 „אֵל חוֹלֵם חֲלוּם, אֵל בּוֹדֵה שְׂוֹא לֹא יִשְׁמְעוּ;
 „כִּי יֹאמְרוּ אֱלֹיו: אִם מִפִּי אֵל בֵּן שְׁמַעְתָּ
 „כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵל מֹשֶׁה וַתִּשְׁמַע אֲזַנְנוּ,
 „בֵּן יִדְבֵּר עִמָּךְ, וּבְאֲזַנְנוּ נִשְׁמָעָה.”

מְלֵא חֲדוֹת אֱלֹהִים, מְלֵא אֶמְרֵי נֶעֱם
 יָרַד מֹשֶׁה מִן הַקֶּר אֵל עִם לוֹ הוֹחִילוּ,
 אֵת אֶמְרוֹת אֱלֹהִימוֹ הוֹדִיעָם, וַיֹּאמֶר:
 „רַב טוֹב מֵאֲשֶׁר דִּמִּיתִי, מִפִּי אֵל שְׁמַעְתִּי.
 „אֵת לֹא הָיָה, מִיּוֹם יָרְדוּ אֶרֶץ יִצְרוּ

יעשה

(* על הגליון כחוב:

כי ציר נאמן אחא לי כי אני שולחך

„יַעֲשֶׂה עִמָּכֶם בַּיַּת יַעֲקֹב, שִׁמְעוּ וּתְמַהוּ,
 „קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים מְשִׁימִים תִּשְׁמְעוּ
 „דוֹבַר עִמָּכֶם הַתּוֹרוֹת אֲשֶׁר תִּשְׁמָרוּ
 „מִפִּי לֹא מִפִּי מְלִיץ הַפֶּעַם תִּלְמְדוּ,
 „וּלְבַעֲבוֹר תִּדְעוּ כִּי לִגְבִּיאֵי הַקִּיּוּמִי
 „מִגִּיד דְּבַר בֵּין אֵל וּבִינֵיכֶם תִּרְאוּנִי,
 „וּבְרֵאוֹתְכֶם כִּי נָבִיא נֶאֱמָן לוֹ נִחַשְׁבֹּתִי
 „אִם אֲצִוֶּה דְּבַר בְּשִׁמּוֹ, גַּם כִּי תִאֱמִינוּ
 „כִּי מִפִּי אֱלֹהִים, אֵת הַמִּצְוָה שִׁמְעֵתִי.”
 דְּבַרֵי מֹשֶׁה עַל אֲזוּנֵי הָעֵדָה עָרְבוּ
 מִקּוֹל שְׁאוֹן שִׁיר, עַל כְּנֹזֵר נָעִים וְנָכַל,
 וּבְקוֹל שִׁמְחָה עָנּוּ: „רַב זֹאת מֵאֲשֶׁר קוּיֵנוּ!
 „אֲזוּנִים אֲשֶׁר שִׁמְעוּ קוֹל נוֹגֵשׁ קוֹל פֶּחַד,
 „עֲתָה קוֹל דְּבַרֵי אֱלֹהִים חַיִּים תִּשְׁמַעְנָה
 „אֲשֶׁר לֹא שִׁמַּע עָם, מִהֵיוֹת גּוֹי עַד עֲתָה.
 „גְּדוֹל הַכְּבוֹד הַזֶּה, אִם אֵת כָּל זֹאת יַעֲשׂוּ
 „בְּגִלְלַת גִּפְשׁ הָאָדָם, בְּעֲבוֹר תּוֹשַׁע
 „הֵלֵא לָנוּ לָסוּר מִרְעֵי לְשׁוֹב מִפְּשַׁע
 „בְּעֲבוֹר הַצֵּל אֵת נַפְשׁוֹתֵנוּ, מִרְאוֹת שְׁחַת.”

„אשרינו, אם התורות מפי אל נשמעה
 „אם הוא דובר מי נמרה, מי לא ייראנו?
 „אדוננו! לא בעבור כי אין אמון בנו,
 „לשמוע את קול האלהים מִמֶּךָ שאלנו,
 „חלילה לנו מוזאת! נאמן אתה לנו,
 „וכשומע מפי אל, נשמע תורת פיך.
 „אך אתה, אהבת אלהים בנו עוררת,
 „באמרך, חפץ האלהים דבר עמנו
 „לשמוע קולו נכספה, גם כלתה נפשנו,
 „כי את יי ודבר קדשו, מה אהבנו,
 „ולמען ספר זאת לבנים וילדו,
 „כי מפי אלהינו התורות שמענו
 „עוד נגד להם גדלך, והבר הודך,
 „כי בין יי ובינינו אז עמדת,
 „בעבור גם הם דור דור, יאמינו כך כמונו,
 „אל נביא מורה שקר, אל זר לא ישמעו,
 „אם מפי אבותם, מפי שש מאות אלה,
 „אתה אמת ודברך אמת הגד למו.”

גַּם דְּבַרֵי הָעַם אֱלֹהִי, לֵב מִשָּׁה שִׁמְחוּ
וּלְהַשִּׁיב אָמַר אֵל שׁוֹלְחוֹ, עֲלֵה הַהֲרָה
וַיְגִיד אֶת כָּל דְּבַרֵי הָעַם, וַיֹּאמֶר:
עֲמִךָ יַעֲלוּזוּ, לְשִׁמוֹעַ אֶת הוֹד קוֹלְךָ,
"גַּם בְּלִתֵּה נִפְשָׁם, לְרֵאוֹת עֲזֶךָ וּכְבוֹדְךָ,
"אֲנִי כַּבֶּדֶם, אֲנִי שִׁמְחָם בְּמֵאוֹר פְּנֵיךָ,
וְאֲנִי עֲבָדְךָ, אֲשִׁמְעֵם דְּבָרוֹת קִדְשֶׁךָ
"בְּאֲשֶׁר צוִיתָ, בְּעֵבֹר גַּם בִּי יִאֲמִינוּ."
עַל דְּבַרֵי נְאֻמַּן רוּחַ, אֱלֹהִיו עָנְהוּ:
"בְּדַבְּרֶךָ אֲעֲשֶׂה, תֵּאוֹת עֲנֹוִים שִׁמְעֵתִי,
"קוֹל גְּדוֹל לֹא שִׁמְעָה אֲזוֹן, הִשְׁמַע אֲזַנְמוֹ,
"יִדְעוּ כִּי קוֹל אֱלֹהִים הוּא, הַפְּלֵא וּפְלֵא,
"עוֹד אֲשַׁפּוֹךְ רוּחַ חַן רוּחַ טוֹבָה עָלֵימוֹ,
"בְּעֵבֹר יִתְחַזְּקוּ, אִם מִפְּתָדָם יִמוּטוּ,
"יַעַן בְּעֵבֹר תִּהְיֶה יִרְאַתִּי עַל פְּגִימוֹ,
"מִשְׂאֵתִי יִחַרְדּוּ וּמִפְּתָדָם יִנוּעוּ,
"כִּי הָרַר בְּזוּהַ, יִלְבַּשׁ אִימָתָה וּפְחָדוֹ,
"כָּל רוּאוֹ יִחַרְדּוּ, לְבוֹ יִמָּסוּ, יָדָיו תִּרְפִּינָה,
"בְּעֵבֹר יִרְאֶה עַמִּי, אִם אֵל רַב חֶסֶד אֲנִי

„גם דבר יצא מלפני, ולרגלי רשף,
 „ובוזה אמרי, אש לא גפח תאכלהו,
 „בעבור ייראוני, ולבלתי יחטאו.
 „אך אפה לא תדע פחד, כי רב כחך.
 „בין לפידים, ובתוף להבות, תלך בטח,
 „כי חוד שמתי עליך, על אדם לא שמתי,
 „לבן אם תראה אנשי חיל ותענותו,
 „ידבר על לבם, אמור להם: אל תיראו!
 „כי רק הראיתים גורל ודון ומנת רשע,
 „אך את אוהבי אהב ותמימים טוב ינקלו,
 „את גורלם אתמוך, ומנת חלקם אני,
 „שלום למכברי, שומע לי ישכון בטח,
 „גדול יהיה היום ההוא אין עוד כמוהו,
 „על בן יבינו לב, ובחורי יתקדשו,
 „לך אל העם, הבן לבם בדבריך
 „למדם יראתי, היום ומחר קדשמו,
 „ויכבסו את שמלותם, ובשרם ירחצו
 „ונבוגים יהיו אל יום השלישי בבקר
 „כי ביום השלישי—הוא היום בו בחרתי

„לַחַת לָהֶם תּוֹרַת אֲמֶת, וּמִשְׁפָּטֵי צְדָק—
 יִירַד יְיָ מִבְּסֻאוֹ מִן הַשָּׁמַיִם
 „עַל הַהָר הַזֶּה עַל הַר סִינִי בְּקִדְשׁ,
 „מִרְאָה כְבוֹד, מַעֲוֹלָם עֵינַי לֹא רָאָתָה
 „עַל רֵאשׁוֹ יִהְיֶה, וְלִעֲיָנִי הָעַם אֲרָאֵנִי.
 „אִם אֵל מְסַתֵּר אָנִי, עֵינַי לֹא תִרְאֵנִי,
 „הַכְּבוֹד אוֹת, כִּי שָׁם אָנִי שָׁם חֲבִיּוֹן עֵינַי.
 „בְּאֲשֶׁר לִפְנֵי בּוֹא יוֹם אֲדַבֵּר אֱלִימוֹ,
 „הַיּוֹם וּמָחָר הָעַם כָּלֹו יִתְקַדְּשׁוּ,
 „בֶּן הַהָר, לִפְנֵי בּוֹא הַיּוֹם מִנּוֹ אוֹפִיעַ,
 „הַכִּינֶהוּ הַיּוֹם וּמָחָר, גַּם קִדְּשׁוּהוּ,
 „רַגְלֵי אָדָם וּבַהֲמָה בַל עָלְיוֹ תַעֲבֹרְנָה,
 „הַגִּבֵּל אֵת הַהָר, מִסְּכִיב לוֹ תַגְבִּילֵהוּ,
 „כִּי רַק עַד הַגְּבוּלוֹת שָׁמַתָּ, הָעַם יָבוֹאוּ
 „וַאֲמֹר אֱלֵיהֶם: „מַעֲלוֹת בָּהָר תִּשְׁמְרוּ
 „גַּם מִנְּגוּעַ בּוֹ, מוֹת יוֹמַת כָּל בּוֹ נֹגַע,
 „אֲדָן הַרְדָּפִים אֲחֲרָיו, עַל הַהָר לֹא יִדְרוּכוּ
 „סָקַל וַיִּסְקַל מִרְחוֹק, תִּצִּים בּוֹ יוֹרוּ
 „כֹּל עוֹלָה בָּהָר, אָדָם וּבַהֲמָה יָמוֹתוּ—

„אֲדַמַת הַהָר הַזֶּה, מֵעַתָּה אֲדַמַת קִדְשׁ,
 יִהְיֶה לָכֶם, יַעַן בְּכֹבְדֵי אֲהַדְרִנּוּ,
 וּבְהָרִים הַדְרִי מֵעַלְיוֹ, אֹתָהּ אֲתַנֶּה,
 „קוֹל שׁוֹפֵר הַיּוֹבֵל, מִרֹאשׁ הַהָר אֲשַׁמִּיעַ,
 „לֹא בִקוֹל שׁוֹפֵר אֲשֶׁר יוֹם בּוֹאֵי יִשְׁמְעוּ
 „קוֹל מַחְרִיר, בְּעֵבֹר כָּל לֵב עָרַל יִכְנַע
 „לִירוּא מְאֹלְהֵיו, לְשִׁמּוֹר אֶת דְּתָהוּ,
 „אֲךָ בְּעֵלוֹת הַכְּבוֹד, בְּהַרִימוּ מִן הָאָרֶץ,
 „כְּבוֹד וְעֹז לְשָׁמַי בַּיּוֹבֵל יִתְקַע,
 „וּבְמִשׁוֹךְ הַיּוֹבֵל, יַעֲלוּ בְהָר גַּם הַמָּה.”

וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל הָעָם, בְּאֲשֶׁר צָנְהוּ
 וַיִּקְרָא אֹתָם, וַיְכִינֵם אֶל יוֹם הַקִּדְשׁ.
 אֶת שְׂמֵלוֹתָם בְּכֶסֶם, וּבִשְׂרָם רְחָצוּ,
 וַיֹּאמֶר אֶל הָעָם: „עֲשׂוּ כְאֲשֶׁר צִוִּיתִי
 „וּנְכַוְנִים הָיוּ לְשִׁלְשֵׁת יָמִים הָאֵלֶּה
 „רְחָצוּ הַנְּכֹו, גַם אֶל אִשָּׁה אֶל הַתְּגַשׁוּ.”

כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר צוּר יִשְׂרָאֵל, בֶּן פֶּעַל לְמוֹ.

בַּא הַיּוֹם, לֹא הָיָה מִלְפָּנָיו יוֹם כְּמוֹהוּ,
גַּם מֵאַחֲרָיו, יוֹם נֹרָא יִדְמָה לוֹ, לֹא יְהִי
בִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי הַהוּא, בְּהִיּוֹת הַבְּקָר,
וַיְהִי קְלוֹת, מֵאֹז בְּאַרְצָן לֹא נִשְׁמְעוּ,
מִקּוֹל רַעַם וּמִקּוֹל סַעַר שָׁגְבוּ.
צָנֹם אֵל הָעוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת עַד אֵין חֶקֶר
וּבְרָקִים רַב הָאִירוּ, נִרְאוּ מִכָּל עֶבֶר,
לְבָרְקִים יוֹרְדִים מֵעֵבִים, לֹא יַעֲרְכוּ,
פָּעַל אֱלֹהִים הָיוּ, מֵאֹז לֹא נֹדְעוּ,
עַל הָהָר עָנָן בָּבֵד, מִחֲרִיד כָּל רֹאֲהוּ,
לֹא כְעָנָן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיּוֹם הַגֶּשֶׁם,
אֵל פָּרָשׁוֹ עָלָיו, עָנְנוּ עִם עֲרִפְלֵי טַהַר,
גַּם אֵל, קוֹל שׁוֹפֵר חֹזֵק מְאֹד, הַשְּׁמִיעַ,
הַפְּלֵא וַפְּלֵא, כְּמוֹהוּ לֹא שָׁמְעָה אֲנִי.
אִם יִתְקַע שׁוֹפֵר בְּעִיר הָעָם יִחַדְרוּ,
אֶף בִּי מִקּוֹל שׁוֹפֵר יִתְקַע בּוֹ מִמַּעַל,
עַל בֶּן כָּל הָעָם אֲשֶׁר בְּמִתְנֶה, חָרְדוּ,
אִישׁ לֹא יֵצֵא חוּצָה, תוֹךְ אֲהַלֵּיהֶם נִחְבְּאוּ
וּזְלָתוֹ אִישׁ הָאֱלֹהִים, אִישׁ אֲלֵהוּ יוֹרְנוּ

ידע בי המוראים הגדולים האלה
בעבור רומם ישראל ובעבור בכדמו,
בא האלהים, נבר עמהם מן השמים,
כי אהבם האלהים, וסגלתו המה,
על בן דבר על לב העם, דברי טוב טעם:
מה תיראו, מה תפחדו ומה תכהלו?
הגה אלהיכם בא, אל טוב אל רב חסד
נבר עמכם תורות אמת, משפטי צדק.
דגלו אהבת עולם, תמתי יקראי,
במשוש חתן על בלה, בן ישיש עליך,
ומדוע תוך אהליכם תחבאו?
עפה לקראת האלהים, מן המחנה צאו,
עמדו מול הר קדשו ומצותיו תאזינו.
בשמוע העם מפיו, אמרי נעם אלה,
יצאו כלם, ובתחתית הקר התיצבו.
הם יצאו מן המחנה, עד הגבול שם למו.
נני יצא ממעונו, מן השמים,
ויבד על הר סיני מתוך רבבות קדשו.

וַיְהִי סִינֵי בַקֹּדֶשׁ, וַיְהִי מִקְדָּשׁ מִלֶּדֶי,
כַּאֲשֶׁר נִגְלָה עָלָיו מִלֶּדֶד הַכְּבוֹד סֵלָה,
הוֹדוּ בְּסֵה שָׁמַיִם, הָאָרֶץ הָאֵירָה,

מִסִּינֵי בָּא, וּמִכָּל עֵבֶר הָאֵיר לְמוֹ,

מִהַר שְׁעִיר זָרַח, מִהַר פְּאָרָן הוֹפִיעַ,

אֵל כָּל מְקוֹם הַפְּנוּ שָׁם, קִרְגֵי אֹר הַבֵּיטוּ,

נְעֻלִים מִכָּל אֲזָרִים, צֵל נִגְדָם אֹר הַשְּׁמֶשׁ,

כָּל הַכְּבוֹד כָּל הַגְּדָלָה יוֹם זֶה הִרְאָמוּ

הִיְתָה לָהֶם רַק שְׁעֵשׂוּעִים, וּמְשִׁיבַת נְפֶשׁ,

לוֹלֵי חֲרַבַת אֱלֹהִים עֲלֵיהֶם נִפְלָה,

כִּי רָאוּ הִהָר בּוֹעֵר עַד לֵב הַשָּׁמַיִם.

כִּי יָרַד יְיָ עָלָיו כְּאֵשׁ לוֹהֶטֶת

נֹרָא אֱלֹהִים, יָנַע בְּהָרִים יַעֲשֶׂנוּ.

גַּם הַר סִינֵי עָשָׂן כָּלוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים

וּכְעָשָׂן הַכְּבָשָׂן עָלָה עֲשָׂנוּ מֵעֵלָה,

וַיִּחַרְד כָּל הִהָר מְאֹד, רַב מִיּוֹם הַרְעֵשׁ.

יֹוצֵר הַכֹּל! הֵינִשׁ מְקוֹם לְמִנוּחַתְךָ?

הַאֲתָה תִמְצָא מְנוּחַ לְךָ פֹה בְשִׁפְלָה

על אחד ההרים מהררי תבל ארצה?

ומה תבל כלה, מול מרחבי השמש?

ומה השמש, מול רבבות אורים כמוהו?

ומה רבבות האורים כלם, מול גְדֻלָּה?

כלם מעשי יְדִיד, נהיו בדבר פִּיק?

הנה המקום אתך, באשר יצרת

את מעשיך, אל כל אחד מיצורי קדם

אמרת: "פה תשב" ומקומו לו ידעת,

ובכל מקום אתה, ראש וסוף הנקד,

את כלם תכיל, אך הם כלם היבֵּלֶכְלוֹק?

האתה, אשר אלפי שגֵּאֵן רבותים

נזרא שמך עליהם, יחדיו יראוך,

על הר סיני זה מושב אלהים ישבת?

אך יען געלית, עין לא תראך,

תעבור לא יראוך, תחלוף לא לך יבינו,

ובמה יודע כי גגלית עלינו?

לולי מראה כבוד אות על חביון ערך

שים לחות הערות בארץ תברית, צוית,

על פן בענן נראית על הפפרת,

יודיע, כי פה משקוף האלהים על ארץ,
 פה יפקוד על תבל ומצוה על יושביה.
 כי תשאל מהם משפט וצדקה וחסד
 כי אלה חפצת, שמתם למכון כסאך
 ובכל מקום תראם, שם גקדש בכבודך
 אם בארץ המה, תתן עליו רוחך.
 אף בן יום נגלית עם אש בת בימיך
 הראיתנו אות, כי על סיני הנהך,
 כי גם יום זה, אנה מקום לא שם היית*
 כי גם עת מהר סיני עלינו הופעת
 הוש אחר המקומות אשר שם אינך?

אם

* נכתב ידו כתובים הטורים האלה עלי סדרים ואחר הטור המתחיל
 כי גם יום זה,

כתוב:

לנו האות הזה כי עיני בשר לנו
 כי גם בעת ההיא אין מקום שם אינך

ואני הכינותי פעמי השיר כפי הענין.

דברי המדפיס.

אם מצוּף אֲמָרִים, דְּבַר מֹשֶׁה אֲלֵימוֹ,
מִתּוֹךְ אֲהֲלִיָּהֶם, לְקִבְרַת הַאֱלֹהִים יֵצְאוּ,
לְרֵאוֹת נִרְאוֹת רַבּוֹת, אֶת לִבָּם חֲזָקוּ,
לְשִׁמוֹעַ הָדָר קוֹלוֹת, מֵאֵז לֹא נִשְׁמְעוּ,
לְרֵאוֹת לְפִידִים, מִנִּי קָדָם לֹא הִלְכוּ,
וְלִהְקָשִׁיב קוֹל שׁוֹפֵר חֲזֹק בּוֹ יִתְקַע,
עֲתָה כִּי יֵרֵד יְיָ בְּאֵשׁ הַתְּהַרָּה
וַיִּרְאוּ כִּי הָהָר בּוֹעֵר עַד לְכַב־שָׁמַיִם
וּכְעָשָׁן הַכִּבְבָּשָׁן עֲשָׂנוּ עוֹלָה מֵעֹלָה,
מֵאֵשׁ הַגְּדוֹלָה אֵשׁ הַמִּתְלַקַּחַת
נָעוּ הָעַם בְּעֵצֵי הַיַּעַר מִפְּנֵי רוּחַ,
מִן הַגְּבוּל שָׁבוּ אַחֲזֹר, מִרְחֹק עָמְדוּ,
כִּי הִשְׁכִּילוּ מַה אַיּוֹם הָאֵדוֹן אֲשֶׁר בִּקְשׂוּ
וַאֲשֶׁר לְשִׁמוֹעַ קוֹלוֹ, מִמֹּשֶׁה שְׁאֵלוֹ.
אֶל לִבָּם דִּבְרוּ: "אִם מֵאֲשׁוֹ פִּחְדָנוּ,
"עוֹד יִגְדַל פִּחְד לִבְנוֹ עַל אַחַת שְׁבַע,
"אִם הָאֵדוֹן בִּקְשָׁנוּ, קוֹלוֹ יִשְׁמִיעֵנוּ.
"אֵל נִרְאָ לְשָׂרְפִים, הַיּוֹדֵבֵר עִם כְּמוֹנוֹ?
"אִם לְשִׁמוֹעַ חֲקִיו כָּרָה לָנוּ אֲזֻנִּים,

וְנָבִיא הַקִּיּוֹם בָּנוּ, גִּאֲמֹן בֵּיתוֹ אֶתְנוּ,
 "הוּא יִשְׁמַע מִפִּי, וְדַבְּרִיּוֹ יִגְדֵּל לָנוּ,
 "כִּי רַב כַּחוֹ מֵאֲשֶׁר הִפְלִיא לַעֲשׂוֹת יַדְעֵנוּ,
 "לָמָּה בִּקְשָׁנוּ לָקֶת בְּגִדּוֹלוֹת מִמֶּנּוּ?"
 אֵל מִשָּׁה נִשְׂאוּ עֵינֵם, אֱלֹהֵי הַתְּחִנָּנוּ
 לֵאמֹר: "נָבִיא אֲמַת! דָּגוּל מִרְכָּבוֹת אֱלֹהֵי!
 "שׂוֹא נָא אֶת חֲטָאתֵינוּ, כִּי לִשְׂאוֹל הִקְשִׁינוּ,
 "לְשִׁמּוֹעַ חֵק מִפִּי אֵל, וּכְבוֹדוֹ יִרְאֵנוּ,
 "שִׁבְחָנוּ כִּי אָדָם נַחֲנוּ, מוֹסֵר פֶּרְעֵנוּ,
 "עַל בֶּן אִם אֵל אֶת גְּדֻלוֹ וּכְבוֹדוֹ הִרְאֵנוּ
 "גַּם בְּאֵשׁ הוֹאֵת בְּעֵשֶׁן זֶה הִפְחִידָנוּ,
 "אֵנָּה גִלְבָּה? אֵימַת מָוֶת נִפְלָה עָלֵינוּ
 "וּכְדַבְּרוֹ עִמָּנוּ, אֶהְיֶה! מַה יִּקְרָה לָנוּ.
 "אִם יֵשׁ בָּנוּ אִישׁ חֵיל יִפּוֹל גִּרְדָּם אֲרַצָּה,
 "וְיִשְׁאֲרִית הָעַם רַבֵּי לֵב, יַחֲדָיו יָמוּתוּ,
 "יִגְבֵּר שׁוֹמֵעַ קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים, הַיְחִי?
 "רַק אֶתָּה נּוֹצְרֶת לְגִדּוֹלוֹת, אֵין בְּמוֹדֵי!
 "עַל בֶּן דְּבַר אֶתָּה עִמָּנוּ, כִּי נִשְׁמָעָה,
 "אֲךְ אֵל יִדְבֵּר אֵל עִמָּנוּ, פֶּן נָמוּתָה."

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם: „אֲחֵי חֻקוֹ!
 „גַּם מֵאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת אֵל גָּא תִירְאוּ,
 „בְּאֲשֶׁר מִקְלוֹת וּבְרִקִים לֹא עוֹד תִּנּוּעוּ,
 „מִקּוֹל שׁוֹפָר חֻק, לֹא עוֹד תִּתְחַרְרוּ,
 „בֶּן מֵאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת, לֹא עוֹד תִּפְחָדוּ.
 „עַל כֵּן, שׁוּבוּ גָא, לַגְּבוּלוֹת לָכֶם הַגְּבֻלָּתִי
 „שֵׁם אֵת קוֹל יְיָ אֱלֹהֵיכֶם תִּשְׁמְעוּ,
 „קוֹל עֶרֶב, קוֹל נְעִים, קוֹל הַמְּחִיָּה כָּל רוּחַ,
 „קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים, שְׁעִשְׂעִים הוּא לְנַפְשׁוֹ.
 „רוּחַ חֲכָמָה תִּשְׁיֹגוּ, שְׂכָל טוֹב תִּמְצְאוּ,
 „כִּי לֹא הִרְאָה אֲשׁוֹ הַגְּדוֹלָה עַל הָאָרֶץ
 „בְּעֵבֹר לֵהֵט עִם אֲשֶׁר פָּדָה מִמִּצְרַיִם,
 „אֲכֵן בְּעֵבֹר נַפְוֹת אֲתֶכֶם עוֹשֶׂה כָּל אֱלֹהִים,
 „וְלִבְעֵבֹר תְּמִיד יִרְאָתוֹ בְּפָנֵיכֶם תְּהִי.
 „בְּאֲשֶׁר תִּרְאוּ גְדֻלוֹ וְכִבּוּדוֹ כִּי נִשְׁגְּבוּ,
 „גַּם זֹאת תִּרְאוּ כִּי מִפְּחָדוֹ הָרִים יַעֲשֶׂנוּ.
 „מָה טוֹב אִם גְּדֻלוֹ תִירְאוּ, מִכִּבּוּדוֹ תִּבּוּשׁוּ
 „אִם אוֹתָם לֹא תִירְאוּ, מִפְּחָדוֹ תִּגּוּרוּ*
 ושניהם

(* על הגליון כמובן :

אם לירוא את גדלו וכבודו לא תבחרו

וּשְׁנֵיהֶם מֵרַפָּא לְגַפְשׁ, אִמֵּץ יוֹסִיפוּ.
 "לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל הַמִּצְוָה וּלְבַלְתִּי תַחֲטְאוּ."
 שָׁמְעוּ הָעֵדָה דְבַרֵי מֹשֶׁה בִּי גַעֲמוּ,
 וּתְקַל צָרַת נַפְשָׁם, רוּחָם בָּם שָׁקֵטָה,
 לֹא יִסְפוּ הִרְחַק עוֹד, עַל מִשְׁמַרְתָּם נִצְבוּ,
 אַךְ לְגִבּוֹלָם לֹא שָׁבוּ, מִרְחַק עָמְדוּ,
 עֵשֶׂן הִהָר הַבְּעִיטָם, מִן הָאֵשׁ יֵרְאוּ.

לֹא בֵן עֲבָדוֹ מֹשֶׁה, הָאִישׁ לֹא קָם בְּמוֹהוּ,
 אֵל הָעֶרְפֵּל נִגַּשׁ אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים שָׁמָּה,
 כִּי בָאֲשֶׁר יֵרֵד יֵי בָאֵשׁ הִהָרָה
 וּמֹשֶׁה גַם הוּא הוֹלֵךְ בֵּין הָעַם עוֹרְנוּ,
 (בִּי אֵיךְ יַעֲרֹב לְבוֹ לְגִשְׁתֵּי אֵל הַקֹּדֶשׁ
 טָרָם לְעֵלוֹת עַל הָהָר אֲלֹהֵיו יֵרָשֶׁהוּ)
 אִזְּוֹ קָרָא לוֹ אֵל אֵל רֹאשׁ הָהָר, וַיַּעַל.

יֵרֵעַ

מאימתו תחתו ומפחדו תגורו
 הן נסיוחם כי לו הכבוד לו הגדל
 נסו גם זאת כי מפחדו הרים יעשנו

ידע אל כי לולי אשׁוּ תִלְהֶט בְּאָרְץ,
 הָהָר עָשָׂן בָּלוּ, וּסְבִיבוֹתָיו אֵימָתָה,
 אִם גַּם טָרָם נִקְדָּשׁ הָהָר בְּכַבּוֹד עוֹשֶׂהוּ
 צְוָה אֱלֹהִים: "מַעֲלוֹת בְּהָר הַשְּׁמֵרוּ"
 יֵשֶׁן הָהָר עַד אָז, כִּתְמוֹל שֶׁלְשׁוֹם מֵרָאֵהוּ
 לֹא תֵאָר לוֹ לֹא הָדָר, רוֹאֵז לֹא יַחְמְדֵהוּ,
 גִּקַּל הִרְחַק מֵאֲשֶׁר לֹא תִתְאֵז אֵלָיו עֵינַי;
 לֹא כֵן עָתָה, כִּי רַב הוֹדוֹ מֵהוֹד שְׁמַיִם,
 כִּי כְבוֹד יְיָ שׁוֹכֵן עָלָיו מִלְמַעְלָה,
 וּמִתְחַתִּית הָהָר נִרְאָה בְּאֵשׁ אוֹכֶלֶת —
 אִין אִישׁ בִּמְחִנָּה, אֲשֶׁר אִין נִפְשׁוֹ שׁוֹאֶלֶת
 לְעֵלוֹת בְּהָר, לִרְאוֹת מֵרָאֵה הַפֶּלֶא וְפֶלֶא,
 וּבִעַת לְבוֹ גְבָהֶל לִרְאוֹת, גִּקַּל לְשִׁכּוֹחַ
 כִּי מִשְׁפֵּט מוֹת יֵשׁ, עַל אִישׁ בְּהָר נוֹגֵעַ,
 כִּי יוֹצֵר לְכִי־הָאָדָם, אֵת יוֹצְרוֹ יוֹדֵעַ
 אֵת הַנִּפְלְאוֹת מִמֶּנּוּ יַחְפוֹץ לְדַעַת,
 עוֹד יָדַע, אַחֲרֵי יַעֲבוֹר יוֹם זֶה רַב הַפְּחָד,
 יוֹם בּוֹ עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים לָעַם יִשְׁמִיעַ,
 כָּל הַפְּחָדִים הָאֵלֶּה מִן הָהָר יִמוֹשׁוּ,

הָאֵשׁ לֹא תִהְיֶה עוֹד , גַּם הַקְּלוֹת יִחְדְּלוּ ,
עוֹד מֵרֵאָה הַכְּבוֹד יִהְיֶה כְּאֵשׁ אוֹכֵלֶת
עַל רֵאֵשׁ הַהָר , עֵינֵי הָעָרָה בּוֹ יִבִּיטוּ .
וּכְמֵרֵאָה שְׁעֲשׂוּעִים זֶה כְּאֲשֶׁר יִתְבוֹנְנֵנוּ ,
פֶּן הַגְּבוּל הַגָּבֹל לָהֶם מֵאֵז , יִהְרֹסוּ ,
בְּעִבּוֹד לְרֵאוֹת אֵל יְיָ , לַחֲזוֹת בְּקִדְשׁ —
עַל כֵּן רֵאשִׁית דְּבָרוֹ אֵל מֹשֶׁה , כֹּחַ צְוָהוּ :
" הַיּוֹם אַתְּ גְּדֹלִי וּכְבוֹדִי לָכֶם הִרְאִיתִי ,
" רַד הָעַד בְּעַם פֶּן יִהְרֹסוּ הִרְחַב צַעַד
לְעִלּוֹת לְרֵאוֹת אֵל יְיָ , כִּי אִם יַעֲשׂוּהוּ
" אֵת נַפְשָׁם הֵם חוֹבְלִים , רַבִּים מֵהֶם יִפּוּלוּ
" אִישׁ גְּדוֹל יַעֲשֶׂה זֹאת , גְּדֹלוֹ לֹא תִצְיֵלְנֵנוּ ,
" בְּגִדּוֹלוֹת וּבְנִפְלְאוֹת מֵהֶם לֹא יִלְכוּ ,
" אִם בְּבִדְתֵימָם לְרֵאוֹת כְּבוֹד לֹא רָאָה גְּבַר ,
" עַם מְלֶךְ הַכְּבוֹד יִהְיוּ הַצַּנֵּעַ לְכַת ,
" כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ יוֹם מִן הַסִּנָּה לְךָ גִּרְאִיתִי .
" מִתְקִיט אֵל הָאֱלֹהִים , הַסִּפְרָתָּ פְּנִיָּה ,
" גַּם שָׂרֵי עַם הַכֹּהֲנִים , אִם אֵלֵי יִגְשׂוּ ,

מַעְבוֹר הַגְּבוּל וּמַרְעוֹת רוּחַ, יִתְקַדְּשׁוּ,
 פֶּן יִפְרוֹץ בָּם יי, אִם לָבָם יִגְבְּהוּ.

יַעַן אַךְ עַד כֹּה אֵל מִשָּׁה עֲבָדוּ לֹא הוֹדִיעַ
 כִּי גַם אַחֲרֵי שָׁמַע עָם אֶת הַקּוֹל מִמַּעַל,
 אַחֲרֵי לִפְיָדִים וְאֵשׁ מִן הַהָר יִמוּשׁוּ,
 מִרְאֵה הַכְּבוֹד יִהְיֶה עָלָיו עוֹד מִלְמַעְלָה;
 הָאָמִין מִשָּׁה כִּי עַל יוֹם הַתְּקַהֵל צְוָהוּ,
 פֶּן יוֹם זֶה, לְרֵאוֹת בְּקִדְּשׁ יַעֲלוּ הַהָרָה,
 וּבְעֵינָיו יִפְלֵא, מִי לְבוֹ וּמִלְאָנוּ
 לְהַרּוֹם לְרֵאוֹת אֵל יי יַעֲלֶה הַהָרָה,
 אִם מִפְּחַד, גַּם מִגְּבוּלָם הֲלֵאָה רְחִקוּ?
 הַהָר בּוֹעֵר בְּאֵשׁ, עֵשְׁנוּ מִחֲרִיד עֵינָי,
 הָאֵשׁ הַגְּדוּלָּה מוֹת וְאַבְדוֹן יַחֲשִׁבֶנָּה.
 אִם אֵל רַגְלֵי הַהָר יִירָא כָּל אִישׁ מִגִּשְׁת
 אֵיךְ לַעֲלוֹת אֵל רֵאשׁוּ כִּי לֵב יַעֲפִילוּ?
 וּמֵאֵז הַזֹּהֲרָתִים מִגְּנוֹעַ אֶת קִצְחוֹ,
 וּמִשְׁפֵּט מוֹת שִׁמְתִי אֵל כָּל בּוֹ נוֹגַע,
 וּמְדוּעַ הַזֹּהֲרָרִים שְׁנִית, אֵל צוּנִי? —

אֶת תַּמְהוֹן לְבוֹ לִפְנֵי אֱלֹהֵי הוֹדִיעַ,
 לֵאמֹר: "לְעֹלֹת אֶל הַהָר הָעַם בֵּל יוֹכְלוּ
 "מְרוֹב אֵימָה וּמִפֶּחַד תִּרְאֶה עֵינָמוּ
 "מֵאַבְנִים וּמִחֲצִים בָּם יִרְגְּמוּ בָּם יוֹרוּ
 בִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ הַעֲרוֹת בָּנוּ
 "בִּי נָמִית, כָּל עוֹלָה בָּהָר, כָּל בּוֹ נוֹגַע,
 וְחֲצוֹנוֹ, הַגִּבֵּל אֶת הַהָר, גַּם קִדְּשָׁהוּ."

שָׁמַע אֱלֹהִים דְּבַר עֲבָדָיו וַיַּעֲנֶהוּ:
 "לֵךְ הָרָה כִּי תַעַר בְּעַם כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ,
 "בִּי אִם יוֹם זֶה הָהָר בּוֹעֵר עַד לְכַבְשָׁמַיִם,
 "קִלּוֹת לִפְיָדַיִם גַּם קוֹל שׁוֹפָר יִשְׁמְעוּ,
 "בִּי בּוֹ אֶת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁמִּיעֵמוּ,
 "לֹא יִהְיוּ עוֹד אַחֲרַי בֵּן, כִּי כָלֵם יִחַדְּלוּ,
 "רַק מִרְאֵה כְבוֹד, עַל הַהָר יוֹם זֶה הִשְׁפַּנְתִּי
 "עוֹד יִשְׁכּוֹן עָלָיו עַד מוֹעֵד, תוֹךְ עַרְפְּלֵי טַהַר
 "עֵינֵי הָעַם בּוֹ וּבִיטוֹ, בּוֹ יִתְבּוֹנְנוּ,
 "וּמֵאֵין פֶּחַד, גִּקֵּל לָהֶם כִּי יִהְרוּסוּ
 "לִרְאוֹת הַכְּבוֹד לְעֹלֹת אֶל הַהָר יַעֲפִילוּ

„על כן הוזהר את הכהנים אלי יגשו,
 „גם צו כל העם מקצה, כי ישמרו
 „מהרוזם לעלות אל יי, פן יפרץ במו.
 „וכבלותך נבר עמם, אל החר שובה,
 „בי אתה תעלה אלי עם אהרן אחיך,
 „יום רע אל היבל עז פנים הלך אתך,
 „כן יום קדוש זה, לעלות עמך אכבדהו,
 „ולתצג רגליו מקום על החר פראנו,
 „כי אל הערפל אשכון בו, תגש רק אתה,
 „וראו כל בית ישראל, איפה העמדתך
 „ונאני אדבר עמהם מן השמים
 „את עשרת הדברים אשר אצומו,
 „ודברים דברתי, תגיד לבני עמך
 „באר היטב, בעבור ישמע העם, כי פיק
 „דובר עמהם מן החר ממקום הקדש,
 „בי אז ידעו, כי מפי הדברים שמעת
 „ומידי זאת לך, כי גביא נאמן אתה
 „וכך יאמינו לעולם, באשר לך דברתי +

מן הָהָר יָרַד מֹשֶׁה כְּאֲשֶׁר אֵל צִוָּהוּ.
 וַיֹּאמֶר אֵל הָעַם אֵת מִצְוֹת אֱלֹהֵימוֹ.
 וַיָּשָׁב אֵל יְיָ עִם אֲהֲרֹן אַחִיהוּ.
 עַל הָהָר יָדַע לוֹ מְקוֹם שֵׁם הַעֲמִידָהוּ.
 וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל הָעֶרְפֶּל לְמְקוֹם קֹדֶשׁ.
 אֲזַי נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם.
 הָעַם בְּמַחְנֵה הַמָּה רָאוּ וַיִּירָאוּ
 מֵהוֹד אֵל. וְתַמוּנָה. עֵינָם לֹא רָאָתָה.
 עוֹרָם עוֹמְדִים מְרַעֲיָדִים. וַיְהִי קוֹל מִמַּעַל
 קוֹל גְּדוֹל בְּעֵלְיָה מְכַל קְלוֹת עַד אִין חֶקֶר.
 קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים לֹא שָׁמַע עִם מִקְדָּם.
 בּוֹ שָׁמְעוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל פְּקוּחַ אֲזוּנָם
 אֵת עֲשָׂרַת הַדְּבָרִים מִפִּי אֱלֹהֵימוֹ.
 הַקּוֹל עָרַב. אֵךְ מוֹצֵא דְבַר הַרְבֵּה פָּחַד.
 כִּי מָלְתוּ דְבַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ. שָׁמְעוּ.
 וַתְּהִי הָאֵשׁ כְּשִׁפְתִּים תִּמְכַּטְאוֹת אָמַר.
 לוֹלִי כִּי עוֹרָם צוֹר יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשׁ.
 מִפֶּתַח אֵל וּמִנְאוֹנוֹ נִפְשָׁם יִצָּאָה.
 הַיּוֹכֵל עִם אַחַר קוֹל אֱלֹהִים לְשִׁמוֹעַ

מתוך האש, באשר שמע עם זה ויחי;
אך רוח שכל טוב שפך על כושלים אלה
להיות להם שעשועים, על אל יתענגו,
לעצור פת לשמוע, וברעה יגילו,
ומעת החל קול שדי, נשמע כל רגע,
לא שבת, עד בי תמו הדברים כלמו.
לא באנשים בין מליהם קולם יסופו,
כי ישובו דבר חדש קולם יוסיפו,
אכן קול עליון לא יסוף מהשמע,
אף בן לא יסף החל פעם אחר פעם,
על בן קול גדול זה לא יסף עוד חדשהו,
וכתום צאת אמרי אל מן האש הפסקתה,
החל משה דבר מן החר משפטי צדק.
דברי אלהים שמעו, מן האש באר למז,
טרם פתח את פיהו, קול שופר שמעו
הולך גם חנק מאד, את לב שומעיו הכניע,
בעבור אל תורת נאמן ביתו לב ישימו,
ידעו כי תורת איש חכם תיום לנפש,
דבר מהר גבוה אל שש מאות אלה

עומדים בשפל מרחוק, היוכל נָכַר?
 מי יבין אֲמָריו? קולו לא ישמע,
 לולי כי מלך ישראל בקול יעננו,
 מעל שפתי משה הוד קולו השמיע,
 תורת שפתי האש, שפתי משה דברו.
 גם זאת, שמחת אלהים במחנה פעלה,
 האזן מפי איש כמותם, קול אין כמותו,
 דברות ראשונות מפי אלהים שמעו.
 דברות האחרונות מפי משה יצאו.
 כל הכבוד הזה, כל הגדולה הראמו
 מה טובו ומה נאוו להיותם גם יחד
 בעבור רומם היום שהוא לצבי תפארת,
 כי אמרות עליון, המוקקות שבעתים,
 דבר אל אל עוללים, אל יוגקי שָׂדִים.
 שתום חכמה גלה, עמוקות מגי חשך—
 עמוקים מתהום ורחבים מגי ים הפה,
 רוממות אל נגידו, ותהלתו יביעו
 יורו כי מושל בכל הוא, כי הוא עשמו,
 וילמדו לתועים, כי נשמת חיים בנו;

כי שלש אלה עמודי החכמה המה,
ישמור ידו מעשות כל רע, איש משכיל במו.

מאמרות אלהים דעה מלאה הארץ,
כל מלכי ארץ הזרו לו, חכמי לב קמו
וישתחו לו, באשר שמעו אמרי פיהו,
וישירו בדרךיו וכבודו גדלו
רב מכל אשר שזרו, אמרי אל שגאו.

יקר תודת אנוש שירתו לו ערבה
כי יודע האלהים כי עפר אנחנו.
גם אנכי לאלהי ישראל אשירה
על עשרת אמרותיו את לבי אשימה,
שירי אגיד אל אחי, המעט בם בינותי.

ה ש י ר ה ש מ נ ה ע ש ר .

יְיָ הַמֶּלֶךְ לְאָדָם דַּעַת
שָׁם בּוֹ עֵינַי רֹאֶה, אֲזוֹן שׁוֹמְעֵת.
לְרֵאוֹת גַּם לְשִׁמוֹעַ מַעֲשֵׂה וְאָמַר
יִרְאֶה מַעֲשֵׂה חֶכֶם יִשְׁמַע מִפִּיהוּ
מוֹעֲצוֹתָיו אֲשֶׁר קִבֵּל מֵאֲבִיהוּ
כִּי לֹא תָבֹא חֲכָמָה מִבֵּיתִי חֶמֶר.

לֹא מַעֲפָר חֲקֵי צְדָק יִצְמָחוּ
מִבֵּינֵת אִישׁוֹ, מִשֹּׁכְלוֹ בֵּל פָּרְחוּ
מִי בָּא פִתְחֵי עוֹלָם, אֶל חֲדָרֵי מֶלֶךְ

מִצָּא הַמּוֹן מַעֲשִׂים, אֵין לָהֶם חֶקֶר
 לְשִׁפּוֹט בֵּין טוֹב לְרַע אֶמֶת וְשִׁקְרָה?
 לֹא עַל חוּג שָׁמַיִם יִתְהַלֵּךְ הַלֵּךְ.

חֲכָמֵי לֵב בְּעָלֵי אֲסוּפוֹת נִקְרְאוּ
 בִּי מִיֵּד אֲבוֹתָם חֲכָמָה מִצָּאוּ
 אֲשֶׁר נָם לָהֶם חֲכָמַת אֲבוֹת נִחְלָה.
 בִּי תֹאמֶר: אַב הָרֵאשׁוֹן מִי הוֹרְהוּ?
 מִמִּי שָׁאֵל עֲצָה מִי הִבִּינְהוּ?
 לֹא כַתְּבֵל עֲתָה תִבְּל הַחֲלָה.

הַגֵּם מִתְחַלָּה יֵלֵךְ יֵלֵךְ לָנוּ?
 אוֹ עוֹלָלִים רַבִּים כַּאֲשֶׁר אֲתָנוּ?
 אִם כֹּה רֵאשִׁית תִּבְּל, כָּלֶם יִמוּגוּ.
 לֹא יִהְיוּ לְאֲנָשִׁים, לֹא הֵם יִגְדְּלוּ,
 אִם יִגְדְּלוּ, כִּפְרָאִים יִשְׁתּוֹלְלוּ.
 מְרוּעַ לֵב, אִישׁ אֶת אַחִיו יִהְרוּגוּ.

כָּרְקִיעַ מֵאוֹר חֶמְדָּה לְזוֹהַר,
 וּכְמוֹ עֵצִים תִּשְׁמִימִם לְטֹהַר,
 גִּבֹּר יִקַּר עוֹלָם, תִּבְלֵל רְאֲתָהּ.
 אִישׁ נוֹצֵר מִכֶּפֶף אֵל, אִישׁ אֵין בּוֹ דּוֹפִי
 כְּלוֹ מַחְמָדִים, כְּלוֹ מְכַלְל יוֹפִי,
 מִעֲצָמוֹ וּבִשְׂרוֹ אֲשֶׁתּוֹ גִּבְנָתָהּ.

אֱלֹהֵי הָאֵיר אֵל פְּנֵיו, וַיִּחַנְהוּ,
 מִלֵּא אוֹתוֹ חֶכְמַת לֵב, וַיִּרְאֶהוּ
 אֵת כָּל הָאָרֶץ, אֵת כָּל בְּהֵ וּמִצְאוֹ,
 כָּל מַעֲשֵׂה יַד אָדָם, נִפְשׁוֹ הַכִּינָה,
 כָּל כְּלֵי עֲשׂוֹי לְמִלְאָכָה, הַכִּינָה.
 לוֹ שׁוֹאֲלֵי עֲצָתוֹ עֲמוֹ גִבְרָאוֹ.

לְמִדּוֹ תִרְתֵּ אָדָם, חֲקֵי הַצָּדֵק
 הַטְּהוֹרִים מִכָּל סִיג, מִקּוֹץ וְחֶדֶק —
 מְזוֹרַע הַחֶכְמָה לֹא יֵצֵא חוּם —
 וַיִּרְאֵ כִי חֲקֵי אֵל יַחֲדָיו צָדֵקוֹ
 בְּסֶפֶף צָרוּף, הִמָּה שֶׁבַע זִקְקוֹ
 מֵאֵל חֶכֶם לִבְבֵּ, אֵל אֲמִיץ פֶּחֶם.

עוד צָנְחוּ אֵל חֶק, מִבֵּין בּוֹ אֵין,
 עַל עֵץ טוֹב לְמִרְאָה תִּאָּוֶה לְעֵין,
 אָמַר אֱלֹהִים: "לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ"
 יַעֲן, מַה? לֹא יָדַע, גִּפְלֹאת הִיָּתָה,
 גִּפְשׁוֹ זָרְעָה רוּחַ, קִצְרָה סוּפְתָה,
 לְבוֹ הִרְבָּה לְחִקּוֹר, מִבֵּין אֵינְנוּ.

חֲטָא, וּמִגֵּן עֵדֶן, אֵל שְׁלַחְהוּ,
 מִחֲטָאתוֹ גַּחַם, שָׁב אֵל קוֹנֵהוּ,
 צַעַק לְבוֹ לֵאמֹר: "אֵל נָא חַנּוּנִי!"
 חֲנוּת אֵל, מִיִּצִיר בִּפְּו לֹא רְחֻקָה,
 עוֹ גִּתֵּן לוֹ, חֲכָמְתוֹ לֹא חֲמָקָה,
 טָרַם קָרָא אֱלֹיו, אָמַר: "הַחֲנּוּנִי!"

הוּא הָיָה אָבִי כָּל מוֹרִים טוֹב טָעַם,
 אֲךְ בָּנָיו הִסְבּוּ עֲבָרָה וְנָעַם,
 כִּי לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָה, מוֹסֵר וְנָחֻוּ;
 עַל כֵּן אֶרֶץ — עוֹד לְעֵדֶן דְּמָתָה —
 רָאָה אֱלֹהִים כִּי הִגָּה נִשְׁחָתָה,
 וַיָּבִיא מַבּוּל מַיִם, וַיִּמָּחוּ.

אֶת נַח וּבְנָיו אֲשֶׁר גִּשְׁאָרוֹ
 בְּרַךְ אֱלֹהֵי נִיצוּם דָּת בּוֹ יוֹקְרוֹ
 אֲדָּ מְהֵרָו שְׁכָחוּ אֵל וּבְרִית הַפְּרוֹ
 עַד מְגוּעַ אָדָם יֵצֵא עֵץ פְּרִי
 חֲבֻמְתוֹ עֵץ חַיִּים הִיא לְבְנֵי מְרִי
 כִּי צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מַעֲשָׂיו עֲטָרוֹ •

הוּא אֲבָרָם הָעֵבְרִי אוֹהֵב עוֹשֵׂהוּ
 בּוֹ כָחַר אֱלֹהֵי וּלְפָנָיו הֶעֱמִידָהוּ
 וּבְרִית כְּרַת עִמּוֹ לְעַד גְּאֻמְנָת
 לְהִיּוֹת לוֹ וּלְזָרְעוֹ לְאֱלֹהִים לָמוֹ •
 בְּבִשְׂרוֹ חֲתַם אוֹתוֹ כִּי יִשְׁכּוֹן בָּמוֹ
 וַיִּנְשָׂאֵם כְּגִמּוֹל עַל חֵיק אוֹמְנָת •

כְּצִרְוֶף כְּסָף בָּאָה מְסִיג וְעָרַב
 קָם עֲלֵיהֶם שׁוֹרֵד כְּאֲרֵי מַעְרַב
 בְּעֵבֹר צֶרֶף אוֹתָם עַד כִּי טָהְרוּ
 כִּי בָּא מוֹעֵד הָעֵבִיר שְׁכָמָם מִסָּבֵל
 מִיַּד צָר גִּמְלָטוֹ טָרָם בּוֹא חֶבֶל
 וּכְאִישׁוֹן בַּת עֵינַי מֵרַע נִשְׁמְרוּ •

בחדש השלישי, יום ששי לחדש סיון
 על הר סיני בא אל, מרכבות קדש וזעזעו
 נידבר - לא בסתר, לא לתהוה
 על שש מאות אלה, באש הופיע,
 ובקול גדול לא יסף, דת השמיע,
 לא שמעה און, קול הדר כמוהו
 מפיו עשרת הדברים שמעו,
 ומפי משה הנשארים נודעו,
 ופלאות עדות אל מנו נשגבו.
 מבדיל בין חול לקדש, ישמר כמו
 לשאל, מה אלה? אם אל צומו
 לבוח ממרים על המרותם יראבו*).

מאבות ראשונים, מוסר למדו
 כאשר לאכול מפרי העץ חמדו
 אמרו טוב הוא, מה רע בו לא ידענו,

רגע

*) על הגליון כמובן:

אך לבוח ממרים על מרים יראבו

רַגַע עָבְרוּ חֶק, עֵינֵיהֶם נִפְקְחוּ
 בּוֹשׁוּ גַם גְּבַהְלוּ, עַד עָפָר שָׁחוּ
 נִיאָמְרוּ: „לָמָּה קוֹל אֵל לֹא שָׁמְעָנוּ?"

עַד כֵּה לַמְדַתְנוּ דְּבַר טוֹב טַעַם
 אֵל! הַצְּלִיחֵנִי נָא גַם זֹאת הַפַּעַם
 לְשִׁיר עַל יוֹם הַקְּהָל גַּפְשֵׁי חוֹמֶרֶת*
 אִם מִבֵּית יִשְׂרָאֵל תַּעֲלִים עֵינֶיךָ,
 מֵעוֹלָם לֹא הוֹשַׁלְכֶתֶם מִלְּפָנֶיךָ,
 עוֹד רוֹחֵךְ הַטּוֹבָה בְּנוֹ עוֹמֶרֶת.

זֶה אֵם אֱלֹהֵי כָל הָאָרֶץ נִקְרָאתִי,
 אֱלֹהֵי כָל גּוֹיִם וְלֹאֻמִּים יַחַד,

קו

(* על הגליון כמובן:

אל! הצליחוני, נפשי גם זאת הפעם
 לשיר על יום הקהל היא חומרת

„בן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תִּקְרָאֲנִי, וְיִשְׁמְעוּ
 „בִּי אֲנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ —

„לְתַהַלֵּךְ מִכָּל עִם הַרְיִמוֹתֶיךָ,

„וּבְמִשְׁלִי בַגּוֹיִם, לֹא כִן אֲמַשׁוּלָה,

„כְּלֵם, תִּדְרֹת הָאָדָם כִּי יִשְׁמֹרוּ,

„בְּשָׁנוֹת חַיִּים וּבְרוּב שְׁלוֹם וְשׁוֹבֵעַ

„אֲשֶׁר חִלַּקְתִּי לְכָל, אֲבָרְכֶמוּ,

„לֹא כֵן אַתֶּם עִמִּי, אֲשֶׁר גִּדַּלְתִּי

„וְאֲשֶׁר רוֹמַמְתִּי עַל גּוֹיֵי הָאָרֶץ,

„לְקַהֲלֶכֶם הַיּוֹרָה נִפְלְאָה אֶתְנֶה,

„עַל תִּדְרֹת הָאָדָם, לְמֵאֹד נִשְׁגָּבָה, —

„אֲשִׁירְכֶם יְאֹם אֶת תּוֹרוֹתַי תִּשְׁמֹרוּ —

„כִּי כַאֲשֶׁר הֵם מִדַּעְתְּכֶם נִפְלְאוּ

„וּמִיִּרְאַתְכֶם אוֹתִי בָם תִּלְכוּ, וְיִשְׁמְעוּ

„כֵּן אֲטִיב עִמְכֶם, הַפְּלֵא וְפְלֵא.

„רַב טוֹב מֵאֲשֶׁר יִרְיָקוּ הַשָּׁמַיִם,

„וּמִכָּל מַתַּת הַתְּהוֹמוֹת מַתַּחַת —

„יִשְׁרִי לְכֹ מִבְּנֵיכֶם לִי אֲקָרִיבֶמוּ

„אֶת רוּחֵי הַטּוֹבָה אֶתֵּן עֲלֵימוּ,

"הם רוח חכמה ובינה ומצאו,
 "הם רוח עצז ונבירה ילכשו,
 "כל חיי הנפש, עם כל חיי רוח,
 "כל חסדי הגדולים, אביא למו,
 "וביען, אלה מקדש יבואו
 "אצוה אתכם לעשות חקי קדשו,
 "בית ישראל, פן בלבבכם תאמרו:
 "אך לנו המשפט, את מה נבחרה,
 "אם לשמור תורותיו, בעבור כי חלף
 "עבודתינו נשיג, טוב וחסד,
 "אז להיות גם נחנו בעמי ארץ
 "גם גורל אחר יהיה אל כלנו*—
 "לא לכם לשפוט, לא אתם תבחרו
 "כי מיום, את צבאותיכם הוצאתי

מבית

(* כל הגליון כמובן:

וכגורלם יהיה גם גורלנו

„מבית עבדים, מארץ מצרים,
 לעד לעבדים לי אתכם קניתי,
 ומתחת ידי לא עוד תצאו,
 „בי על זאת בקשתם, על זאת נרציתי,
 „יום אמרתם: הנה לאלהים לנו,
 „וברוב כחך, מבח צר הצילנו,
 „ואנחנו לעד נהיה עבדיך,
 „ונקבל עלינו, עול מלכותך.
 „באשר בצר לכם קולכם שמעתי,
 „ובכחי הגדול אתכם הושעתי,
 „מאז עבדי אתם, נחלת נצח.“

„עמי! אם גוני ארץ ובירוגי,
 „לדעת כי את כל אלה עשיתי,
 „ובדבר פי מראש עד סוף יעמודו,
 „כי הם לי לא יתנו, לי לא יזיפו,
 „ואני דור דור במחנה את בלמו,
 „מה יפלאו, יחדיו קול ישאו:
 „גדול יי, מרום עד אין חקר

„הַעֲיִנְיוּ עַל אֲנוּשׁ יְמוֹת וּבֵיטוֹ?
 הַיַּעֲבְרוּהוּ שׁוֹכְנֵי בְּתֵי חָמֹר?
 אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים, הוּא אֵל מִמַּעַל,
 וּפְקִידֵי הַפְּקִיד אֵל, לְמִשׁוֹל בַּשָּׁפֵל,
 לָהֶם חֶלֶק כְּבוֹד, וַיִּחַגְּם דַּעַת,
 בַּעֲבוּר יוֹכְלוּ הַיָּטֵב, יוֹכְלוּ הָרַע,
 עַל בֶּן לָהֶם גְּבַרְעַ, אוֹתָם גַּעְבוּדָה,
 ״אִם גּוֹיִם כָּאֵלֶּה דַעַת יֵאָהֲבוּ
 ״אֵת חֻקֵי תַרְתּ הָאָדָם יִשְׁמֹרוּ,
 ״לְאַהֲוֵב רַע לְאַהֲוֵב מִשְׁפָּט וְצַדִּיק,
 ״לֹא יִחַרָה אַפִּי בָם לֹא אֲכַלְמוּ,
 ״יִדְעֵתִי מִחֻשְׁבוֹת אָדָם, כִּי הֵם הַגָּל,
 ״יִשְׁלִי, בְּרֻכּוֹתֵי אֲתֶהֱם יִשְׁיֹגוּ,
 ״כִּי בְתַעוֹת דַּרְכָם, לִי כְבוֹד יִתְּנוּ,
 ״וּבְמַעֲשֵׂיהֶם אֵת נַפְשָׁם לֹא יִשְׁחִיתוּ.
 ״לֹא כֵן בֵּית יִשְׂרָאֵל, עִם לִי יִצְרַתִּי,
 ״הֵן לָכֶם תּוֹרוֹת מִקֶּדֶשׁ אֲתַנֶּה,
 ״אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת, בָּם תַּעֲבְרוּנִי,
 ״אֲךְ גַּם אֲתֶם כְּנֹכְרִים תִּכְשְׁלוּ,

„מי אל מבלעדי כהם תעבודו*
 „ומלברי אין עוד נאדר בקדש.
 „ולהצילכם מתעות עמי הארץ.
 „לאבותיכם ישרי לבב, נגליתי.
 „וברית עולם אז עמהם ברתי.
 „גם רב טיב וחסד להם הכטחתי.
 „גם את כל אשר דברתי מלאתי.
 „הרביתי אותותי על אדמת צען.
 „ומבית עבדים אתכם נאלתי.
 „בישימון אין זרע אתכם כלבלתי.
 „ולהשמיעכם קולי מן השמים.
 „לפני החר הוה אתכם הבאתי.
 בעבור תדעו עמי בעבור תבינו
 „בי אם מרום אשכון אראה בשפל.
 „בי המלוכה לי היא, בכל אמשולה.
 „לי ישתחוו כל אלהים, לי יודו

כל

* (כן כתוב בכתב יד, ולולא יראתי לשלוח יד במלאכת משורר כמוהו, הגמתי :

בי אל מבלעדי כהם תעבודו

„בל יושבי תבל, אלי יתחננו,
 „בי אל כל חי אני, רצון משביע,
 „ובלערי, אין עוד אל עושה חפץ,
 „גם היטב אין אותם, גם אין הרע,
 „על בן על פני, אף בי תדעוני,
 „אלהים אחרים כל לכם יהי,
 „וביום טוב או רע כל אותם תדרושו,
 „הכל הם לא יועילו, לא יצילו,
 „כל הנראה לעינים, לא-אלוהי,
 „אלהים אמת, עין לא תראנו,
 „כי גם היום בו הראית לרעת,
 „בי אני אל, בלערי אין מושיע,
 „רק קול אתם שומעים, תורות משמיע,
 „ותמונה אינכם רואים בו תדמוני,
 „על בן אל בפשותיכם השמרו
 „מעשות תבנית, ודמות בו תערכוני,
 „לא תעשה לך פסל מאשר בארץ
 „מאשר מתחת לארץ במים
 „ותמונת כל מאשר יש בשמים.

„לא תשם תנח להם, לא תעבדמו,
 „בי אנכי יי אל ה'ק'
 „אל קנא, גם קנאתי אש אוכלת
 „תאכל בזוי שם קדשי, אהלי רשע,
 „פוקד עון אבות אשר ישחיתו,
 „על בגים אשר תועבותם למדו,
 „על שלשים על רבעים אפקדנו,
 „בי רחמי אב עד רבעים וגיעו,
 „אולי עיני אבותם עוד תראמו,
 „וכיום רעתם עליהם יחמולו,
 „פי גם יצעקו אלי לא אחמול אני.
 „אך את אנהבי אהב, חסדם אגמול
 „ולשומרי מצותי, רב טוב אשמורה,
 „ולזרעם אתריהם, היטב אטיבם,
 „לא עם רבעים טובותי תכלינה
 „בי לאלפים דור אני עושה חסד,
 „כל אוהב אלהיו צדק זרע.
 „אשרי בניו אחריו עולם יבנו
 „עד דור אחרון חסדי אבות יקצורו.“

„גִּדְוֹל שֵׁם יְיָ הָכֹוּ לוֹ גִּדְלוֹ,
 „וּכְבוֹדוֹ בְיָדָיו, כְּבוֹד לוֹ תִּנּוּ,
 „בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תָּמִיד אוֹתוֹ תִּדְעוּ,
 „כִּי דַעַת אֱלֹהִים טוֹב מִכָּל חַפְץ,
 „בְּאַמְתָּיו הַשְּׂכִילוֹ, וּבְמַעֲשָׂיו בִּינוּ,
 „כִּי תָמִים פְּעָלוֹ, וּדְרָכָיו נְכוֹנוֹ,
 „אֵין בָּם שִׁמְץ דְּבָר אֵין בָּם עֲוֹלָתָהּ,
 „וּמִדְרָכֵי הַגּוֹזִים אֵל תִּלְמוּדוֹ,
 „אֲשֶׁר בָּדוּ תִפְלָה עַל אֱלֹהֵימוֹ,
 „וּבְהַבְלֵי שְׂוֵא שׁוֹמְרִים, אוֹתָם יַעֲבוּדוּ,
 „אֵךְ שְׂוֵא וְדָבָר כָּזָב מִנּוּ הִרְחִיקוּ,
 „לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיךָ,
 „לְשׂוֹא, מָה אֲדִיר הוּא בּוֹ תִתְהַלָּלוּ,
 „עַל בֶּן מִשְׁמוֹ הַנּוֹרָא הַזֶּה חֲתוּ,
 „עַל חֲנָם אוֹ עַל רִיק לֹא תִזְכִּירוּהוּ,
 „וּמִהַשְּׁבַע בּוֹ לְשֹׁקֵר, גּוֹרוּ,
 „גּוֹרוּ לָכֶם מִפְּנֵי חֶרֶב נִזְקַמַת,
 „כִּי לֹא יִנְקָה יְיָ לַגֹּבֵר,
 „אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לְשׂוֹא וּלְשֹׁקֵר.”

„זכרו קדמוניות, על לבכם שימו
 „בי יי יצר הכל מקדם,
 „עד לא דבר, מרוח פיו נבראו
 „ארץ, ים, שמים, ושמי שמים,
 „מלאכיו במרומים, צבאות הקדש,
 „הכל באשר לכל צוה ויהי –
 „ראשית רגע ראשון יחדיו יוצרו,
 „בי לא מועד יקח אל לעשות חפץ,
 „על כל אשר יאמר: „הנה" הגהו
 „גם הארץ נבראת, גם הרקיע
 „טרום אמר: יהי אור: גם היא עמדה
 „אך לא על מתכנתה, עוד לא שלמה,
 „ותהי בתהום תהו בהו וחשך,
 „כי תאמר: יען מה ככה נוצרה?
 „יען מושב לבגי אדם נתנה
 „פקד יוצרה ששת ימים עליה
 „לעשות בהם המלאכה יום יום מעשהו
 „בעבור למד לאדם לבגי דעת
 „כי דורשם תעלומות חכמה ומצאו,

„בִּינָם וּבֵין נֶפֶשׁ חַיָּה יִבְדִּילוּ.
 „כִּי בְגִלְלָם כָּל מַעֲשֵׂה זֶה יִבִּירוּ,
 „כִּי רַק הֵם בְּדַמוֹת אֱלֹהִים נִבְרָאוּ,
 „רַק בָּם נִשְׁמַת חַיִּים נִטַע יוֹצְרָמוֹ,
 „לְדַעַת, כִּי לֹא רַק לְחַרוֹשׁ לְזֹרֵעַ,
 „וּלְשֹׁדֵד אֲדַמָּתָם, מֵרֹאשׁ כּוֹנְנוֹ,
 „אֲדָּ גַם לְחַזוֹת נַעַם אֵל, לְעֵלוֹת מַעֲלָה,
 „לְשִׁמּוֹר אֶת דְּרֹךְ הַחַיִּים יוֹדִיעֵמוֹ,
 „לְכָלוֹת יוֹם הַשָּׁשִׁי כְּלָה מַעֲשָׂהוּ,
 „וּמִמְלֵאכֶתוֹ טוֹבַת טַעַם וְדַעַת
 „שָׁבַת אֵל מִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִלָּאָה,
 „לֹא בּוֹ, גַם לֹא אֲחֻרָיו חֲדָשׁוֹת יַעֲשׂוּ,
 „כִּי אִם נִפְלְאוֹתָיו, חֲדָשׁוֹת הֵם לָנוּ,
 „הוּא יָדַע כִּי גַם הֵם מֵאֵז נִבְרָאוּ.
 „הוּא יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְיָמִים עֲטָרַת
 „בּוֹ יֵשֶׁב עַל כִּסְאוֹ עֲטוּי הַתְּפָאֶרֶת
 „לְכוֹשׁ עוֹ, וַיְהִי יְיָ לְמֶלֶךְ
 „מִמְלָכוֹתָיו מֵהַנְּעֻלָּה, בְּכָל מְשָׁלָה,
 „יִקְרָא אֵל אֶרֶץ יִקְרָא אֵל שָׁמַיִם,

"עָבְדוּם הֵם אֶל מִשְׁפָּטֵי יַעֲמֹדוּ
 לְשֹׁט תָּבֵל, עַל פִּי חֲקִים שָׁם בְּמוֹ,
 "אִזּוּ יִפְלִיא לַעֲשׂוֹת, מַעֲשִׂים רַב מִהֲנָה
 "כִּי גַם בְּקִדְשׁ דְּרָכּוֹ, עוֹשֶׂה פְּלֵא.
 "מִגְּעָרְתּוֹ שָׁמַיִם יִתְרוֹפְפוּ
 "יִשְׁמְנוּ אֵיתָנִים כָּל מוֹסְדוֹת אֶרֶץ
 "יּוֹם קָרוֹךְ הוּא, יּוֹם קִדְוֶשׁ הוּא, יּוֹם עֲגָנִי.
 "עַל כֵּן עַמִּי, עַל כָּל עַם רוֹמְמָתִיךָ,
 "אֲשֶׁר מְבוֹרַח חֲבֵרָוֹל הוֹצֵאתִיךָ
 "וּבְבוֹד הַדָּר מְלֻכּוֹתֵי הָרְאִיתִיךָ
 "זְכוֹר אֵת יּוֹם הַשְּׁפָת, יּוֹם הַקִּדְשׁ,
 "בְּעֵבוֹר קִדְשׁ אוֹתוֹ, בְּעֵבוֹר בְּבִדְהוּ.
 "שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד לְמִצּוֹא כָּל חֲפִצֵּי,
 "לְרִבּוֹת קִנְיָן וּלְדַבֵּר עַל צָרְכֶיךָ,
 "וּבְמִלְאֲכֶתְךָ בְּשִׂדְהָ וּבְבַיִת,
 "וּבְכָל מַעֲשֵׂה אֲמֵן לָכֶם תַּעֲמֹלוּ,
 "וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יּוֹם בּוֹ בְּחִרְתִּי
 "שְׁפָת יִהְיֶה לִּי אֶל הָיָה.
 "בוֹ תִשְׁבּוֹת, מִעֵבוֹר לָךְ, מִמִּצּוֹא חֲפִצֶיךָ.

"מִדְבַר דְבָר, מִמְרוֹץ רַגְלֶיךָ,
 "יּוֹם עֲנֵג, יוֹם שֶׁעָשׂוּעִים תִּקְרָאנוּ
 "אִם כָּכָה תִשְׁמֹר יוֹם זֶה, וְתִרְוֹמְנוּ,
 "עַל יֵי כִי טוֹב הוּא תִתְעַנְּנוּ,
 וּבִפְעֻלוֹ וּבִמְעֻשָׁה יָדָיו תִּשְׁמָחוּ,
 "כִּי חֲכָמָה תִמְצָאוּ הַשָּׂבִיל תִּשְׁבִּילוּ,
 "אֲזוּ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ אֲרִיבֶךָ
 "נִחַלְתָּ יַעֲקֹב אֲבִיךָ אֲאִבִּילֶךָ
 "אֲךָ מִעֲשׂוֹת בְּמִלְאָכָה תִשְׁמֹר יָדֶיךָ
 "תִּקְהַל בְּלוֹ מִחֲלָלוֹ חֲדָלוּ,
 "לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מִלְאָכָה, הַמְעַט מֵאַחַת
 "אַתָּה עֲבָדִי וּבְנֶךָ וּבִתֶּךָ
 "גַם עֲבָדֶיךָ וְאִמֹתֶיךָ קִנְיָנוּ בְּסִפְּךָ
 "וּבְנֵיהֶם אַתָּם יְלִידֵי בֵיתֶךָ,
 "גַם שׂוֹרֶךָ וְחִמּוֹרֶךָ כָּל בְּהֵמֹתֶיךָ
 "גַם גֵּרֶךָ אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּשַׁעְרֶיךָ,
 "בִּישׁוֹת הַיָּמִים מֵרֹאשׁ מִקְדָּם
 "עֲשֵׂה יֵי שָׁמַיִם וְאֶרֶץ

גַּם הַיּוֹם, גַּם אֶת כָּל גְּהֵם גִּבְרָאוֹ
 וַיִּנַּח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, יוֹם קָדֵשׁ,
 "אִזְּבוּ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיִּקַּדְוּ שָׁהוּ"

"בִּבְרֹךְ אֶת אֲבִיךָ גַּם אֶת אֲמִיךָ
 "יִזְדְּרִיךָ הֵם, הִמָּה חָצְבוּ גְלֻמָּךְ,
 "בּוֹ נִשְׁמַת חַיִּים גָּחַן אֱלֹהֶיךָ.
 "וַיִּזְכֹּר, כִּי צִלְמֵ אֱלֹהִים צִלְמָךְ,
 "הִלְחַנְתָּ תַחַת הַשָּׁמַשׁ נִבְרָאתָ
 "הִרְק לְאֹכֹל לַשְּׂתוֹת וּלְבִקֵּשׁ עֵגֶג
 "כָּל הַכְּבוֹד הַזֶּה שְׂדֵי עֲטָרָךְ?
 "אֵךְ לְרֵשֶׁת רַב טוֹב, פֶּה נִשְׁלִימָךְ,
 "כִּי אִם פֶּה תֵּאָהֵב צְדָק תִּשְׁנֵא רִשְׁע
 "לְשִׁכּוֹן בְּמְרוֹמִים תִּהְיֶה אַחֲרֵיךָ,
 "כִּי אֵל אֱלֹהִים יְיָ יוֹדֵעַ
 "תִּכְלִית כָּל הַדְּבָרִים, אַחֲרֵי אִישׁ שָׂבֵל,
 "הוּא יוֹדֵעַ, לָמָּה הוֹבֵאתָ הַנָּה
 "לָמָּה בְּתַמּוֹרוֹת קָשׁוֹת שָׁם חִלְקָךְ,
 "כִּי עֵגֶג וַנִּגַּע לְטוֹב יַעֲזוּרוּ,

רָאָה שְׁלִיט בְּכֹל עֵת הַמְצִיאָמוֹ
 עַל כֵּן יוֹם רַע אֵל תִּבְהַל גַּפְשֶׁךָ
 יוֹם יֹאמֵר פִּיךָ: "אֲזִי לִי כִי נִזְלַדְתִּי"
 אֵל תִּבְּזוּ יוֹלְדֶיךָ מֵהֶם חֲצִבְתָּ,
 אֵל יֹאמֵר לְךָ, לָמָּה אֲבַבְדָמוּ?
 חֲמָסִי עֲלֵיהֶם כִּי הוֹלִידוּנִי
 וְעָבְרוּנִי לְסָבּוֹל כָּל זֶה הַסַּעַר,
 אֵךְ בָּאֵל יוֹצֵרְךָ שִׁים מִבְּטָחְךָ
 וּבִעֵת רָע כְּבָעַת טוֹב, כִּכְדַּר הוֹרִיךָ,
 בְּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֶיךָ,
 וְכִי לֹא בְעִבּוֹר עֲנוּתְךָ, פֹּה שָׁמְךָ,
 אֵךְ בְּעִבּוֹר בְּכֹדְךָ, בְּעִבּוֹר רוּמְךָ,
 וּבְגִלְגַּל דָּבָר זֶה, יִאֲרִיךָ יָמֶיךָ
 בְּטוֹב וּבְנֻעִימִים, עַל אֲדַמְתְּךָ
 אֲשֶׁר נִזְחַן לְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ,
 שׁוֹר בְּאֲשֶׁר צָלַם אֱלֹהִים צָלְמְךָ,
 בֶּן צָלַם אֱלֹהִים צָלַם רַעְךָ,
 גַּם הוּא כְמוֹךָ שָׁמוֹ אֵל בְּאֲרֶץ

„בַּעֲבוּר הַיָּמִב עִמּוֹ, וְלֹהֵשׁ לִימָהוּ,
 „בָּהּ יַעֲמֹד חַי, עַד בּוֹא עֵת יִקְחֵנוּ
 „בִּי עֵת חַיִּי כָּל חַי יוֹצְרֵם יוֹדֵעַ,
 „עַל בֶּן הוּי אִישׁ, שׁוֹפֵךְ בַּם אָדָם אֶרְצָה
 „טָרָם צָוָה עָלָיו יוֹצְרוֹ הַמּוֹתָה,
 „גַּם הוּא עַד בּוֹר גָּנוּס אַל בּוֹ יִתְמוּכוּ,
 „בְּדָם שִׁפְכָהּ, מִיָּדָה יִדְרָשְׁנוּ.
 „וּכְיוֹם תָּרִיב עִם אִישׁ הַרְעֵ אֶתְךָ
 „חֹדֶל מִשְׁטָף אַף, לֹא תִרְצַח רַע
 „בִּי יִקָּר לְךָ דָּמוֹ מִרַע מְלָטָהוּ
 „וּבְעִיגֵי יוֹצְרֵךָ יִקָּר דָּמָךָ.”

„גַּם חֲלָקוֹ בַחַיִּים פִּסַּח הַשָּׁמֶשׁ
 „אֲשֶׁתוֹ לָקַח בְּבָרִית, לְהִיזוֹת לוֹ עֶזֶר
 „וּלְהִקָּם אֶת בֵּיתוֹ, וְלִהְעֵמִיד זְרַעוֹ
 „אַל תִּקְרַב אֵלָיָהּ, בַּל תַּעֲצִיבֵנוּ,
 „סוֹר מִרַע, הָסֵר זְמָה מִקְרָבָךָ.
 „לֹא תִגָּאֵף, בִּי מִשְׁחִית נַפְשׁוֹ יַעֲשֶׂנָה
 „הַעֲלֵם עֵינֶיךָ מִתְּעוֹפֹת עֲפַעֲפִיָּהּ

גַּם מִנְגוּעַ בָּהּ, תִּשְׁמֹר אֶת יְדֶיךָ,

”חֹזְתָה בְּנֹחֲלִים כָּל בָּהּ נוֹגַע

”כִּי דָמְתָה הִרְעָה הוֹאֵת לְרֹצֵחַ

”הַגֵּד, אִם אֵת אִשֶׁת חֵיקוֹ נֹאסַפְתָּ

”בַּמָּה תִתְרַצֶּה לוֹ, מַה תִּתֵּן כֶּפֶר?”

”וַיִּקְנִינִי רַעַךְ הוֹן רַב וְעֶשֶׂר

”מִמֶּת אֱלֹהִים הֵם, כִּי הוּא יִתְנַמּוּ

”לְאִשֶׁר יִחְפוֹץ בּוֹ, וְאִשֶׁר יִחְפוֹץ יְהִי

”וְלְאִישׁ אַחֵר אֵין בּוֹ גְחָלָה וְחֶלֶק

”אֵל קִנְיָן אַחֵר לֹא תִשְׁלַח יָדְךָ

”לֹא תִגְנוֹב כֹּל מִבֵּית רַעַךְ בַּסֶּתֶר

”שׂוֹר, אוֹ חֲמוֹר, אוֹ כֶסֶף, אוֹ כָּל כְּלִי

”אֵל תֹּאמֶר: ” רַב לוֹ, וְלִעֲשֹׂרוֹ אֵין קָצָה,

”וְאֲנִי רֵשׁ אֵין לִי כֹל, חֶסֶר לָחֵם,

”וּמַעַט הִי אֶגְנוֹב מִנּוּ, מַה עֲשִׂיתִי?”

”כִּי אֱלֹהִים שׁוֹפֵט כָּל יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ,

”זֶה יִשְׁפִּיל, עַד יִהְיֶה נוֹרֵד לְלַחֵם,

”וְלֹהַ יָרִים, בְּסִפּוֹ כְּאֲבָנִים יָרֵב.

„לָמָּה זֶה עָשִׂיר זֶה רָשׁ׃ בַּל גִּדְעָה ,
 „עַל פִּתְחֵי הַנְּדִיבִים תִּשְׁאַל לָךְ עֹר ,
 „אֲךָ אֵת יַדְךָ תִּשְׁמֹר מִעֲשׂוֹת כָּל עוֹל ,
 „אֲשֶׁר שָׁנָא יי אֱלֹהֶיךָ .
 „רַע מְנָה גּוֹנֵב אִישׁ לְהִיּוֹת לוֹ עֶבֶד ,
 „אִו אִם יִמְכְּרֶנּוּ אֶל אֶרֶץ אַחֲרַת ,
 דָּם וַיִּחַשֵׁב לוֹ , עָלָיו מִשְׁפֵּט מֹנֵת . ”

„יִדְלְתִּי פִּיךָ תִּצּוֹר מִדְּבַר שִׁקֵּר ,
 „וּלְשׁוֹנְךָ תִּסְגֹּר בֵּין חוֹמוֹתֶיהָ ,
 „לְעֲשׂוֹת רָע לְחַפְּשֵׁי לֹא תוֹצִיאֲנָה ,
 „לְהִיּוֹת כְּמִצּוֹרָה רָעָה , אֶל תִּתְּנֶנָּה ,
 „עַל כָּל רִיבוֹת בֵּין אִישׁ וּבֵין רַעְהוּ ,
 „אִו שׁוֹם לוֹ עֲלִילוֹת מוֹקְשִׁים לְגַפְּשׁ ,
 „אִו לְהֶאֱכִיד אֵת אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּבֵית ,
 „אִו לְעַנּוֹת בּוֹ כִּי עָלָיו מִשְׁפֵּט מֹנֵת ,
 „אֶל תִּיעַד בּוֹ שׁוֹא בְּעֵבוֹר הַכְּשִׁילָהוּ ,
 „אֶל תִּשְׁכּוֹר עַד חָמֵס לְעַנּוֹת בּוֹ שִׁקֵּר ,
 „אֶל תֹּאמֶר : אֲךָ דְּבַר הוּא מָה עֲשִׂיתִי ?

"הן משלח בו את ידי נשמרתיו?
 "בי תוף יד הלשון חיים ומות
 "הידים אשר שפכה ממך ידרשנו
 "ופחים לו טמנה לך טמנת.

"מחמוד קנין רע תצור לך

"כי תראה לו דבר תתאו עינך
 "אל תהן את לך לחטא בפשך
 "לחשוב מחשבות איך לך תמציאנו
 "אל תתנבל הפצר בעמיתך
 "ולפתותו בחלקלקות מליך

"עד ימכור לך דבר במחיר כסף

"כי רע ומר, אחרית כל עושה אלה
 "פי אחרית חמדה שוד, ושפוף דם ארצה
 "לא תחמוד טובת חן אשת רעך
 "לא תחמוד לרשת לך בית רעך
 "לא עבדו לא אמתו בעבדך
 "לא שורו לא חמורו לא שדהו
 "בל אשר אל רעך אל תחמידהו
 "הן תבל ומלואה ליי המה

וּבְצִדְקוֹ חָלַק כָּל בָּהּ אֵל יוֹשְׁבֶיהָ.
 הַתִּירֵשׁ אֲשֶׁר אֵל לֹא הוֹרִישָׁה?
 „אוֹ אִם תוֹרִישֶׁם הִבּוּ תִצְלִיחַ?”

בְּאֲשֶׁר כָּלָה אֱלֹהִים בְּכַר אֶת כָּל אֱלֹה
 עוֹד הָהָר בּוֹעֵר בְּאֵשׁ עַד לֵב הַשָּׁמַיִם,
 יָבֵד מִשָּׁה מְמָקוֹם הָעֶרְפֶּל מִן הַקֶּדֶשׁ
 אֵל תַּחֲתִית הָהָר לְמָקוֹם הָעַם הַתְּנַצְּבוּ,
 „וַיִּקְרְבוּ אֵלָיו רָאשֵׁי כָּל שִׁבְט וְשִׁבְט
 „עַם זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנָשֵׁי שֵׁם אֲנָשֵׁי רוּחַ,
 „וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ וּבִקְבַל הָעַם רוּמְמוֹהוּ
 לֵאמֹר: „אֲדוֹגְנוּ אִישׁ הָאֱלֹהִים! אֲשֶׁרִידָה,
 „עַל אַחִידָה עַל כָּל זֶרַע אָדָם עָלִיתָ,
 „בִּי מִי זֶה יַעֲלֶה אֵל הָרַי כְּמוֹךָ?

„וּמִי יָקוּם בְּמָקוֹם קִדְשׁוֹ, בְּאֲשֶׁר עָמְדָה?
 „חַיּוֹם, בֵּין יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּבֵינֵינוּ?
 „אֵךְ נַחֲנוּ מָה, אִם מִרְחוֹק עָמְדוּ רַגְלֵנוּ
 „לְעַמּוֹד לֹא יִכְלֵנוּ, מִרוּב פֶּחַד מְעַרְנוּ
 „אֵיכָכָה נִתְהַלֵּךְ בֵּין לְהַבִּי אֵשׁ אוֹכֶלֶת

„בְּאֵשׁ הַתְּהַלְכֶת אַתָּה, וּבְשָׁלוֹם שִׁבְתִּי?
 „עַל כֵּן כְּמִלְאָךְ אֱלֹהִים לָנוּ נַחֲשֶׁבֶתִי,
 „כִּי יִי מִשְׁגִּיחַ עַל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
 „וַיְדַבֵּר גַּם עִם הָאָדָם, יוֹם זֶה רָאִינוּ,
 „גַּם הַיּוֹם יִדְעֵנוּ, כִּי אֵל דּוֹבֵר אַתָּה,
 „וּלְצִיר נְאֻמָּן לֹא, בְּחַר בָּךְ מִכָּל אַחִיךָ,
 „וּבִשְׁם אֱלֹהִים, כִּי תִגִּיד מִשְׁפָּטֶיךָ לָנוּ,
 „כְּשִׁמוֹעַ מִפִּי אֱלֹהִים, וַאֲמֵנוּ.
 „עַתָּה אֲדוֹגְנוּ! לָמָּה נִמּוֹת נִגְדָּךְ?
 „אִם בָּאֵשׁ וּבִקּוֹל שׁוֹפָר יוֹם יוֹם יִשְׁמָעֵנוּ
 „חֻקֶּיךָ, בְּעֵשְׂרֵת הַדְּבָרִים הַיּוֹם שָׁמַעֵנוּ,
 „אִם יוֹסְפִים אֲנַחְנוּ לְשִׁמוֹעַ זֹאת, וּמָתְנוּ.
 „כִּי הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת הִלָּא תֹאכְלֵנוּ,
 „כִּי מִי יֹאמֶר וְכִיתִי לְבִי, הִטְהַרְתִּי,
 „לְעֵמוֹד כָּל עֵת לִפְנֵי יְיָ הַתְּקַדְּשֵׁתִי?
 „אִם הַיּוֹם נִצְלָנוּ, חֲסִדוֹ גָּבַר עָלֵינוּ,
 „בְּמָה גִבַּע כִּי לֹא יִמִּישׁ חֲסִדוֹ מִמֶּנּוּ?
 „אַחַת מִכָּל חַטָּאת אָדָם כִּי יִרְאֶה כִּנּוּ,
 „הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת תֹּאכְלֵנוּ בְּרַגְעֵי.

"לַעֲמֹד לִפְנֵי יי אִין אִישׁ בְּלַעֲרִיקָה,
 "וְמָה טוֹב, אִם אָתָּה תִּקְרַב לְמָקוֹם הַקִּדְּשׁ
 "לְשִׁמּוֹעַ קוֹל אֱלֹהִים, אֶת כָּל דְּבָרֵי אֱלֹהֵינוּ,
 "וְאֲשֶׁר תִּשְׁמַע מִפִּי יוֹם יוֹם דְּבַר אֱלֹהֵינוּ,
 "וְאֲנַחְנוּ נִשְׁמַע גַּם נַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר תוֹרְנוּ."
 כָּל זֹאת דִּבְרוּ מִתּוֹם לֵב וּבְנֶפֶשׁ תִּפְצָּה,
 גַּם יי אָמַר אֶל מֹשֶׁה: "הֲנִן שָׁמַעְתִּי
 "אֶת קוֹל דְּבָרֵי הָעָם אֲשֶׁר דִּבְרוּ אֵלַיךָ
 "דְּבָרֵי תוֹם הֵם, הַטִּיבוּ כָּל אֲשֶׁר דִּבְרוּ,
 "כַּאֲשֶׁר פִּיָּהֶם דוֹבֵר בֶּן יִחְשׁוֹב לִבָּם כְּמוֹ
 "מִכְבֹּדֵי וּמַגְדְּלֵי רָאוּ, יִרְאוּנִי,
 "אֲךָ מִי יִתֵּן וּבִדְרֹךְ זֶה יוֹם יוֹם יַעֲמֹדוּ
 "וּלְבָבָם זֶה הַטוֹב כָּל הַיָּמִים בֶּן יִהְיֶה,
 "לִירוּא אוֹתִי תָמִיד וּמִצּוֹתַי יִשְׁמֹרוּ,
 "כִּי אֲנִי יִיטֵב לָהֶם גַּם לְבָנֵיהֶם לְנֶצַח,
 "כִּי אֲנִי אֶת לְבוֹת כָּל אָדָם יִרְעֵתִי,
 "רָגַע יִיטֵב, רָגַע הַכְּלִי שָׂוֵא בּוֹ יַעֲבֹדוּ,
 "אֲנִי גַם הַנְּפִלְאוֹת הַגְּדוֹלוֹת כְּאֵלֶּה
 "אֲשֶׁר רָאוּ עֵינָיו, חֵישׁ מְלַכְבוּ יָסוּרוּ."

עַרְק אִישׁ חֲכָם לֵב, גָּבוֹן לִבּוֹ בִּי בְטוֹחַ,
 "כִּי גָבַר עַל הַבְּלָיו, קוּם בּוֹ בֵּל יוֹכְלוֹ,
 וַאֲשֶׁר לֹא יַעֲשׂוּ לָהֶם לֵב חָדָשׁ כְּמֹזְהוֹ
 "לְשִׁמוֹעַ אֲמָרֵי אֵל, אֵיךְ יוֹם יוֹם יִתְקַדְּשׁוּ?
 "לָבֵן הִנְנִי עוֹשֶׂה, בְּאֲשֶׁר מִמֶּךָ שְׂאֵלוֹ,
 "לֹא אֲבָרְכָה עוֹד עִם הָעַם מִן הַשָּׁמַיִם.
 "לֵךְ אָמֹר לָהֶם: בַּיּוֹם הַזֶּה לֹא עוֹד יִהְיֶה,
 "כִּי הִתְקַדַּשׁ לְשִׁמוֹעַ אֲמָרֵי, לֹא תוֹסִיפוּ,
 "חִיו בְּאֲשֶׁר חִייתֶם, אֶל אֲהֶלִיכֶם שׁוֹבוּ.
 "לֹא כֵן אֶתֶּה עֲבָדֵי, מֵאָדָם רוֹמְמֵתִיךָ,
 "עֲמֹד פֹּה עִמָּרִי, בֵּין הָעוֹמְדִים הָאֵלֶּה,
 "כִּי הַנּוֹר מִדְּרָכֵי בָשָׂר כּוֹנְנֵתִיךָ,
 "תִּתְּנוּ יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ לֹא תִשְׁאַלְכֶּה גִפְשֶׁךָ,
 "אֵת חֲקֵי וּמִשְׁפָּטֵי אֲבָרְכָה אֵלֶיךָ,
 "וּתְלַמְּדֶם אֵת עַמִּי, כִּי מִפִּיךָ יִשְׁמְעוּ."

בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר צוֹר יִשְׂרָאֵל, כֵּן הִקְיִמְנוּ,
 כִּי לֹא הוֹסִיף דַּבָּר עִמָּהֶם מִשָּׁמַיִם,
 קוֹל אֱלֹהִים חַיִּים, הָעַם לֹא עוֹד שָׁמְעוּ,

כי תורות חקים ומשפטים עוד צומזו,
 על פי יי ביד משה נתן למזו,
 כי אליו התנובע, פה אל פה כל למדהו
 במראה הנבואה, אין כמזהו לזכר,
 שים משפטי יי לפני העם צנהו,
 לכרות על פיהם הברית בינו וביגמו,
 אם העם לקחת דברי האלהים ישמחו
 ובטוב לב יענו, לעשות חקי אלהימו,
 ולבשר להם כי ארץ הברית ינקלו
 בעוון נוראות אל, ולדור דור יירשוהו,
 אם הם יעשו בתורה אחרי בואם שמהו.
 עוד אמר יי אל משה, ויצנהו:
 "עלה אל יי על הר סיני בקדש,
 העולים יהיו, אתה עם אהרן אחיך,
 ומבגיו שרי קדש תקח השגים,
 נגדב ואביהוא, כי הם עמכם ילכו,
 עוד שבעים מזקני ישראל קח אתך,
 מחנה אלהים זה, אצילים גם בחרתי,
 בעלותכם אל הר קדשי מרחוק תשפחוהו,

"בְּאִשֶּׁר יִשְׁתַּחֲוּ לִי, רוּחִי אֶתֵּן עֲלֵימוֹ,
 יִתְּנוּ אֶת הָאֱלֹהִים, וּבִכְבוֹדִי יַעֲלוּוּ,
 מִמְּקוֹם תַּעֲמִידָם וּמַעַלָּה, לֹא יִצְעָדוּ,
 כִּי אֶתָּה תִּגַּשׁ אֵלַי לְבִדְדָךְ,
 אֲךָ הִמָּה מִמְּקוֹמָם וְהִלָּאָה לֹא יִגָּשׁוּ,
 וּבִקְהַל הַשָּׂרִים הָאֵלֶּה אֲכַבְּדֶךָ,
 כִּי מַעֲנֵן קָדְשִׁי לָבוֹא אֵלַי אֶקְרָאֲךָ,
 אֲכֵן הָעַם יִחַדְּיוּ בַּמַּחֲנֶה יִשְׁאָרוּ,
 לֹא יַעֲלוּ עִמָּכֶם, וּגְבוּלָם לֹא יַעֲבוּרוּ."

אַחֲרַי שָׁמַע מֹשֶׁה מִפִּי אֵל אֶת כָּל אֱלֹהֵי,
 גַּם לְשִׁמוֹעַ מַה דִּבֶּר בּוֹ, הָעַם נֶאֱסָפוּ,
 בָּא מֹשֶׁה וַיִּגַּד לָעַם אֲשֶׁר כִּתְּרוּהוּ
 אֶת כָּל דְּבָרֵי יְיָ, כִּי עֲלִיּוֹן עֲנָהוּ:
 "קוֹל עִם שָׁמַעְתִּי, הַטִּיבוּ אֲשֶׁר דִּבְרוּ,
 לֹא אוֹסִיף עוֹד דַּבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ אֲלֵימוֹ."
 "בֵּינוֹ וּבֵינֵיכֶם לִנְבִיאֹו הַקִּימְנִי
 וּמַעַתָּה אֶת תּוֹרוֹתָיו מִפִּי אֲשַׁמְעָה,
 וְאֲנִי צִיר נֶאֱמָן מַה דִּבֶּר, לָכֶם אָבִיאוּהוּ,

„הטו לַבָּכִים הַיּוֹם, הַאֲוִינוּ וְאֲדַבְרָה,
 „כִּי מִשְׁפָּטִים צְדִיקִים מִפִּי אֵל שְׁמִעֵתִי
 „וְאֲשִׁימֵם לִפְנֵיכֶם, כְּאֲשֶׁר מָסִיו צְוֹתִי.”
 וַיִּסְפֹּר לְעַם הַמִּשְׁפָּטִים לֹא נֹדְעוּ,
 לְשִׁמוּעַ מַה יַעֲנוּ הָעַם, עַל חֲדָשׁוֹת אֱלֹהִים,
 וּכְחֻכְמָתוֹ עֶרְךָ מִלִּיּוֹ, מִפֶּה לְאֹזֶן.
 כְּשִׁמוּעַ הָעַם דְּבַרֵי יְיָ כִּי טוֹבוֹ,
 וּמִשְׁפָּטָיו כִּי אָמַת הֵם, וַחֲדָיו צָרְקוּ,
 עַל מַה יַעֲנוּ הַנִּקְנִיּוֹת, הָעַם לֹא הוֹחִילוּ,
 שֶׁבֶט קָטָן מִשְׁבֶּט גָּדוֹל לֹא הִחְרִישׁוּ,
 בִּי שְׂמַחַת אֱלֹהִים עַל כָּל לֵב בְּגִבְרָה.
 וַיַּעַן כָּל הָעַם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ:
 „אֵת כָּל הַדְּבָרִים דִּבֶּר יְיָ אֵלֵינוּ,
 „נַעֲשֶׂה אָנּוּ וּבִנְיָנוּ, כְּאֲשֶׁר צִוָּה,
 „וַעַן דְּבַרֵי אֱלֹהִים חַיִּים דּוֹבֵר פִּיךָ,
 „כְּעִשְׂרֵת הַדְּבָרִים, מִתּוֹךְ הָאֵשׁ שְׁמָעֵנוּ.”
 שְׂמַח מִשָּׁה, קוֹלָם עָרַב לֹא מִקוֹל גְּבֹל
 רָאָה כִּי לָבָם נִכּוֹן לַעֲצַת אֵל יִשְׁמְעוּ,
 עַל פִּי יְיָ, אִישׁ חִיל לֹא אַחַר רַגַע

מִכְתוֹב בַּיּוֹם הַהוּא אֵת הַדְּבָרִים עַל סֵפֶר.
לֹא בְמַלְיוֹת הַרְאֵשׁוֹנוֹת דְּבַר יוֹם אֶמֶשׁ,
אָבֵן מִכְתָּב אֱלֹהִים כָּתַב יוֹם זֶה עַל לוֹחַ,
כִּי רוּחַ יי דְּבַר בּוֹ, וַיִּלְמְדוּהוּ
מַלְיָן מִתְהוֹם עֲמוּקִים, מִכְּכֹבִים רָמוֹ,
לְרִשׁוֹם כָּם בְּכַתֵּב אֶמֶת הַדְּבָרִים כְּלָמוֹ,
כִּי מִבְּאֵר מַיִם חַיִּים זֹאת כָּלָם יִשְׁאָבוּ,
אֵף כָּלָם, "כְּרוּךְ אַתָּה יי" יֹאמְרוּ
"אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ בְּמִכְתָּב עַל סֵפֶר,
"תּוֹרַת אֶמֶת, חֻקִּים טוֹבִים, מִשְׁפָּטֵי צְדָק,
"וּתְשֻׁם מִכְתָּב קֹדֶשׁ זֶה, נֶגֶד עֵינֵינוּ
"לְהַגִּיט בּוֹ, וּלְהַתְּבוּנָה בּוֹ יוֹמָם וּלְיָלָה."
גַּם אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵי הַר סִינַי עָמְדוּ,
כְּאֲשֶׁר אֵת דְּבָרֵי סֵפֶר הַבְּרִית שָׁמְעוּ
מִפִּי אִישׁ הָאֱלֹהִים שֶׁאֵשֶׁר דְּבַר יוֹדֵעַ,
עָלָץ לָבֶם בְּנֵי, עַל חֶסְדוֹ הַזֶּהוּ.
כִּי תוֹךְ חֶרֶר מִשְׁכִּיתֶם הוּן עָתָק הַנִּיחַ
אֵת סֵפְרוֹ*), בּוֹ חֲכָמֵי לֵב נִפְלְאוֹת יִבְיטוּ

ומלבד

(* נמקום את ספרו, כמונו על הגליון: אמרות קדשו.

ומלְבַד כִּי גַם יוֹם זֶה, לֹא מֵרַגַע שָׁהָא שְׁבוּ
 בְּעֲלִיצוֹתָם עַל הַמִּכְתָּב גַּשְׁמֵעַ הוֹסִיפּוּ,
 בְּשִׁבִיל עַל דְּבָרוֹת קִדְשׁוֹ הַכְּתוּבִים בַּסֵּפֶר.
 כְּשִׁמוּעַ מִשָּׁה דְּבָרֵי הָעַם כִּי נָעֲמוּ,
 וַיֵּרָא כִּי בְּאִמוּנָה בְּבְרִית הוֹאֵת יְבוֹאוּ,
 עֲלוּ לְבוּ, כִּי נִחַלְתָּ אֵל צֶדֶק יִאָּהְבוּ.
 וַיִּקַּח אֶת הַדָּם, בְּאִגְנוֹת שְׂמָהוּ,
 וַיִּזְרוֹק עַל הָעַם עַל כָּל שִׁבְטֵי וְשִׁבְטֵי,
 וַיֹּאמֶר: „דָּם הַבְּרִית הוּא, עֲלֵיכֶם זִכְרֹתֵי
 „אַחֲרֵי זִכְרֹתֵי אֶת חֲצִיזוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ
 „לְהִיזוֹת מִזְבֵּחַת רְצוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ
 כִּי יִקִּים אֶת הַטּוֹב, אֲשֶׁר דָּבַר עֲלֵינוּ,
 „גַּם עֲתָה אֶת חֲצִי הַדָּם עֲלֵיכֶם שִׁמְתִּי
 „אֹת הוּא לָכֶם לְבְרִית עוֹלָם, לְבְרִית נְאֻמָּנָת,
 „כִּי תִקְיֵמוּ הַדְּבָרִים הַכְּתוּבִים בַּסֵּפֶר,
 „כִּי עַל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרִית נִכְרְתָה.“

כְּאֲשֶׁר הַשְּׁלִים אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת כָּל מַעֲשָׂהוּ
 לְבָרוֹת הַבְּרִית בֵּין הָעַם וּבֵין אֱלֹהֵימוֹ,

מלא גם מצות אלהיו אשר צוהו
על אצילי ישראל, כי יעלו ההרה
לראות עזו וכבודו, לחזות גוהו,
יראו העם, כי מלך הכבוד רב חסד
רוצה בכבוד זקני עם, הדר יעטרמו,
בעבור גם הם את זקני עדתם יתכרו,
כי משה איש האלהים, גם אהרן אחיהו
וגדולי בניו נרב ואביהוא השנים,
עם שבעים מוקני ישראל, בדר עלו,
אך רחוק ממקום מראה הכבוד השפתחו,
הם משפתחים ותנח עליהם הרוח,
ויראו את אלהי ישראל, כי הבינו
במראות אלהים, כי הוא נאדר בקדש,
העשה נפלאות, תמחוקק חקי צדק,
כל תחת בגליו, משמי שמים עד ארץ,
על כל ישפוט, על כלם יקים אורהו,
מה עמקו מחשבותיו, ובכל מעשיו כפלים
מי יתבונן בהם? לתבונותיו אין חקר
במעשה לבנת אבן חן, פסיר גזרה.

זאת הלבנה, ברוח עליה השמש
 תפץ קרני אור, כי מכל עבר מזהרת,
 ובפניה פי יביט איש, עיניו תבהין.
 בן משפטי אל, בן כל נפלאותיו תמשלנה,
 קרנים מיד אל למז, מי יביט במו?
 אין גפּתל בם, אין עקשות, אף לא עולתה
 בלם, עדי צדק ופאר משפט ישאו
 וטהורים בעצם השמים לטהר,
 לא גרקיע, קראו אלהים שמים,
 בו עננים ונשיאים רבים יתערבו,
 אך אל עצם שמים, מעל גרקיע,
 אשר מטְהרתם עד עולם לא ישתנו,
 בן מחשבות אל, בן מועצותיו לעד יעמודו.
 כל זאת במראה, לתסידיו הראה רב חסד
 בעבור כבודו, ולבעבור בו יתהללו.
 אך אל אצילי בני ישראל האלה
 לא שלח אל ירו, לאמר תחליפו כח
 תחת כח אנוש, כח אלים תמצאו
 לעמוד ימים רבים מבלי לחם ומים,

ס"ב
 כ"ב
 א"ת
 ו"ג

כִּי רַק עִם עֲבָדָיו מִשָּׁה, יָרַא לְזֶאת עֲשָׂתָהּ
 דָּרָךְ יְיָ תַעֲשֶׂה זֹאת לְרַפָּה יָרִים,
 לְיַעֲקֹב, לְרַעֲב וּלְצָמָא תִתֵּן עֲצָמָה.
 יוֹם פָּעֵלָה לְגַבְיָאָךְ, אִישׁ שָׁב אֶלְיָהוּ
 קָלוּ בְגָלְיוֹ לְרוּץ, רַב מְסוּסֵי הַמֶּלֶךְ,
 לֹא בֶן הָאֲצִילִים, הִרְאָם אֱלֹהִים נֹהוּ,
 עַל מִתְכַנְתָּם הַנִּיחָם כְּהִיוֹתָם מְקַרָּם,
 כִּי חָזוּ אֶת הָאֱלֹהִים, גַּם אָכְלוּ גַם שָׁתוּ
 מִזִּבְחֵי הַשְּׁלָמִים, בְּחֻדָּה אָכְלוּ לֶחֶם,
 וּבִלְב טוֹב שָׁתוּ יַיִן, אֶת שֵׁם קֹדֶשׁ הַלְלוּ,
 כִּי הִלְלוּהוּ עַל תְּבָרִית בּוֹ הִבְיָאֵמוּ,
 גַּם עַל דְּבָרֵי סֵפֶר הַתְּבָרִית אֲשֶׁר שָׁמְעוּ,
 וּמִחֻזָּה אֱלֹהִים יְיָ בָּם הוֹפִיעַ,
 כִּי יוֹם כְּזֶה דָּרָךְ יִשְׁרֵי לֵב לַעֲשׂוֹת* לֶחֶם.

כְּרֵאוֹת חוֹתֵן מִשָּׁה, נִפְלְאוֹת אֱלֹהִים מַעֲשֵׂהוּ
 וּכְשָׁמְעוּ מִפִּי חֲתָנוּ, כִּי יַחֲדִיו צָדְקוֹ,

ויעל

* אולי ז"ל לערוך לחם או שהוא על דרך לשון ארמית עבר לחם
 רב (דכאל ה' א')

ויעל עולות לַי, ויזבח זבח,
 אֹז אֲצִילֵי הָעֵדָה אֲכָלוּ עִמּוֹ לֶחֶם.
 יוֹם עַל אֲבָנִים דִּבְרֵי הַתּוֹרָה יִכְתְּבוּ
 בְּאֶשֶׁר פִּי יֵי דְבַר, מִשָּׁה יִכְתְּבוּ,
 וּבְאֶשֶׁר כָּתַב אֹז, סֵפֶר הַבְּרִית יִקְרְאוּ,
 בְּדִבְרֵים הַכְּתוּבִים בְּתוֹרַת אֱלֹהֵינוּ
 בָּם יִהְיוּ כָל חֻמֵי לֵב, תָּמִיד בָּם יִתְבוֹנְנוּ,
 גַּם כִּי יִזְקִינוּ מִדְּבַר בָּם לֹא יִחְדְּלוּ,
 כִּי עַד תִּכְלִיתֶן עַד כֹּה אָדָם לֹא הִגִּיעַ
 מִמַּחֲרַת יוֹם הַהוּא הַשָּׁמַיִם מִשָּׁה בִּכְקָר,
 וַיִּבֶן תַּחַת הָהָר, בְּגִבּוֹל עַם, מִזְבֵּחַ
 בְּעֵבֹר הָעֹלֹת עָלָיו, מִסֵּפֶר עוֹלָה זֹבַח
 טָרֶם יִכְרוֹת אֶת הַבְּרִית, צִוָּה אֱלֹהֵינוּ
 סָבִיב לוֹ הַגִּבֹּל מְקוֹם, אֶל שֶׁבֶט וְשֶׁבֶט,
 עָלָיו, בְּכְרוֹת עִמָּהֶם אֶת הַבְּרִית, וַעֲמֹדוֹ,
 וּשְׁתֵּים עָשָׂר צִיּוֹנִים עַל בֶּן הַקִּים שְׁמָה
 לְשָׁנִים עָשָׂר שֶׁבֶטֵי יְהוָה, וְכַמְצָבָה לָמוֹ
 לֹא לִיצוֹק עֲלֵיהֶן שָׁמֶן וְלִהְסִיף נֶסֶד,
 כִּי אִם לְרִשׁוֹם לָהֶם הַמְּקוֹמוֹת יִתְנַצְּבוּ,

על פי יי יום בְּבְרִית הָאֵל יָבוֹאוּ.
 בֵּן יוֹם יִשְׁמְעוּ הַבְּרָכָה וְקָלְלָה צְמוֹ,
 מֵעַמָּד כָּל שִׁבְט לִפְנֵי הַהָרִים הַשְּׁתַּיִם,
 וּבְעֶרְבוֹת מוֹאָב גַּם שָׁם עַל גֶּחֱזוֹן נִצְבּוּ
 עַת בְּבְרִית יי וּבְאֵלֹתוֹ עֲבְרוּ.

וּכְכֹלֹת מֹשֶׁה מַעֲשׂוֹת הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה,
 שָׁלַח נְעָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל, בַּחֹרֵי חָמֹד
 אֲשֶׁר יָדַע כִּי הֵם יִרְאוּ אֵל אֲנָשֵׁי חֵיל,
 וַיִּלְמְדוּם תּוֹרַת הָעוֹלָה וּמִשְׁפָּטֶיהָ,
 גַּם תּוֹרַת זִבְחַת הַשְּׁלָמִים, אֲשֶׁר יָכִינוּ
 לְכָרוֹת הַבְּרִית בֵּין הָעָם וּבֵין אֱלֹהֵימוֹ,
 וַיַּעֲלוּ עוֹלוֹת כַּמִּסְפָּר הַמָּה שִׁחְטוּ,
 הֵם קִבְּלוּ דָמָם, עוֹרוֹת הָעוֹלוֹת פָּשְׁטוּ
 אֶת הַקָּרֵב וּבְרָעִים רָחְצוּ בַמַּיִם,
 גַּם נִתְחַוּ לְנִתְחִיָּהֶם, טָרַם יִקְטְרוּ
 אֵךְ לְעִבּוֹד עִבּוֹדַת מִזְבֵּחַ לֹא נִגְשׂוּ,
 כִּי בַק מֹשֶׁה זֹרֵק דָּם וּמִקְטִיר אִשָּׁה.
 עוֹד וְנָחַו שְׁלָמֵי שְׂמִיחָה, דָּמָם קִבְּלוּ,

אֶת חֲלָבֵיהֶן יִקְטִירוּ מִהֵן הַרִימוּ
 חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים עִם נִתְחֵי הָעוֹלוֹת יַחַד
 הַקְטִיר מִשָּׁה עַל אֵשׁ, אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ.
 מִדָּם מִזְרֶק, מִזְרֶק בִּיְדֵי נֹעַר וְנֹעֵר
 לָקַח מִשָּׁה חֲצִי, בְּאֲגָנוֹת שָׁמְחוּ,
 אֶת חֲצִי הַנִּשְׁאָר זָרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ
 לְפָנֵי אֵל, כֹּוֹרֶת הַבְּרִית עִם עַמּוֹ הַפְּעָם,
 אֵל הַנְּאֻמָּן, שׁוֹמֵר הַבְּרִית עַד דּוֹר אֶלְפֵי,
 אִם בָּגְדוּ יַעֲזֹבוּהוּ, וּבְרִיתוֹ יִפְרוּ
 בַשֶּׁבֶט וּבַנְּגָעִים דּוֹר דּוֹר יוֹכִיחֵמוֹ,
 וּבְרִיתוֹ כָּרַת עִמָּם, לֹא יִפֹּר עַד נִצְחֵי,
 כִּי אַחֲרֵי הַנְּסָרָם, יָשׁוּב לְשׁוֹשׁ עֲלִימוֹ
 וַיְבָרְכֵם בְּיַמֵּי עוֹלָם, וּכְשָׁנִים מִקְדָּם.

אַחֲרֵי זֶרֶק חֲצֵי הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ,
 גַּם הַקְטִיר הָעוֹלוֹת עִם חֲלָבֵי הַזֶּבֶח
 וַיִּפֹּן אֵל הָעָם אֲשֶׁר שָׁם הִתְיַצְּבוּ
 לְשִׁבְטֵיהֶם, עַל מַצְבּוֹתֵיהֶם חָלַק לָמוֹ,
 וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּתַב אֱמֹשׁ,

וַיִּקְרָא אֶל אֲוֹנֵי הָעַם דְּבַרֵי הַסֵּפֶר,
 וַיִּבֶן בַּמִּקְרָא וּמְפוֹרָשׁ גַּם שֵׁים שְׂכָל,
 מִה עֲמוֹק מִכְתָּב הָאֱלֹהִים, הָעַם הִבִּינוּ,
 כִּי סֵפֶר זֶה רֵאשׁוֹן הוּא, אֶל בְּתָבִי תִפְאֶרֶת
 אֲשֶׁר נִכְתְּבוּ מִפִּי אֵל, מִפִּי יוֹשֵׁב קֶדֶם,
 רַב מֵאַרְץ לְאַרְץ, מִנִּי יָם לְרֶחֱב,
 כִּי בַכֶּסֶף צְרוּף הַמְזֻקָק שְׁבַעֲתוֹם,
 בֶּן הָאֲמֵרוֹת הַטְּהוֹרוֹת כָּתַב אֱלֹהֵינוּ,
 וּכְכֹכְבִים הַגְּדוֹלִים עַל חוּג הַשָּׁמַיִם
 וּבְעֵינֵי חוֹזִים מְרוֹב גְּדֻלָּם יִפְלְאוּ,
 סָכַל כִּי יִרְאוּם, בְּכַף אִישׁ לוֹ קָטְנוּ,
 בֶּן דְּבַרֵי הָאֱלֹהִים הַמְּאִירִים פֶּה בְּשִׁפְל
 הַכֶּסֶל יִדְמָה כִּי אֵתוּ הֵם, אֵת כֹּל יוֹדַע,
 וּלְחַכְמֵי לֵב רוּם שָׁמַם לֹא יִשְׁוֶה לָמוֹ,
 רוּמְמוֹת אֵל בָּם, וּמִי יֹאמֶר בְּאֵתִי עֲדִימוּ,
 הֵם מִתְּבוֹנְנִים בָּם וּמִי רְצוֹן יִפְיִקוּ,
 תִּשְׁוֹקְרִים עַל דִּלְתוֹתֵיהֶם חַיִּים יִמְצְאוּ,
 לֹא כֵן חַיֵּי הַבַּל, אֲכֹן גַּם חַיֵּי נֶפֶשׁ.
 אֲשֶׁרֵי אִישׁ לְמַד חֲקָמָה שׁוֹמֵר מִצְוֹתֶיהָ

גִּבּוֹן לְבוּ עִמָּה בִּי בְּאַלְהֵיוּ בְּטוֹחַ
 אֲשֶׁר הִבִּין דְּרָקָה וַיִּכְתְּבֶנָה עַל סֵפֶר,
 וַיֹּאמֶר: זֹאת הִרְדָּה הַחֲכָמָה וְבָהּ לְכוּ,
 אִם נִפְלְאָת הִיא מִכֶּם לֹא נִפְלְאָת הִיא מִמֶּנִּי,
 בְּטַחוּ בִּי בִּי לְקַח טוֹב לְכֶם נְתַתִּי,
 וּבְלַעְדוֹ אַחֲרֵי הַחֲכָמָה לֹא תַחֲקֹרוּ
 בִּי מִי מִבְּלַעְדֵי יְיָ וַיִּגְדַּנָּה?
 רֵאשִׁית חֲכָמָה מִסֵּפֶר, יְיָ יִלְמְדֶנָּה
 וּלְקַנְיָנוּ תְהִיָּה, לֹא יָסוּר עוֹד מִמֶּנָּה,
 אַחֲרֵי קָנָה חֲכָמָה יִקְנֶה בִּינָה וְשִׁכְלָה
 שִׁכְלוֹ יִשְׁכִּיל בָּם בִּינָתוֹ תִּבְיִן טוֹב טַעַם.

אֵל חֲכָמֵי לֵב יִלְךְ הֵמָּה לוֹ וַיִּגְדוּ
 מִה מְצֻאָה נִפְשׁוּ וּמִה מְאֻבּוֹתָם קִבְלוּ.
 אַחֲרֵי יַעֲבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן אֵל צִנּוֹמוֹ
 לְאֹכּוֹל לְשִׁמוּחַ בְּעֵלוֹת עוֹלוֹת וְעִשׂוֹת זִבְחַת.
 וּבְהַקִּיץ בֶּן דָּוִד מִחֲלוֹמוֹ מָלֵא דַעַת,
 וּבִין תּוֹרָה וּמִשְׁפָּט, מְרֹב שְׂמֵחַת לִבָּב
 עָשָׂה מִשְׁתַּה גְּדוֹל לְעַבְדָּיו וּכְבֵד הַמֶּלֶךְ.
 אַחֲרֵי הֵעֲלָה עוֹלוֹת וּזְבָחִים אֵל עוֹשְׁהוּ
 בִּי לִפְנֵי הָאֱלֹהִים הֵם אוֹכְלִים, כִּי יוֹדַע
 הָאֱלֹהִים, בְּעֵלוֹץ צְדִיקִים רַבָּה תִּפְאָרֶת.

מֵה שְׂמַח לֵב מֹשֶׁה בְּמִסְבַּת שָׂרֵי קִדְשׁ
 אֲשֶׁר כְּבוֹד גַּם הָדָר יְיָ עִמָּרְמוּ ,
 אֲךָ בָּא מוֹעֵד בּוֹ צוּרוֹ אֱלֹוֹ יִקְרִיבֵהוּ ,
 וּלְעִינֵי כָּלִם יָדִים קִרְנוֹ וַיִּכְבְּדֵהוּ
 לְגִשְׁתָּ אֵל יְיָ כִּי יַעֲלֶה הַהָרָה
 אֵל הָעֶרְפֶּל שֵׁם הָאֱלֹהִים , וּלְבַדּוֹ יַעֲלֶה ,
 אִזְ אָמַר יְיָ אֵל מֹשֶׁה וַיְצַוֵּהוּ :
 „רַחֵק מִן הַגְּבוּל שְׂמֵתָ לְאַצִּילִי עִמָּךָ
 „וַעֲלֶה אֵלַי הַהָרָה אֵלַי הַקְּבֻצְתִּיךָ וְ
 „לֹא בְּאֲשֶׁר עַד כֹּה אִם עָלִיתָ כִּן יִבְרָתִי ,
 „כִּי זֹאת הַפַּעַם הִנֵּה שֵׁם אַחֲרֵי עָלִיתָ
 „עַד אֲשֶׁר אֵת לְחֹזֵת הָאָכֵן לְךָ אֲתַנֶּה ,
 „גַּם הַתּוֹרָה גַּם הַמִּצְוָה אֲשֶׁר בְּתַבְתִּי
 „בְּעֵבֹוד הַזֹּרְתָם בְּאֲשֶׁר הוּא כְּתוּב בְּסִפְרִי ,
 „וּכְדַבְּרֵי הַבְּרִית אֲשֶׁר לִפְנֵיהֶם קָרָאתִי
 „כִּי לֹא אֵת תּוֹרוֹתַי וּמִצְוֹתַי תּוֹרֶךָ
 „רוּחִי אֲשֶׁר עָלִיךָ , מִסְפָּר עֲצָמוֹ —
 „אִם לֹא גַם אֵת יִשְׂרָאֵל מְלִי אֲשִׁים אֵל סִיךָ
 „כִּי תוֹרָם אֵל עַמִּי , תִּבְחַר אֶתָּה מְלִיךָ
 „הַתְּאַמֵּן כִּי כָּל מַחְשְׁבוֹת לִבְךָ יִכִּילוּ ?
 „הֲלֹא אֲמָרוֹת אָדָם מִיּוֹם אֵל יוֹם יִשְׁתַּנּוּ ,
 „וּמְלִיצוֹת שׁוֹנוֹת לְבוֹ אֵל סִיחוּ וַיָּבִיעַ

גם שומעי אמרו, מלין להם יבחרו
 נגידו בהם אל שואליהם, מה שמעו,
 וברזב ימים אל כל תלמיד שפה אחרת,
 השגיאה תרכי, המריבה תשגא כארו;
 לא כן דברי המליצות הכתובות בספר
 אם עליהן אין מוסיף, מהן אין גורע
 שפה אחת ודברים אחרים תחיינה
 גם מבין גם תלמידיהן מהן לא יסורו,
 כל תופשי תורה, דור דור בהם יתבוננו
 ומבאר מים חיים זאת, את כל יבינו,
 אך מי יבחר מלין ומליצות באלה
 יעשו תורה למקור חכמה לכלילת יפי
 במליצה אחת משפטים רבים תודיע,
 ובמלה אחת רבות מחשבות אל מגדת *
 היר אדם יר סופר מהיר כזאת ועש?
 הלא נבחו רחבו מבחו מעלה מעלה;
 אך לאלהים זאת, יוכל כל יוכל עשוהו
 הוא יבחר מלין משל ומליצה מעשוהו
 ויחבר אמרים, יראה ונבר למו.

רק

(* על הנליין כמו: במליצה הקטנה תכיל עצות אלפים

ומלה אחת חדשות אלף מגדת

רק הוא יאמר: זאת התורה כתבתי אני,
 לא, שומע אמריו ויכתבם על ספר.
 אמן הכם רושם כתבנית בית על לוח
 יכין עציו ואבניו, הוא בונה הבית,
 לא עושי המלאכה חרשי עץ ואבן;
 על כן לשלמה בונה הבית יקראו,
 אף כי לעשות במלאכה ידיו לא פעלו;
 ולירמיהו כותב המגלה יקראו,
 יען מפיו כתב אותה ברוד על ספר,
 כן זאת התורה מכתב אלהים נחשבת
 בי מפיו בדיו על ספר משה וכתבנה.

באשר אמרת אלוה אל משה הגיעה
 לאמר: הנה נכון לעלות אלי ההרה
 נצב על הנביאים אשר עמו עוננו,
 בעבור הבינם דבר בגדולות גביטו,
 כי מי מבין במראות אלהים כמוהו?
 שם את המצנה צנה אלוה, הזדיעמו
 לאמר: שרי ישראל! חברת אנשי רוח!
 אף כי אהבה עזה למאד אתכם אהבתי,
 על פי יי, עד מועד אתכם ארחיקה
 לעלות לבדי אל ראש הרה, כי כן צוני,
 לקחת מתנותיו את לחות האבן.

„גם התורה גם המצוה מכתב צורנו .
 „ובשובי , כל היקר הנה לכם אביאָה ,
 „ולמתי אשוב אליכם , לא הזריעני .”
 „וכבלותו דבר לעבת אהוביו אלה ,
 מחר לקום ממושבו הוא ויהושע
 תמשרת אותו , היוצק על ידו מים .
 כי בן אָמר לו הָאֱלֹהִים וַיֵּצֵא : „ קחננו
 „מבין שרי עם אלה ללכת אחריה ,
 „אל מחוץ לגבול אָשר לזקנים הגבלת ,
 „וְאֲשֶׁר עַד שָׁם לֹא בָאוּ עַד שָׁם לֹא יָבוֹאוּ ,
 „עַד בּוֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם שָׁם שָׁבְתוּ תִרְאֶנּוּ ,
 „כִּי שָׁם יֵשֶׁב עַד שׁוֹבְךָ אֵלָיו מִן הַקִּדְשׁ ,
 „כִּי אֵל הַר הָאֱלֹהִים תַּעֲלֶה אִתָּה לְבִדְךָ .”
 „לא חנם כבד אל ליהושע פַּעַמִּים ,
 „יום לתשועת יִשְׂרָאֵל יַד מֹשֶׁה רוֹמְמָה ,
 „שָׁם לִיהוֹשֻׁעַ נָגִיד עַל אַנְשֵׁי הַחֵיל ;
 „יום עַל הַר הָאֱלֹהִים רַגְלֵי מֹשֶׁה דָּרְכוּ ,
 „דָּרַךְ בֶּן נוֹן אַחֲרָיו כַּכֵּב מִבֵּית אֶפְרָיִם ;
 „כִּי רָצָה אֱלֹהִים בְּאִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ
 „וּבְאַחֲרֵיתוֹ נָגִיד וּמִצְוָה בְּעַם יְהוָה ,
 „גַּם נָבִיא לַיהוָה , אֵלָיו יִשְׁמָעוּ .
 „לְשֵׁאת הוֹד מַלְכוּת עִם הוֹד הַנְּבוּאָה גַם יָחַד ,

רק משה ויהושע כבוד זה נחלו,
 ובמלכים אחריהם כמוהם לא קמו
 על בן שם לו אות נגיד, ברפידים יום לחם,
 ובאות נביא על הר האלהים אל בכרהו,
 וגדלת הבן שבר ליהוסף אביהו,
 נגיד אשר רוח אלהים בו אל שמו,
 וברוחו מלט מרעה יושבי מצרים,
 ובהודו היה ארון ומושל בארץ,
 אף הוא הביא אל אדמת חם כל בית אביהו,
 וינטלם וינשאם ויכלכלם בלחם,
 ויתן להם לאחוזת את ארץ גשן.
 גם בן נון יוצא מעיו הביאם לכנען,
 הוא ארץ זבת חלב ודבש הורישמו.
 משה ויהושע! את הורכם אמשלה
 לשני המאורות הגדולים, יאירו ארץ.
 פניך משה, אור יום בשמש זורח,
 ויהושע כאור נגה תגיה לילה.
 כי כנגה קרנים לה מיד השמש,
 בן ברפידים מירי משה בכרה ידך,
 ומאור תורת משה האיר גם פניך.
 ובטרם הפריד משה מרעיו אלה,
 אמר אל הזקנים: "בגבול הזה שבו לנו

„כל הימים אשר נפרד איש מרעהו,
 „עד אשר נשוב אליכם אני ויהושע
 „את הגבול הזה לא תעבורו, פה הוחילו,
 „את העם תזרו, על יי תתענגו.
 „ובשובכם יום מן המחנה, עד פה גושו,
 „תורות ומשפטי צדק במחנה תודיעו,
 „הנה אהרן וחור, שרי אלהים אלה
 „יושבים עמכם בגבולות לכם הגבולתי,
 „וזמי בעל דברים, יקשה דבר ממנו
 „ובפי המורים אין מענה, יגש אלימו,
 „ידם רב להם, ולרחב לכם אין חקר.”
 „ובלכתו מרעיו שם מקום ליהושע
 „ויאמר: „פה שב עד אשר אשוב אליך.”
 „מלבדו אין איש אתו, שם רגליו לדרך
 „לעלות אל הר האלהים באשר אל צנהו.
 „באשר אל אחד ממקומות ההר הגיע,
 „ראש ההר ממעל לו, הענן כסהו,
 „כי בשכון הכבוד על הר סיני מלמעלה,
 „גם ענן וערפל מסביב לו ישכנונו,
 „הענן הזה ששת הימים כסהו,
 „ומשה לא יכול לעבור בו אל הקדש,
 „כי מי יערב לבו אל יי לגשת,

טָרַם יִקְרָא יְיָ לֵאמֹר: „עֲלֵה הַנָּה“
 כָּל שְׁשַׁת הַיָּמִים טָהַר לְבוֹ, מִתַּחַת
 לְעֵינָיו זֶה, שָׁם נִפְשׁוּ לֵאלֹהִים הַזְּחִילָה,
 וּבִיּוֹם הַשְּׂבִיעִי, מִתּוֹךְ הָעֲנָן הַשְּׁמִיעַ
 אֶל אֶת קוֹלוֹ, וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה, כִּי יַעַל
 אֶל רֹאשׁ הָהָר, אֶל הָעֲרֶפֶל הָאֱלֹהִים שָׁמָּה.
 קוֹל יְיָ בְּהָרֹר בְּמַחְנֵה שָׁמְעוּ,
 עַל הַכְּבוֹד כְּבוֹד אֶל אֶת מֹשֶׁה, מַה נִּפְלְאוֹ
 לְמַרְאֵה כְּבוֹד יְיָ כְּאֵשׁ אוֹכֶלֶת
 בְּרֹאשׁ הָהָר, עֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל הִבִּיטוּ.
 עַל אִמְצָן לֵב מֹשֶׁה לְעֵלוֹת שָׁם מַה תָּמָהוּ
 כִּי כְשִׁמוֹעַ מֹשֶׁה קוֹל אֵל הַתְּאֵזֵר חֵיל,
 לֹא פָחַד מִמַּחְנוֹת אֱלֹהִים גְּבוּרֵי כֹחַ
 כְּאֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל אָבִיו לֹא פָחַד בְּדַרְךְ
 מִמְּלֹאכִים מַחְנֵה אֱלֹהִים בּוֹ פָּגְעוּ,
 גִּלְתָּם עַל יַד יִבְקַע עִם אִישׁ נוֹרָא מְרֹאֲהוּ,
 שֶׁר אֵל מְלֹאךְ עַד הַחֲחִנָּן וַיִּשְׁלַחְהוּ,
 בֶן נְכוֹן לֵב מֹשֶׁה, וּבְחֶסֶד אֵל בְּטוֹחַ,
 וַיִּבֵּא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֲנָן, וַיַּעַל
 אֶל הָהָר בְּטַח, עַד גִּשְׁתּוֹ אֵל עֲרֶפְלֵי טָהַר
 וַיְהִי שָׁם אַרְבָּעִים יוֹם גַּם אַרְבָּעִים לַיְלָה.

נ א כ ר י כ ט.

א י ו ד ע ר

לאנדוואישען בוכדרוקערייא

(פרייז פונעם פארשטעלער רייג מוזערץ 933).

ז י נ ד

אונטער אנדערן פֿערלאַגס-ארטיקעלן

זויך נאָכשטעהענדע

פֿינף גאַטטונגען

גאַנץ גייער

סדרים

אונטער דער פֿרעסע.

סדר עיון חפלה מיט זיינער גמלן זייטן דייטשען זיבערזעטלונג זונד זיינען
 העברעאישען קאמפאניאן ל' דען ערקיי אבות, פֿון משה הלוי לבדא.
 סדר עיון חפלה העברעאישער טעקסט מיט זיבערזעטלונג זין דייטשען זעטערן.
 דעטמאָ דעטמאָ טעקסט זונדן פֿון זעטערן זונד בעדייטענד פֿערזענדט.
 דעטמאָ דעטמאָ דין זיבערזעטלונג זונדן זייט דייטשען זעטערן, פֿהנע
 טעקסט, זונטער דען טיטעל: דיא פֿלמאָן געבעטע דער העבראָער.
 דעטמאָ תפלת כל פה והוא סדר חפלה לקהל עדת ישראל, טעקסט פֿהנע זיבערזע-
 זעטלונג.

אונטער אנדערן פֿערלאַגס ארטיקעלן, זינד אויך נאָכשטעהענדע פֿערלאַגס-
 ווערקע דאָזעלכסט צו האָבען.

ראביניש-אראמעאיש-דייטשעם וואָרטערבוך לור קענטיני דעם
 תלמוד'ס, דער הרבנים זונד מדרשים, זייט פֿאנערוקעלען פֿיר פֿאָלדזשע,
 געטיכטע, פֿלענזשע געקאָמפֿע, נאָטור זונד קונסט, פֿון משה הלוי
 לבדא, זונטפֿעקטאָר דער זינגעליש. דייטשען זיפֿטטהעלע זין פֿרייז etc. פֿאָרדע
 גרעס פֿקטאָר זונטער דען טיטעל: הערוך והמוסיף ומערכי לשון.

חמשה חומשי תורה מיט ווירטליכער דייטער איבערזעטונג פֿון יאָעל
לאָווי, פֿערבעסערט אונד פֿערמעהרט פֿון לאַנדוויא. תקטמן חוין דוקפּפּיער
דעטטן חוין טרייבפּפּיער

פתרון המלות והוא ספר תורת אלהים מפורש פֿון לאַנדוויא.
תקטמן חוין דוקפּפּיער אונד חוין טרייבפּפּיער.

תורה לשון עברית, העברעזישע ספרפֿולגעהרע פֿון שלום בריי כהן.
ניך זיינען ביז דען תפֿענטליכען פֿארטרעגן דוך פֿעיליגהייגע ערפֿהרונג
ערפֿרעבטן פֿלחנע, לוק אונטערליכט אונד זעלבסטאונטערליכט גיחך ניח אונגעז
מרייטעט פֿון וואָלף מאיר, תפֿענטליכען זעהרער דער העברעזישען ספר
כען דערזינגעליטי דייטע הויפטזעהל אין פֿרעג, מיט איינער פֿאררעדע פֿון
לאַנדוויא. גרעס תקט. חוין פֿיינען דוקפּפּיער אונד חוין טרייבפּפּיער.

שפת יושנים כלוה על ספר תורת לשון עברית לכאר מלות סמויות
הנמלות בספרי חכמי הדקדוק הקדמונים מפרשי ספרי הקדש רש"י, רד"ק,
וראב"ע, ודומיהם, ואשר המליאו להם כפי הלורך מלות חדשות איש איש
ללשונו, כערביס ע"פ סדר א' ב' פֿון וואָלף מאיר, תפֿענטליכען זעה
דער דער העברעזישען ספרכען דער זינגעליטי דייטע. הויפטזעהל אין פֿרעג.
גרעס תקטמן חוין פֿיינען דוקפּפּיער אונד חוין טרייבפּפּיער.

כסף נבחר, מאת הרב הגאון המפורסם הנקי מוהר"ר בענדט
גאייט יין אנדזיק"ק העדיעס, כולל כמעט כל שיטות הש"ס ע"ס
אלפא ביחא מנזאריס היטב ע"פ דברי גדולי הראשונים והאחרונים, והן
המה עמודי ההוראה, 3 טהיילע 90 פֿאגען אין קווארט פֿארזאט, חוין פֿיינען
דוקפּפּיער אונד חוין טרייבפּפּיער.

מחנה לוי, ענטהלט דיאצעהן געבאטהע גאטטעס ערלייטערט
דוך חויסליגע זויס דען תלמוד אונד מדרש, אונד פֿעדוועבט מיט געזאמלענע
טען ערזאהלונגען אונד געשיכטען, זונת פֿרעזענע געפֿיהלע זונעקען,
פֿאר געפֿיהלליכען פֿערזינגען זונעווערען, אונד חוין דען געפֿיהלליכע איבערז
זינגע עוויגע גוט היכל זונען, פֿון בער פֿרענק, פֿערפֿאסטער זעה
דערער זינגעלער אונד ווערזינגען ווערקע, תקטמן מיט איינען זענגענטן אונד
זונגע חוין דוקפּפּיער, אונד חוין טרייבפּפּיער.

חבנות בנות ישראל אין געבעטהוך פֿיל געזינגעטע פֿונענלייטער זור
ערזענגען דער מדרשכט, זון ווערען פֿענט זונד פֿאסטמגען, זון זינגען חוין
זון זונען פֿערזינגען דעס זעבענס, פֿון וואָלף מאיר, תפֿענטליכען
זעהרער דער העברעזישען ספרכע. תקטמן חוין דוקפּפּיער זון. חוין חוין טרייבפּפּיער.

